

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

47 T 6/2014

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Hovorky a přísedících Zdeňka Janů a Ing. Jiřího Steidla MBA, v hlavním líčení konaném 11. prosince 2014, takto:

Obžalovaný

plk. Mgr. M. V . ,

nar. xxx v xxx, příslušník Policie ČR XXX, služebně zařazený jako xxx Služby kriminální policie a vyšetřování (dále také jen „XXX“), trvale bytem xxx, se

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y

Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 2 KZV 8/2013, a to z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu ze skutků uvedených pod body I., III., IV. obžaloby a z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu ze skutku pod bodem II. obžaloby, kterou mu bylo kladeno za vinu, že:

„jako příslušník Policie ČR ve funkci xxx XXX, v rámci spolupráce s P. R., nar. xxx, trvale bytem xxx, který byl nejméně v období od 22.5.2009 do 26.6.2012 veden a využíván jako informátor XXX, poskytující informace týkající se nedovolené produkce a distribuce omamných a psychotropních látek zejména na území Xxxkého kraje a Prahy, vůči němuž obviněný vystupoval jako řídící policista,

I.

v přesně nezjištěné době v průběhu května 2010, v Praze 9, v cukrárně v prostoru Centra Černý Most, při osobním jednání s poškozeným P. R., poté, co se dozvěděl, že tento v minulosti jednal s pracovníkem Inspekce Policie ČR, vyhrožoval mu pro případ jeho jakékoli budoucí spolupráce s policejní inspekcí tím, že jej coby informátora „prostřelí do prostředí“, což doprovázel apely ve smyslu *uvědom si, kdo jsem já a kdo jsi ty; jestli na mě pojeděš někdy nějakou levou, například s inspekcí, tak to odsereš; stejně ti nebude nikdo věřit, jelikož já jsem xxx a ty jenom drban, komu myslíš, že potom budou věřit?*, na což poškozený reagoval dotazem, zda to obviněný myslí vážně, když mu musí být jasné, že s ohledem na to, jaké informace mu poškozený předává, prozrazení jeho spolupráce v prostředí osob zabývajících se drogovou kriminalitou by pro něj znamenalo totální likvidaci, na což obviněný odpověděl, že to mu je samozřejmě jasné a přesně tak to i myslí; možnost prozrazení jeho spolupráce s policií mu pak osobně připomněl v přesně nezjištěné době na počátku roku 2011, přičemž taková sdělení vzbudila v poškozeném důvodnou obavu o vlastní život a zdraví a tato hrozba obviněného se následně projevila při podání vysvětlení poškozeného podle § 158 odst. 5 trestního řádu, které učinil dne 4. 11. 2011 před policejním orgánem 6. oddělení Inspekce Policie České republiky, při kterém úmyslně zamlčel některé bližší okolnosti a podmínky své spolupráce s obviněným,

II.

- 1) dne 11. 10. 2010 v 14:17 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy Xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. dne 10. 10. 2010 zakoupil v Liberci na benzinovém čerpadle Č. od neztotožněného muže celkem 1 kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, který následně prodal další neustanovené osobě, přičemž chemickou expertizou zajištěného vzorku, který P. R. předal obviněnému, byl v tomto zjištěn pseudoefedrin hydrochlorid s obsahem 81 % pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedené v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 2) v přesně nezjištěné době mezi 4. a 11. 1. 2011 při osobních setkáních proběhnuvších na území hlavního města Prahy a v rámci telefonické komunikace s P. R. byl informován o přípravě a realizaci předání celkem 750 g psychotropní látky metamfetaminu mezi P. R., jako prodávajícím, a J. P., nar. xxx, trvale bytem Xxx, jako kupujícím, v ceně 500,- Kč za 1 gram, celkem tedy za částku ve výši 375.000,- Kč,

před předáním tohoto materiálu, ke kterému došlo dne 11. 1. 2011 na benzinovém čerpadle na blíže nezjištěném místě v Praze a v jeho průběhu, byl obviněný P. R. SMS zprávami a telefonáty průběžně informován o aktuální situaci i o samotném předání drogy, na přímé dotazy P. R. tohoto předem ujistil, že mu nehrozí zatčení, přičemž realizovaná schůzka byla částečně monitorována ze strany XXX v rámci prověřování trestné činnosti J. P. na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,

- 3) dne 29. 4. 2011 v 00:57 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy XXX, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. dne 29. 4. 2011 domluvil s tehdy blíže neustanovenou osobou z Prahy - Holešovic dodání efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, kdy následně P. R. dne 30. 4. 2011 v přesně nezjištěné době mezi 21.00 a 23.45 hodin v Praze 9, u Centra Černý Most poblíž restaurace Mc Donald's, na schůzce monitorované přímo obviněným a dalším pracovníkem XXX J. L., na základě učiněné objednávky zakoupil od V. H., nar. xxx, trvale bytem Xxx, 500 g efedrinu za celkovou částku 140.000,- Kč, ze kterého odebral vzorek, který poté obviněnému zanechal na smluveném místě na benzinové čerpací stanici Benzina na rychlostní komunikaci na výjezdu z Prahy směrem na Mladou Boleslav, a zbylý zakoupený efedrin následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, přičemž chemickou expertizou zajištěného vzorku byl v tomto zjištěn pseudoefedrin hydrochlorid s obsahem 82 % pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedené v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 4) dne 9. 8. 2011 v 13:22 a v 23:02 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailových zpráv odeslaných z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informace o tom, že P. R. zakoupil dne 9. 8. 2011 v obci Xxx od P. K., nar. xxx, trvale bytem Xxx, celkem 1 kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, z něhož mu dne 10. 8. 2011 v době mezi 10:30 a 11:30 hodin v Nákupním centru NISA v Liberci předal vzorek, jehož chemickou expertizou byl v tomto zjištěn obsah pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedená v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor, a zbylý zakoupený efedrin následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 5) dne 23. 2. 2012 v 11:23 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. zakoupil dne 22. 2. 2012 v Praze 4 - Krči od neztotožněného muže užívajícího osobní vozidlo tov.zn. VW Passat, jehož r.z. si poznamenal, jeden ze sáčků

nacházejících se ve zmíněném vozidle, obsahující 100 g psychotropní látky metamfetaminu, který následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,

- 6) dne 25. 5. 2012 v 13:55 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. zakoupil dne 25. 5. 2012 na adrese Xxx, od Z. V., nar. xxx, trvale bytem Xxx, celkem 100 g psychotropní látky metamfetaminu a že od jmenovaného by bylo možno zakoupit minimálně ½ kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, zakoupený materiál P. R. následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,

a jednal tím v rozporu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. řádu, podle něhož je policejní orgán povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele a je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti, svým úmyslným nekonáním naopak umožnil P. R. a dalším osobám, u nichž bylo zjevné podezření, že se dopustily trestného činu vyhnout se případnému trestnímu stíhání, čímž současně narušil činnost Policie ČR při plnění jejích základních úkolů vymezených v ust. § 2 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, tedy chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami,

III.

- 1) v přesně nezjištěné době v období od září 2010 do února 2011 při osobních jednáních na blíže nezjištěných místech v Praze vyzradil P. R. informaci o tom, že na jeho osobu je nasazen policejní informátor a že se o něho kvůli drogám zajímají policisté L. a D. z kriminální policie z Xxx, kdy P. R. na základě této informace podnikl kroky k odhalení zmíněného informátora, kterými následně zjistil, že jím je jeho tehdejší přítelkyně L. Z., nar. xxx, bytem Xxx, přičemž odhalením její spolupráce s orgány Policie ČR mohla být jmenovaná ohrožena na životě a zdraví a dále poskytnutím informace o zájmu nrap. J. D. a nrap. J. L., příslušníků Policie ČR zařazených na Územním odboru Xxx, xxx, o osobu P. R. ohrozil prováděné operativní šetření v podobě soustředění poznatků k této osobě a k podezření, že se dopouští závažné trestné činnosti na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek,
- 2) v přesně nezjištěné době mezi 30. 3. a 30. 4. 2011 při osobním jednání na nezjištěném místě vyzradil P. R. informaci o tom, že osoba jménem A. Z. je rozpracována ze strany policie a dále že byl zjištěn telefonický kontakt mezi ním a jmenovanou, kdy tuto informaci P. R. ve shora uvedené době při osobním jednání v místě jejího bydliště

v Xxx následně sdělil A. Z. nar. xxx, bytem Xxx, předání takové informace přitom mohlo ohrozit prověřování závažné trestné činnosti na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek,

- 3) v přesně nezjištěné době od 1. 12. 2011 do 13. 2. 2012 při osobním jednání na nezjištěném místě vyrazil P. R. informace o tom, že osoba jménem M. K. je rozpracována kriminální policií, že je na tuto osobu vydán zatykač a že budou u této osoby provedeny domovní prohlídky či prohlídky jiných prostor, kdy tyto informace P. R. ve shora uvedené době na nezjištěném místě následně předal M. K. nar. xxx, trvale bytem Xxx, předání takových informací přitom mohlo ohrozit prověřování a následné vyšetřování trestné činnosti skupiny pachatelů na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek, vedeného policejním orgánem Územního odboru Xxx, SKPV - xxx pod č.j. KRPL-10793/TČ-2011-180571, a dále mohlo podstatně ztížit pátrání po jmenovaném, vyhlášené dne 9. 1. 2012 na základě příkazu k dodání osoby do výkonu trestu odnětí svobody vydaného Okresním soudem v Liberci pod č.j. 6 T 81/2011 dne 23. 11. 2011;

čímž přímo či zprostředkovaně obeznámil nepovolané osoby s informacemi z policejní činnosti, která se jich týkala, v důsledku čehož těmto osobám umožnil přijmout opatření směřující ke znemožnění či ztížení odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti a takto jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b, c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, podle nichž je příslušník povinen zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a dále zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby, a dále v rozporu s ust. § 115 odst. 1 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, dle kterého je policista a zaměstnanec policie povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami,

IV.

- 1) v blíže nezjištěné době v listopadu či v prosinci 2010 v cukrárně v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání předložil P. R. fotografii muže, ve kterém P. R. poznal svého kamaráda A. S., a fotografii ženy, jejíž totožnost P. R. neznal, a k těmto osobám obviněný uvedl, že onen muž vozí té ženě léky na výrobu pervitinu do Varnsdorfu a že oba jsou rozpracováni policií a mají odposlouchávané telefony, a také, že telefonní číslo užívané P. R. bylo zaznamenáno v průběhu odposlechu ve spojení s některou z uvedených osob, kdy získané informace o zájmu policie a o monitoringu telefonů P. R. téhož dne ve svém bydlišti na adrese Xxx, předal A. S., nar. xxx, trvale bytem Xxx, který na základě těchto informací okamžitě přerušil telefonické i osobní kontakty s uvedenou ženou, která byla posléze ztotožněna jako Z. J., nar. xxx, trvale bytem xxx, a k níž bylo zjištěno, že dne 30. 3. 2010 proti ní policejní orgán XXX, expozitury Ústí nad Labem, pod č.j. XXX-20/TČ-2010-209DKR-E3 zahájil úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a, c), odst. 4 písm. c) tr.zákoníku, a na její mobilní telefonní

stanici č. xxx vydal Okresní soud v Ústí nad Labem dne 30. 9. 2010 pod č.j. V 122/2010 (40 Nt 422/2010/V-6) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na období od 30. 9. 2010 do 30. 1. 2011, která byla následně dne 18. 1. 2011 prodloužena Krajským soudem v Ústí nad Labem pod č.j. V 11/2011 (48 Nt 1511/2011-4) na období od 31. 1. 2011 do 31. 5. 2011, přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení vydané v této věci byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,

- 2) v blíže nezjištěné době ke konci roku 2011 v cukrárně v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání vyzradil P. R. informace o tom, že se o něho zajímá kriminální policie v Liberci a že jím užívaná telefonní čísla jsou odposlouchávána a doporučil mu, aby na těchto číslech omezil komunikaci a aby v žádném případě tato čísla nepoužíval v kontaktu s ním, P. R. pak na základě těchto informací počátkem roku 2012 zakoupil dva mobilní telefony s předplacenými SIM kartami operátora Vodafone výlučně pro účely komunikace s obviněným; informace sdělené obviněným se přitom zakládaly na pravdě, neboť policejní orgán Územního odboru Xxx, SKPV - xxx ode dne 5. 9. 2011 vedl pod č.j. KRPL-10793/TČ-2011-180571 trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, z jehož spáchání byli podezřelí M. K., nar. xxx, P. R. a další osoby, a dne 27. 9. 2011 vydal Okresní soud v Liberci pod č.j. V 98/2011 (č.j. 0 Nt 2748/2011) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mimo jiné na mobilní telefonní stanici č. xxx na období od 27. 9. 2011 do 25. 1. 2012, a dne 9. 12. 2011 pod č.j. V 140/2011 (č.j. 0 Nt 2769/2011) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mimo jiné na mobilní telefonní stanici č. xxx na období od 9. 12. 2011 do 6. 4. 2012, kdy v obou případech se jednalo o telefonní čísla užívaná P. R., přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení týkající se těchto úkonů byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,
- 3) v blíže nezjištěné době v období od března do května roku 2012 v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání vyzradil P. R. informace o tom, že policií je v souvislosti s drogami rozpracována osoba J. Š. a také, že telefonní číslo užívané P. R. bylo zaznamenáno v průběhu odposlechu této osoby, kdy získané informace o zájmu policie a o monitoringu telefonů P. R. ve shora uvedené době na nezjištěném místě osobně předal J. Š., nar. Š., bytem trvale Xxx, s doporučením, aby jmenovaný přestal používat svůj telefon ke komunikaci týkající se jeho nelegálních aktivit; informace sdělené obviněným se přitom zakládaly na pravdě, neboť policejní orgán Územního odboru Jablonec nad Nisou SKPV – OOK ode dne 17. 4. 2012 vedl pod č.j. KRPL-40318/TČ-2012-180471-NG trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopouštět neznámý pachatel a dne 2. 5. 2012 vydal Okresní soud v Jablonci n.N. pod č.j. V 5/2012-5 (č.j. 0 Nt 255/2012) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na

mobilních telefonních stanicích č. xxx a č. xxx, užívaných J. Š. a to na dobu od 2. 5. 2012 do 25. 8. 2012, přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení týkající se těchto úkonů byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,

čímž přímo či zprostředkovaně obeznámil nepovolané osoby s informacemi z policejní činnosti, která se jich týkala, v důsledku čehož těmto osobám umožnil přijmout opatření směřující ke znemožnění či ztížení odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti a takto jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b, c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, podle nichž je příslušník povinen zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a dále zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby, a dále v rozporu s ust. § 115 odst. 1 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, dle kterého je policista a zaměstnanec povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; v případě informací o realizaci soudem nařízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu na mobilních telefonních stanicích užívaných podezřelými se přitom jednalo o utajované informace vedené v režimu „vyhrazené“ podle § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a jejich sdělením osobě, která nesplňovala podmínky přístupu k utajovaným informacím navíc porušil povinnost zachovávat o utajované informaci mlčenlivost a zákaz umožnit přístup neoprávněné osoby k této informaci, jak ukládá ust. § 65 odst. 2 cit. zákona, a uvedené informace předával P. R. za účelem přijetí odpovídajících konspirativních opatření k tomu, aby nevystavil nebezpečí případného trestního stíhání jak sebe pro závažnou trestnou činnost na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů, tak obviněného pro protiprávní postupy v rámci spolupráce s informátorem“;

v čemž bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání:

pod bodem I.

zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) tr.zákoníku,

pod bodem II.

zločinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečiny nadřizování podle § 366 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem III.

přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

pod bodem IV.

přechinu ohrožení utajované informace podle § 317 odst. 1 alinea třetí tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přechiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

O d ů v o d n ě n í:

Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, podal obžalobu na obžalovaného plk. Mgr. M. V., nar. xxx v xxx, příslušníka Policie ČR XXX, služebně zařazeného jako xxx Služby kriminální policie a vyšetřování, trvale bytem Xxx (dále jen obžalovaný) k Městskému soudu v Praze, dne 30.4.2014.

Obžalovanému je v podané obžalobě kladeno za vinu spáchání celkem čtyř skutků, přičemž skutky pod bodem II., III. a IV. jsou dále členěny na další dílčí jednání.

Obžalovaný u hlavního líčení ke své osobě uvedl, že své trvalé bydliště má v xxx na adrese xxx. Neužívá žádné léky ani drogy a není v současné době jinak trestně stíhán. Na Národní protidrogové centrále pracuje od roku 1993, přičemž nyní slouží na pozici xxx SKPV XXX s působišťem v xxx. Ve služebním poměru příslušníka policie je od roku 1. 3. 1982.

Obžalovaný v úvodu svého výsledku k podané obžalobě uvedl, že je přesvědčen, že k žádnému vydírání svědka P. R. z jeho strany nedošlo, jelikož spolupráce mezi informátorem a řídicím policistou je založena na vzájemné dobrovolnosti. S P. R. jako s informátorem začal spolupracovat až na podzim roku 2010, tudíž se nemohl dopustit trestné činnosti v květnu, jak je uváděno v obžalobě. Páchání ostatní trestné činnosti uváděné v obžalobě se nedopustil, a to z důvodu, že jednal podle zákona o policii ČR, konkrétně dle § 69 a § 70 a závazného pokynu policejního prezidenta č.190/2008, který upravuje postup operativců před zahájením úkonů trestního řízení. Z toho vyplývá, že jím byly dle zákona užity podpůrné prostředky, do kterých, dle závazného pokynu, informátor patří. Dále se obžalovaný podrobně vyjadřoval k jednotlivým skutkům obžaloby.

Svědka P. R., nar. xxx, trvale bytem Xxx (dále jen svědek P. R. nebo P. R.) v úvodu své obsáhlé výpovědi ke své osobě uvedl, že bydlí v Xxx. Pracuje v xxx ve společnosti xxx, s.r.o., jako xxx. V současné době proti němu neprobíhá žádné trestní stíhání. Měl soud, přičemž se jednalo o distribuci a výrobu drog. Rozsudek není pravomocný. Dostal patnáct let. V minulosti drogy užíval. Byl to pervitin, ten šňupal a kouřil marihuanu. Poprvé pervitin užíval asi v roce 1995. Žádné léky neužívá. Jeho zdravotní stav je nyní dobrý.

K věci v úvodu svého výsledku jako svědek uvedl, že upozornil pana K., který pracuje na kriminálce v xxx, na extáze, které s obžalovaným nemají nic společného. Na základě toho se ho zeptal K., jestli zná pana K.. K tomu uvedl, že jej zná jako vychovatele ve věznicích. Mělo se jednat o jeho bratra, který následně za ním přijel ještě s jedním policistou, a při rozhovoru padlo jméno R. Š. Od této osoby měl nabídku na koupi efedrinu a z toho usoudil, že asi na této osobě pracují a požádali ho o spolupráci. Se spoluprací s policií souhlasil. Následně byla

spolupráce ukončena protože, pan K. odjížděl na misi do ciziny a představil mu obžalovaného jako H. s tím, že pracuje na XXX. Obžalovaný mu následně řekl, že by měl zájem o hlubší spolupráci, že ho zajímají hlavně větší obchody s drogami, efedrin a všechno co se točí okolo těchto látek. Obžalovaný se s ním bavil hlavně o efedrinu a pervitinu. Od obžalovaného dostal telefon a SIM kartu s tím, že má s obžalovaným komunikovat pouze tímto telefonem. Nepamatuje si, kdo byl první, na co narazili. Jedna z prvních zajímavých věcí byl P. S obžalovaným komunikoval telefonem, nebo e-mailem z adresy xxx později z adresy xxx, nebo za obžalovaným jezdil do Prahy na Černý Most nebo na Vinohradskou. Někdy se setkali v Mladé Boleslavi nebo za ním obžalovaný přijel do Xxx. Za svoji činnost nikdy odměnu nedostal a nebyl poučen jako policejní informátor. Uvedl, že na dotaz, jak to je s pácháním trestné činnosti, když drogu kupuje a pak jí drží, mu obžalovaný sdělil, že existuje institut „blokace“ a že bude vědět všechno, co dělá. V té době pracoval u firmy xxx a znal a stýkal se s lidmi okolo drog. Navštívila jej osoba J. V., který vystupoval za R. Š., a nabízela mu efedrin. Dříve drogy prodával a mezi těmito lidmi se pohyboval. V době, kdy poznal obžalovaného tak s drogami neobchodoval, potom nějakým způsobem ano. Jako xxx v xxx jej policie oslovila proto, že měla odposlechy a K. se ho ptal, zda nekupoval od nějakého Vietnamce. S obžalovaným se dohodl, že bude shánět lidi, kteří nabízejí větší množství efedrinu a pervitinu. Lidi znal z doby pobytu ve vězení. Obžalovaný ho výslovně nepoučil, že se nesmí dopouštět trestné činnosti, nepamatuje si, zda jej poučoval K.. Ohledně Š. obžalovaný od začátku nic nevěděl, jestli to v té době věděl K., to neví. Ohledně nákupu drog od Š. odmítá vypovídat dle § 100 tr.ř.. Jestli K. věděl, o jeho trestné činnosti v případě Š. neví. Dále uvedl, že obžalovaný nebyl jediným policistou, se kterým se scházel, jezdil za ním J. K., který jezdil na motorce a scházel se ještě s K. V. z organizovaného zločinu. S V. se znal již delší dobu, dohoda o podávání informací tam nebyla. Pouze se ptal, jestli by nemohl něco zjistit a jestli je ochoten mu vypomoci. Konkrétně třeba vražda taxikáře, požádal ho e-mailem, zda by nemohl něco zjistit a svědek to zjistil. Ohledně K. uvádí, že některým věcem neporozuměl, protože mu K. řekl, když do garáže vlítla policie, že mu policista řekl, že ví, pro koho dělá, ale on odmítá, že by se v tom angažoval. K. psal SMS, co v ní bylo, si nepamatuje, ale o garáži dopředu nic neřekl. Nebylo to kvůli drogám, K. s M. vykradli barák a majitel si je našel a s ním přijela policie, konkrétně K.. Následně ho kontaktoval K., aby domluvil K., aby se přiznal s tím, že při domovní prohlídce u M. našli hodně věcí. Proto K. psal, aby se přiznal. Dále se svědek P. R. podrobně vyjadřoval k jednotlivým skutkům obžaloby.

Nalézací soud je dle § 125 odst. 1 tr. řádu povinen v odůvodnění rozsudku stručně vyložit, které skutečnosti vzal za prokázané a o které skutečnosti opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Vzhledem k obsáhlosti dokazování a množství důkazních prostředků provedených u hlavního líčení, soud odůvodnění rozsudku, v zájmu přehlednosti, rozčlenil podle jednotlivých skutků vymezených v podané obžalobě.

Ke skutku I. obžaloby:

Obžalovanému je kladeno za vinu, že:

„jako příslušník Policie ČR ve funkci xxx XXX, v rámci spolupráce s P. R., nar. xxx, trvale bytem Xxx, který byl nejméně v období od 22.5.2009 do 26.6.2012 veden a využíván jako informátor XXX, poskytující informace týkající se nedovolené produkce a distribuce omamných a psychotropních látek zejména na území xxx, vůči němuž obviněný vystupoval jako řídící policista,

I.

v přesně nezjištěné době v průběhu května 2010, v Praze 9, v cukrárně v prostoru Centra Černý Most, při osobním jednání s poškozeným P. R., poté, co se dozvěděl, že tento v minulosti jednal s pracovníkem Inspekce Policie ČR, vyhrožoval mu pro případ jeho jakékoli budoucí spolupráce s policejní inspekcí tím, že jej coby informátora „prostřelí do prostředí“, což doprovázel apely ve smyslu *uvědom si, kdo jsem já a kdo jsi ty; jestli na mě pojeděš někdy nějakou levou, například s inspekcí, tak to odsereš; stejně ti nebude nikdo věřit, jelikož já jsem xxx a ty jenom drban, komu myslíš, že potom budou věřit?*, na což poškozený reagoval dotazem, zda to obviněný myslí vážně, když mu musí být jasné, že s ohledem na to, jaké informace mu poškozený předává, prozrazení jeho spolupráce v prostředí osob zabývajících se drogovou kriminalitou by pro něj znamenalo totální likvidaci, na což obviněný odpověděl, že to mu je samozřejmě jasné a přesně tak to i myslí; možnost prozrazení jeho spolupráce s policií mu pak osobně připomněl v přesně nezjištěné době na počátku roku 2011, přičemž taková sdělení vzbudila v poškozeném důvodnou obavu o vlastní život a zdraví a tato hrozba obviněného se následně projevila při podání vysvětlení poškozeného podle § 158 odst. 5 trestního řádu, které učinil dne 4. 11. 2011 před policejním orgánem 6. oddělení Inspekce Policie České republiky, při kterém úmyslně zamlčel některé bližší okolnosti a podmínky své spolupráce s obviněným“.

K tomu **obžalovaný** vypověděl, že v květnu 2010 mu byl P. R. představen kolegou K. a veškerému jednání s P. R. v květnu 2010 byl i kolega K. přítomen, tudíž nemohlo dojít k žádnému vydírání z jeho strany. O P. R. neměl v květnu 2010 žádné informace, tudíž ho nemohl nijak „prohodit“. Spolupráce jako taková, začala až v září 2010, tudíž nevidí důvod, proč by mu měl P. R. sdělovat, že jednal nebo je v kontaktu s inspekcí, pokud by k tomu došlo, bylo by z jeho strany lepší spolupráci s P. R. ukončit, než ho nějak vydírat. Nedovede si ani představit, že by ho nějakým způsobem vydíral nebo snad říkal věci uvedené v obžalobě, když by nemohl vyloučit, že u sebe P. R. nemá nějaké záznamové zařízení. Obžaloba se opírá o jeden z e-mailů, které si s P. R. vyměnil během e-mailové korespondence. Předcházela tomu konkrétní akce, kdy si měl P. R. všimnout, že je sledovaný, domníval se, že na něj P. R. něco zkouší a sdělil P. R., že doufá, že informace co mu sděluje, nesděluje i protistraně. Poté následoval e-mail, kde P. R. napsal, že v případě pokud P. R. hraje na obě strany, hrozí provalení jim oběma a mohou mít problémy. Tento problém se opakoval v případě K., kdy bylo potřeba obsadit K. vozidlo sledovací technikou. Vše již bylo připraveno a sledování povoleno, pak mu ale P. R. napsal, že K. je bez vozidla, ale že P. R. zapůjčí svoje auto, aby bylo osazeno technikou. Znovu P. R. upozornil, že pokud hraje levou a kryje svojí trestnou činnost, doplatí na to oba. Následně došlo k tomu, že si měl K. všimnout, že je sledován policií a z akce sešlo. P. R. poté chtěl, aby z jeho auta bylo

demontované sledovací zařízení, což také proběhlo o dva dny později. Poté co jel od P. R. po demontáži zařízení, všiml si, že je sledován vozidlem a po zapsání SPZ zjistil, že řidič vozidla je z xx a má kriminální minulost. Po této situaci opět došlo mezi ním a P. R. k výměně názorů, kdy mu sdělil, že akce, kde hraje P. R. aktivní roli, jsou vždy problémové a neví, co si má myslet, že když jede ze schůzky s P. R. a přitom je sledovaný. Následně P. R. napsal e-mail s dotazem, zda chce stále s ním spolupracovat, že ho k ničemu nenutí. Pokud by mu vyhrožoval, mohl P. R. z této spolupráce klidně vycouvat, nebyl nikým k ničemu nucen. Je povinnost písemně žádat nadřízeného o schválení schůzky s informátorem, pokud je to na poslední chvíli, tak se to děje telefonicky. Po předání informací se vypracuje úřední záznam o schůzce. Na každou schůzku měl nějakého kolegu jako krytí. P. R. přebíral jako problémového informátora od kolegy K., co jel na zahraniční misi. Měl ještě nezávisle další tři informátory. Byl s P. R. odposloucháván od listopadu 2010 s přestávkami celý rok 2011, tudíž, kdyby orgány inspekce měly informaci o tom, že P. R. páchá trestnou činností, určitě by mu to sdělily a doporučily by mu ukončit s P. R. spolupráci, minimálně při jeho prvním pozvání na inspekci k podání vysvětlení. P. R. nikdy nesdělil, že se o něj zajímá inspekce, sdělil mu to sám P. R. dne 17. 2. 2011. Také by rád poukázal na to, že svědek P. R. ve své výpovědi, ze dne 27. 7. uvedl, že při sdělení této informace se choval naprosto klidně a nikterak P. R. nevyhrožoval. Obžalovaný poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení (č.l. 2694 - 2702).

Svědek **P. R.** ke skutku pod bodem I. obžaloby u hlavního líčení uvedl, že nikdy neřekl, že se jedná o vydírání, to mu řekli pracovníci inspekce, on není kompetentní to hodnotit. Obžalovaný mu řekl, že když na něj udělá nějakou levou nebo něco proti jeho zájmům, tak ho prostřelí do podsvětí. Tomu porozuměl tak, že vyzradí jeho spolupráci. Uvědomil si, že má důvod se bát, že to udělá. Neví, co bylo přesně impulsem pro takový projev obžalovaného, občas se s ním dohadoval, protože mu obžalovaný v něčem nevěřil. Asi si obžalovaný myslel, že mu v něčem lže nebo neříká pravdu. Obžalovaný mu to poprvé říkal v malé cukrárně, ale on si myslel, že se nestalo nic, aby na něj měl obžalovaný páky, ve druhém případě už tam byl K. a P., kteří ho znali. Neví, proč měl obžalovaný důvod mu to říkat. Kdy to bylo, si nepamatuje, myslí, že počátkem léta. Je pravda, že obžalovaný mu to připomněl ještě počátkem roku 2011, to v něm vzbudilo obavu, byl na dvou stranách, protože jednal s P. i obžalovaným, s K. a obžalovaným. Podezívali ho, protože mu říkal P., že jej sledovali policisté a nechtěl se s ním stýkat jinak, nežli v bazénu v plavkách. Obava z toho, že by byl prozrazen v kriminálním prostředí, vyplývala z toho, že už existovalo něco, o co by se P. nebo K. mohli opřít. Uvědomuje si, že ho obžalovaný zkoušel, ale tehdy o tom přemýšlel jinak.

Obava z prozrazení se projevila do jisté míry i v jeho styku s inspekcí, byl vyslýchán a měl informaci, že si někdo vymyslel, že předal obžalovanému půl kilo efedrinu a měl tím V. uplatit, což nebyla pravda. Informace prosákla někde z vazby, myslel si, že to byl ten důvod, proč ho sebrali a ptali se ho na to. Od té doby si dával pozor, aby neudělal něco, co se obžalovanému nelíbí. Poukazuje na obsah e-mailů, které psal obžalovanému a ze kterých je patrné, že o celé věci hodně přemýšlel, protože se bál aby si obžalovaný nemyslel, že na něj hraje levou. Obžalovaný si myslel, že ano, ale nebyla to pravda. Pokud se vyjadřoval k orgánům GIPS tak uvedl, že on nerozlišuje a nevěděl co je GIPS, pro něj jsou stále jenom policisté a nechtěl jim říci, co dělá. Obžalovaný mu opakovaně říkal, že mezi policisty je

různá rivalita. Obžalovaný mu nikdy neřekl, jak má vypovídat na inspekci. Informaci o tom, že má o něj, a o obžalovaného, zájem inspekce se dozvěděl od Částky, který má detektivní kancelář a spolupracuje s kriminálkou. Nepřemýšlel o tom, že by spolupráci s obžalovaným ukončil, myslel si, že to není tak jednoduché, vnímal to v té době tak, že to není on, kdo by mohl spolupráci ukončit. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení (č.l. 2731-2739).

Svědкови P. R. byla soudem dle § 212 odst. 1, 2 tr. řádu, předestřena část jeho výpovědi jako svědka ze dne 11.6.2013 z přípravného řízení (na č.l. 213), kdy se vyjadřoval částečně odlišně od svých tvrzení u hlavního líčení, zejména ohledně subjektivního vnímání obav z prozrazení do kriminálního prostředí.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **R. K.**, který uvedl, že od roku 2008 pracoval na xxx. S P. R. se seznámil někdy v roce 2009 nebo 2010. V roce 2009 se účastnil speciálního školení v severních Čechách, kde byl osloven pracovníkem kriminálky z Xxx, že má kontakt na informátora jménem P. R. a že ten P. R. má informace, které svým významem převyšují region Xxx. Nabídl mu, že by s ním tento člověk mohl spolupracovat. O tom pak informoval svého nadřízeného, což byl plukovník K.. Poté se sešel s P. R., který mu sdělil, jaký druh informací by mu mohl poskytovat, to následně prokonzultoval se svým nadřízeným, který souhlasil a P. R. byl oficiálně zaveden jako policejní informátor. Jeho spolupráce s P. R. začala někdy v roce 2009 a všechny informace předával. Před každou schůzkou musel informovat vedoucího a po každé schůzce se záznam předával funkcionáři. V roce 2010 bylo jasné, že odjede minimálně na rok na zahraniční misi, tudíž bylo rozhodnuto, že P. R., jako informátora, si převezme obžalovaný. P. R. předal obžalovanému, vše je zaznamenáno ve svazku informátora. Na otázku, proč chce P. R. spolupracovat s policií, nikdy P. R. přímo neodpověděl. Svědek se domnívá, že si P. R. myslel, že když bude spolupracovat s policií, tak mu bude do jisté míry zaručena ochrana. Tak mu vysvětlil, že takhle to nefunguje, ale i přes to si myslí, že měl P. R. pocit, že když spolupracuje s policií, tak že by ho policie měla chránit. S P. R. byl jednou v nějakém rekonstruovaném domě, jinak se vždy s ním scházel na neutrální půdě. Neměl žádnou indicii, že by P. R. páchal trestnou činnost. Pokud někdy od P. R. převzal OPL nebo vzorek, vše je ve svazu informátora, teď si už tím není jistý. Pokud od P. R. někdy nějaký vzorek převzal tak proto, aby si ověřil informace.

V rámci listinných důkazů byl u hlavního líčení předložen postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu přepis emailové komunikace, včetně emailu z období měsíce října 2011, který je citován v odůvodnění obžaloby (č.l. 12).

Ke skutku se rovněž vztahuje protokol o hlavním líčení pořízený dne 9.10.2013 při hlavním líčení pod sp. zn. 57 T 3/2013 u Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Xxx. P. R., v procesním postavení obžalovaného, uvedl, že: „*S plukovníkem V. jsem nebyl kamarád, ale v jedné fázi, kterou tu nechci zmiňovat, to zašlo do fáze, kdy na mě tlačil a řekl mi, že když s ním nebudu komunikovat, tak to řekne do podsvětí.*“

V rámci hodnocení důkazních prostředků provedených u hlavního líčení ke skutku pod bodem I. obžaloby soud uvádí následující.

Výpověď obžalovaného ke skutku pod bodem I. obžaloby byla shledána věrohodnou. Výpověď obžalovaného je podporována obsahem výpovědi svědka K. a údaji uvedenými ve svazku informátora.

Výpověď svědka poškozeného P. R. byla hodnocena jako nevěrohodná. Výše uvedenými důkazními prostředky bylo prokázáno, že svědek podává nejméně dvě verze skutkového děje; jinak vypovídá v řízení přípravném, u hlavního líčení částečně zpochybňuje svou výpověď z přípravného řízení a nakonec v procesní postavením obžalovaného u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Xxx uvádí zcela odlišnou variantu skutkového děje.

Pokud obžaloba v rámci tohoto skutku zmiňuje email ze dne 3. 10. 2011 v 15:18 hod., tak nebyla vyvrácena verze obžalovaného, že z tohoto emailu vyplývá, že v případě „*nějaké levé*“, se to netýká výpovědi proti osobě plk. V. ze strany P. R. na GIBS, ale že měl pochybnosti o spolehlivosti P. R., jestli nevyzrazuje nějaké informace o jejich spolupráci kriminálním osobám a tím je oba neohrožuje „prohozením“ do prostředí. Lze připustit i stanovisko obhajoby, že email byl argumentačně „vytržen“ z kontextu ostatní emailové komunikace v rozhodné době, která souvisela s tím, že P. R. byl nespolehlivý.

Dále je nutno uvést, že nebylo prokázáno, kdy se skutek měl stát. Jak v obžalobě, tak v usnesení o zahájení trestního stíhání je uvedeno, že ke skutku mělo dojít v přesně nezjištěné době v průběhu května 2010. Ze svazku informátora i ze svědecké výpovědi svědka K. učiněné při hlavním líčení vyplývá, že v květnu 2010 došlo k předání P. R. jako informátora obžalovanému za přítomnosti svědka K.. V tuto dobu obžalovaný neměl od P. R. žádné informace, k faktické schůzkové činnosti docházelo až od září 2010. Je tedy nelogické, aby obžalovaný svědkovi P. R. v květnu 2010 vyhrožoval.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku I. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný. Ve vztahu k hodnocení výpovědi poškozeného svědka lze znovu připomenout neurčité časové vymezení skutku a rozpory v jeho výpovědích. Soud dále poukazuje na to, že svědka hodnotil celkově jako nevěrohodného (viz. níže na č.l. 65-67 rozsudku).

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem I., pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku I. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Ke skutku II. obžaloby:

Obžalovanému je kladeno za vinu, že:

„jako příslušník Policie ČR ve funkci xxx XXX, v rámci spolupráce s P. R., nar. xxx, trvale bytem Xxx, který byl nejméně v období od 22.5.2009 do 26.6.2012 veden a využíván jako informátor XXX, poskytující informace týkající se nedovolené produkce a distribuce

omamných a psychotropních látek zejména na území xxx, vůči němuž obviněný vystupoval jako řídicí policista,

- 1) dne 11. 10. 2010 v 14:17 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy Xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. dne 10. 10. 2010 zakoupil v Liberci na benzinovém čerpadle Č. od neztotožněného muže celkem 1 kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, který následně prodal další neustanovené osobě, přičemž chemickou expertizou zajištěného vzorku, který P. R. předal obviněnému, byl v tomto zjištěn pseudoefedrin hydrochlorid s obsahem 81 % pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedené v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 2) v přesně nezjištěné době mezi 4. a 11. 1. 2011 při osobních setkáních proběhnuvších na území hlavního města Prahy a v rámci telefonické komunikace s P. R. byl informován o přípravě a realizaci předání celkem 750 g psychotropní látky metamfetaminu mezi P. R., jako prodávajícím, a J. P., nar. xxx, trvale bytem Xxx, jako kupujícím, v ceně 500,- Kč za 1 gram, celkem tedy za částku ve výši 375.000,- Kč, před předáním tohoto materiálu, ke kterému došlo dne 11. 1. 2011 na benzinovém čerpadle na blíže nezjištěném místě v Praze a v jeho průběhu, byl obviněný P. R. SMS zprávami a telefonáty průběžně informován o aktuální situaci i o samotném předání drogy, na přímé dotazy P. R. tohoto předem ujistil, že mu nehrozí zatčení, přičemž realizovaná schůzka byla částečně monitorována ze strany XXX v rámci prověřování trestné činnosti J. P. na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 3) dne 29. 4. 2011 v 00:57 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy Xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. dne 29. 4. 2011 domluvil s tehdy blíže neustanovenou osobou z Prahy - Holešovic dodání efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, kdy následně P. R. dne 30. 4. 2011 v přesně nezjištěné době mezi 21.00 a 23.45 hodin v Praze 9, u Centra Černý Most poblíž restaurace Mc Donald's, na schůzce monitorované přímo obviněným a dalším pracovníkem XXX J. L., na základě učiněné objednávky zakoupil od V. H., nar. xxx, trvale bytem Xxx, 500 g efedrinu za celkovou částku 140.000,- Kč, ze kterého odebral vzorek, který poté obviněnému zanechal na smluveném místě na benzinové čerpací stanici Benzina na rychlostní komunikaci na výjezdu z Prahy směrem na Mladou Boleslav, a zbylý zakoupený efedrin následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, přičemž chemickou expertizou zajištěného vzorku byl v tomto zjištěn pseudoefedrin hydrochlorid s obsahem 82 % pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedené v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako

prekurzor, avšak přes zmíněné obdržené informace nepodnikl obviněný jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,

- 4) dne 9. 8. 2011 v 13:22 a v 23:02 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailových zpráv odeslaných z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informace o tom, že P. R. zakoupil dne 9. 8. 2011 v obci Xxx od P. K., nar. xxx, trvale bytem Xxx, celkem 1 kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, z něhož mu dne 10. 8. 2011 v době mezi 10:30 a 11:30 hodin v Nákupním centru NISA v Liberci předal vzorek, jehož chemickou expertizou byl v tomto zjištěn obsah pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedená v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor, a zbylý zakoupený efedrin následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 5) dne 23. 2. 2012 v 11:23 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. zakoupil dne 22. 2. 2012 v Praze 4 - Krči od neztotožněného muže užívajícího osobní vozidlo tov.zn. VW Passat, jehož r.z. si poznamenal, jeden ze sáčků nacházejících se ve zmíněném vozidle, obsahující 100 g psychotropní látky metamfetaminu, který následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,
- 6) dne 25. 5. 2012 v 13:55 hodin na nezjištěném místě obdržel prostřednictvím e-mailové zprávy odeslané z adresy xxx, užívané P. R., na svou e-mailovou adresu xxx informaci o tom, že P. R. zakoupil dne 25. 5. 2012 na adrese Xxx, od Z. V., nar. xxx, trvale bytem Xxx, celkem 100 g psychotropní látky metamfetaminu a že od jmenovaného by bylo možno zakoupit minimálně ½ kg efedrinu, tedy látky obsahující prekurzor pseudoefedrin, zakoupený materiál P. R. následně prodal s vědomím obviněného na nezjištěném místě neustanovené osobě, avšak přes zmíněné obdržené informace obviněný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu,

a jednal tím v rozporu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. řádu, podle něhož je policejní orgán povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele a je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti, svým úmyslným nekonáním naopak umožnil P. R. a dalším osobám, u nichž bylo zjevné podezření, že se dopustily trestného činu vyhnout se případnému trestnímu stíhání, čímž současně narušil činnost Policie ČR při plnění jejích základních úkolů vymezených v ust. § 2 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, tedy chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly

podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami.

Dílčí skutek II./1:

Obžalovaný ke skutku II./1 vypověděl, že P. R. si tuto e-mailovou komunikaci zavedl sám, a to z důvodu, že měl podezření, že mu někdo leze do počítače. V obžalobě je obžalovanému kladeno za vinu, že nekonal a celý tento bod obžaloby je postaven na odborném zkoumání, kde bylo zjištěno to a to, avšak žádné zkoumání neexistuje. Ze spisu informátora vyplývá, že vzorky byly přijaty v letech 2011 a 2012. V roce 2010 mu P. R. žádný vzorek drogy ke zkoumání nepředal. V národním registru protidrogové centrály se shromažďují všechny vzorky, jsou tam pořadová čísla a je tam sběrný arch. Ze samotného vyhodnocení svazku informátora ze strany GIPS je evidentní, že nikdy nemohl vzorek převzít a tudíž nebylo co zkoumat. Obžalovaný nemá k tomu co říct, jelikož se to nestalo, což potvrzuje i e-mailová korespondence s P. R., která je k tomuto skutku uvedena a naprosto neseď ani s jeho svědeckou výpovědí. Je mu kladeno za vinu, že nekonal, avšak jakýkoli důkaz v tomto směru chybí. Neví ani, jak by mohl konat, když P. R. nejdříve uvádí, že se mělo jednat o osobu G., následná svědecká výpověď P. R. zní, že to nebylo přímo od G., ale od osoby pocházející od G.. Také si nedovede představit, že přijede na benzínovou stanici Č., přistoupí k němu neznámý muž, a ten ho zeptá, jestli je to P. R. a nechce koupit kilo efedrinu, když se nejedná o malé peníze. Také si nedovede představit, že někdo koupí kilo efedrinu a jezdí s ním po Liberci nebo Jablonci a shání, kdo ho koupí. Nedopustil se toho a nemohl ani konat. Pokud kriminální policie získá vzorek, musí neprodleně informovat svého přímého nadřízeného, následně ho dát do obálky a poté se vzorek ukládá do centrálního trezoru. Do tří pracovních dnů se vzorek odesílá ke zkoumání. Předání vzorku se zaznamenává do spisu informátora a vzorky od P. R. byly vždy zaznamenány do svazku informátora a odeslány na zkoumání. Obžalovaný poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem II./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že K. mu řekl, že efedrin má od lidí, kteří spolupracují s P. G. S G. se o tom nebavil, ale věděl, že něco dělá s Ukrajinci. Koupil to, vzal z toho vzorek, ten předal obžalovanému a zbytek prodal.

Poté svědek vypovídal k dotazům soudu a stran trestního řízení s tím, že nákup efedrinu financoval z dědictví po otci, zdědil 1 mil. korun. Nepamatuje si přesně, kolik efedrin stál, myslí si, že asi přes 200.000 Kč. Peníze dostal napůl se sestrou, byly v hotovosti a měl je u sestry, která bydlí v xxx. O možnosti nákupu se dozvěděl na Č., což je pumpa, kde se schází lidé, co s takovými věcmi kšeftují. Podmínky nákupu byly takové, že se setkají zase na Č.. V té době rozhodl sítě, aby se vědělo, že něco takového shání. Seděl v autě na Č. a přišel k němu kluk, kterého neznal, odkázal se, že je od G.. Nevěděl, jestli mluví se správnou osobou, řekl, že shání P. R., nabídl efedrin a odkázal se na G., že mají okolo 80 kg, a že chtějí prodat jenom kilo. Asi za týden nebo několik dní mu to přivezl. Cena byla známá hned na začátku. Obžalovaného informoval o možnosti nákupu, hovořili spolu o tom. Neví, zda říkal obžalovanému přesně částku, ale říkal obžalovanému, kdy to bude moci koupit. Myslí si, že obžalovanému řekl, že se to stane ten a ten den. Nákup proběhl tak, že si vzal vzorek a vyzkoušel ho, přijel a pak to koupil. Předání proběhlo v jeho autě. Peníze obstaral tak, že zavolal sestře, že potřebuje peníze. Č. byla v rozmezí 180.000-230.000 Kč. Sestra se jmenuje

M. S. a peníze měla uložené doma, neměla je na účtu. Nemůže říci s přesností, zda si jel k sestře pro celou částku nebo zda měl již před tím nějaké peníze doma, to si nevzpomíná. Vzorek obžalovanému dával v sáčku nebo v obalu od cigaret zabalené do kapesníčku. Předával to obžalovanému v cukrárně na Černém Mostě. Ze začátku se scházeli tam, ale neví přesně, zda to bylo tam. Efedrin poté prodal, neví už kdy a využívá § 100 tr.ř. a k tomu nevypoví. Od nákupu do prodeje uběhl maximálně měsíc. Drogu měl nejdříve v autě, potom doma. E-mail z 11. 10. 2010 v 14.17 odeslaný na adresu xxx znamená, že drogu prodal. Obžalovaný na sdělení asi nereagoval, věděl, že ty drogy si nemůže nechávat, že to co koupí musí prodat, to bylo dané od začátku. Pokud donesl sáček s otisky, tak to udělal podle toho, jak se rozhodl on. Obžalovaný mu nikdy neřekl, že by bylo dobré, aby tam otisky byly, to ho napadlo samotného.

Soud postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu přečetl protokol o výsledku svědka P. G. na č.l. 1432-1437. G. uvedl, že se žádné trestné činnosti v souvislosti s nedovolenou výrobou a držením OPL nikdy nedopustil, vše jsou pouze domněnky státního zástupce. P. R. osobně nezná, neudržoval s ním kontakty a neměl s ním žádné společné zájmy či obchody. Má s ním naopak osobní spory. Nikdy mu žádnou drogu neprodal ani od něj nekoupil.

U hlavního líčení byla předložena emailová komunikace obžalovaného a svědka P. R., přičemž se k tomuto skutku vztahují následující emaily.

E-mail ze dne 11.10.2010 v 14.17 hodin, píše P. R. obžalovanému: „*Cau H.! Prosím tě, ten z těch Teplic se mě vůbec neozývá, neodpověděl mě na žádnou sms kromě té první a nevím co s ním je. Budu muset kontaktovat H.. Jinak tady v LBC funguje jeden týpek co dělá kšefty s rusákama. Včera jsem se dozvěděl, že má 82 kg efedrinu a typek, co mě to říkal od nich měl vzorek a ten svařil a prý z toho byl perník. Samozřejmě jsem ho zaukoloval. Pak mám ještě jednoho týpka, co mě včera prodal 1kg efedrinu samozřejmě pro tebe mám vzorek ale ten podle mě není potřeba protože to je 100% efo každopádně ti ho dovezu. To kilo jsem poslal hned pryč protože jsem na to neměl peníze, abych to držel...“.*

Obžalovaný reaguje dne 11.10.2010, 14.25 hodin emailem P. R. ve znění: „*Ahoj pane, díky za info. Když budeš mít čas, tak do 20:00 hodin jsem volný, pak něco mám. Info jsou celkem zajímavý, ale budu potřebovat něco bližší. To by jsme doladili osobně. H..“*

Z listinných důkazů se ke skutku vztahuje: Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 1468-1470, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL na č.l. 1471-1472 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 04.11.2010 na č.l. 1473-1475.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající situaci. Formou emailu mu bylo P. R. sděleno něco o situaci v Teplicích; dále, že v Liberci je muž

obchodující s OPL s Rusy a nakonec, že P. R. včera nakoupil od neznámé osoby kilo efedrinu a toto hned prodal. Obžalovaný to emailem bere na vědomí a žádá více informací.

Soud hodnotí výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako zcela nevěrohodnou a smyšlenou. Svědek P. R. v rámci svých svědeckých výpovědí a podání vysvětlení vypovídá odlišně a jeho výpovědi jsou i vnitřně rozporné.

Z podaného vysvětlení P. R. ze dne 9. 1. 2013, které bylo čteno postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu k důkazu při hlavním líčení dne 4. 12. 2014 vyplývá, že R. označil jako toho, kdo mu měl prodat 1 kg efedrinu svědka G.. Z tohoto počátečního tvrzení zřejmě plyne rozpor mezi usnesením o zahájení trestního stíhání a obžalobou. V usnesení o zahájení tr. stíhání je skutek popsán tak, že P. R. zakoupil v Liberci na benzinovém čerpadle Č. od P. G. celkem 1 kg efedrinu, který následně prodal další osobě, nicméně v obžalobě je uvedeno, že P. R. dne 10.10.2010 zakoupil na v Liberci na benzinovém čerpadle Č. od neztotožněného muže celkem 1 kg efedrinu. Dále lze poukázat na to, že P. R. ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení dne 08.09.2011 mimo jiné uvedl, že od K. měl informaci ohledně 1 kg efedrinu (č.l. 2739), nicméně svědek K. ve své svědecké výpovědi u hlavního líčení toto nepotvrdil a nevypověděl, že by P. R. měl efedrin od Ukrajinců.

Z výpovědi svědka G., která byla čtena při hlavním líčení, však vyplývá, že svědek G. popírá, že by prodal 1 kg efedrinu P. R.. Tento svědek navíc zdůraznil, že R. nemluví pravdu a že se asi nějak brání a je s ním ve sporu ohledně jiné věci.

Svědka P. R. také u hlavního líčení dne 08.09.2014 na otázku, co udělal s tím kilogramem efedrinu, odpověděl, že to prodal s tím, že to bylo maximálně měsíc po nákupu, poté se snažil tuto svoji výpověď s ohledem na dotazy soudu s odkazem na emailovou komunikaci korigovat s tím, že to bylo tak týden apod.. Svědek P. R. k tomuto skutku, jak v průběhu celého přípravného řízení, tak v řízení před soudem, neustále měnil výpověď a v jeho výpovědi, především u hlavního líčení, jsou značné rozpory.

Soud uvádí, že vzhledem k tomu, jak svědek P. R. vypovídal u hlavního líčení, považuje tvrzení tohoto svědka ohledně předmětného skutku za zcela smyšlená a soud je toho názoru, že k žádnému jím popisovanému nákupu efedrinu nedošlo. Soud posuzoval výpověď tohoto svědka nikoliv jen ve vztahu k předchozím tvrzením ohledně tohoto skutku, ale také, a to především, vzhledem k tomu, jak svědek u soudu vypovídal v kontextu zásady ústnosti a bezprostřednosti.

K důkazu odborným vyjádřením soud uvádí v rámci hodnocení následující.

V obžalobě je v popisu skutku uvedeno:.... *přičemž chemickou expertizou zajištěného vzorku, který P. R. předal obviněnému, byl v tomto zjištěn pseudoefedrin hydrochlorid s obsahem 81 % pseudoefedrinu báze, tedy látky uvedené v kategorii 1 přílohy I Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 273/2004 a v kategorii 1 přílohy Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 111/2005 jako prekurzor...*; což uvádí i státní zástupce v odůvodnění obžaloby na č.l.13: „*Ve vzorku o hmotnosti 0,68 g, který P. R. z jím nakoupené látky předal obviněnému, byl znaleckým zkoumáním prokázán obsah 0,55 g efedrinu hydrochloridu.*“

Obžalovaný ohledně tohoto uvedl, že z vyhodnocení počtu operativně zajištěných vzorků OPL od IKS „XXX“ ze strany GIBS ze dne 03.07.2013 je patné, že v roce 2010 nebyl od P. R. získán žádný vzorek, ale přesto skutek II./1 „G.“ je v obžalobě „opřen“ o odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 04.11.2010, ze kterého však není patrné, odkud byl vzorek získán a v jaké souvislosti - viz. Dožádání o provedení expertízy v oboru chemie oblast omamných a psychotropních látek ze dne 02.11.2010 ze strany XXX.

K tomu soud uvádí, že z listin k tomuto skutku provedených (Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 1468-1470, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL na č.l. 1471-1472 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 04.11.2010 na č.l. 1473-1475) nelze zjistit odkud byl vzorek získán a zda tedy pochází od svědka P. R. v kontextu emailu ze dne 11.10.2010 v 14.17 hodin. K tomu je nutno uvést, že ze svazku informátora „XXX“ je patné, že v roce 2010 nebyl od P. R. získán žádný vzorek OPL. Soubor těchto listin tedy nelze jako usvědčující důkaz použít.

V rámci hodnocení dokazování měl soud při posuzování tohoto skutku celkově k dispozici výpověď obžalovaného, výpověď svědka P. R., předmětnou emailovou komunikaci, výpověď svědka G. a podpůrně výpověď svědka K..

Vzhledem k tomu, že soud na základě hodnocení všech výše uvedených důkazních prostředků dospěl k závěru, že svědek P. R. podal o nákupu efedrinu zcela smyšlenou výpověď (žádný efedrin nanakoupil ani neprodal), nemohl se obžalovaný dopustit skutku ve výroku obžaloby. Obžalovaný postupoval v souladu se svými zákonnými povinnostmi, snažil se od P. R. získat další informace, které mu však P. R. neposkytl.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že dílčí skutek uvedený v obžalobě pod bodem II./1., pro který je obžalovaný stíhán, není trestným činem. Protože součástí skutku jsou předmětné emailové zprávy ze dne 11. října 2010; soud dospěl k závěru, že skutek se částečně udál, ale není trestným činem. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku II./1. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Dílčí skutek II./2:

Obžalovaný ke skutku II./2 vypověděl, že P. R. mu poskytoval informace o osobě jménem J. P. který se měl dopouštět trestné činnosti. Den před tím, než měl P. převážet 500 g pervitinu ho P. R. informoval, že ho P. požádal, aby drogy P. R. odzkoušel, jelikož je uživatel drog. P. R. dodal, že neví, zda to není od P. jen provokace. P. R. se ptal obžalovaného, zda je to problém, obžalovaný mu vysvětlil, že pokud pouze odzkouší, tak se nic neděje, že jim oznamuje, aby konali. Zároveň P. R. požádal, aby mu sdělil, jestli má P. doopravdy větší množství pervitinu u sebe či ne. P. R. se pak sám nabídl, že pokud to bude možné, dá pak pervitin do nějaké tašky, aby to bylo lépe sledovatelné. Sdělil P. R., že pervitin nesmí převážet, obchodovat nebo nějak jinak s ním nakládat, ať ho pouze odzkouší. P. R. ho kontaktoval druhý den, že je na cestě a popsal, jak tam jede a jak tam jede P. a kdo jakým autem jede. Po zkontaktování se státní zástupkyní JUDr. Bradáčovou zkontaktoval státního zástupce JUDr. Bašného, kterému vysvětlil situaci a požádal o povolení sledování. Smyslem bylo zdokumentovat dění již od začátku, získat důkazní materiál a ne vyvinít P. R. z této

činnosti. Bez jakéhokoliv důvodu změnil P. R. s P. místo kontaktu, z benzínové pumpy Agip na ÖMV. Přesunuli se tam i pracovníci policie, kteří prováděli sledování. Schůzka P. R. s P. nebyla monitorována, ale byla sledována podle trestního řádu a to tak, co bylo v silách Útvaru operativní dokumentace. P. zajel na benzínovou pumpu ÖMV, a tam bylo zjištěno, že sedí ve vozidle sám a nebyl zjištěn žádný další kontakt. Kontaktoval P. R., aby mu situaci objasnil, co se stalo a co proběhlo. P. R. odpověděl jen, že to bylo divné, nic víc. P. byl sledován k benzínové pumpě ÖMV u Benešova, kde proběhl kontakt s osobami ze Slovenska, vše bylo zdokumentováno. Snažil se P. R. kontaktovat, aby mu sdělil, co se stalo a dodal mu informace, které mu slíbil, ale P. R. tak neučinil. Žádná z osob nebyla zadržena, a to z důvodu dohody s dozorujícím státním zástupcem, že pokud nebude nic konkrétního, nebude se žádná z osob zadržovat. Nebylo potvrzené, jestli vůbec k něčemu došlo a není pravda, že by nekonal a pokud by byla zdokumentována předávka mezi P. R. a P., byl by to důvod k případnému trestnímu stíhání. Zároveň je přesvědčen, že kdyby nekonal on, tak by jistě konal dozorující státní zástupce v této věci. Kdyby chtěl P. R. krýt, tak by nezahajoval úkony trestního řízení a nevytvářel by důkazy proti sobě či P. R.. Vše je ve svazku informátora. O P. se nepodařilo zjistit, že by páchal, a to za celého půl roku rozpracovávání. Kdyby chtěl P. R. krýt, řekl by mu, aby nechodil k Pilňáčkovi. Neřekl P. R. ani jednu informaci, aby ho kryl. Obžalovaný poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem II./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že P. zná dlouho, neví kdy, ale P. mu nabídl efedrin, že s ním obchoduje, nebo že ho může sehnat jakékoliv množství a chce ho prodávat po kilech. P. z toho chtěl vyrábět pervitin pro nějaké Slováky. Od něj si několikrát efedrin koupil, nechal z toho vyrobit pervitin a pak to vrátil. V té době se s obžalovaným scházel na Vinohradské ulici, obžalovaný chtěl vědět, od koho to pochází a chtěl telefonní číslo. P. hlídal a myslí si, že ho sledoval i obžalovaný. Nedařilo se zjistit, odkud to pochází. V lednu koupil zase 1kg, nechal z toho vyrobit pervitin a na čerpací stanici ÖMV, když se jede z Mladé Boleslavi na centrum to vrátil. P. mu volal, neví proč a chtěl, aby přešel z jedné pumpy na druhou. Když přešel, tak tam čekal P., předal mu to a P. mu dal peníze. Pak šel na pumpu a tam potkal obžalovaného, když se vrátil z pumpy, byl P. pryč. O schůzce dopředu informoval obžalovaného, věc trvala několik měsíců a proběhlo několik schůzek. Z kila efedrinu je 750 gramů metamfetaminu. Efedrin poskytnul P. a on zajistil výrobu. Předávek od P. bylo víc, neví přesně, kde se předávala takhle konkrétní. Byla dohoda, že z toho nechá vyrobit pervitin. Za efedrin zaplatil asi 240.000 Kč. Uvádí, že P. nepotřeboval, že to dělal proto, že se takto dohodl s obžalovaným. P. potřeboval pervitin pro nějaké Slováky a za gram dal 500 Kč, to je za 750 gramů 375.000 Kč. Pokud se má vyjádřit k tomu, kdy dostal peníze za metamfetamin, tak uvádí, že až po tom, co dali v Karlíně do opravy herní konzoli. Nevěděl co má policie v plánu. Asi chtěli celou tu síť tedy i koncové odběratele, tzn. Slováky. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **J. P.** ke skutku II./2 vypověděl, že k obžalovanému nemá žádný vztah a o případu ví z novin. Jeho názor je zaujatý a neví tedy, zda je hodnotný. Domnívá se, že celý tento případ je nesmysl a je to jen jakýsi způsob obhajoby P. R., který dostal 15 let a všichni vědí za co. Svědek nyní trestně stíhán není, ve vazbě byl, když mu bylo 17 let.

Svědék **D. B.** ke skutku II./2 vypověděl, že si toho moc nepamatuje, jelikož je to už dlouho. P. R. zná z drogového prostředí, je to dealer drog v Liberci, především pervitinu. On

osobně byl uživatelem drog 5-6 let, kdy obden užíval pervitin šňupáním a kouřil marihuanu. V současné době nic neužívá. P. R. zná od roku 1996, byli kamarádi, venčili spolu psy. Drogy od P. R. odebíral od roku 1996. Několikrát mu P. R. říkal, že má kontakty na policii, ale myslí si, že vše nebyla pravda a neví, proč o tom P. R. mluvil. O obžalovaném nic neví. Jednou s P. R. jel na schůzku, ale celou dobu seděl v autě. P. R. si ze schůzky nic nepřinesl a ani tam nic nenesl. Také byl u schůzky P. s P. R. na benzínové stanici, ale seděl v autě a nic neslyšel. P. R. měl více přítelkyň a jméno L. si nepamatuje. Ví, že se s policisty P. R. stýkal i u něj doma. Jestli bral P. R. drogy to neví. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **M. K.** ke skutku II./2 vypověděl, že P. R. zná, měl s ním hodně co do činění ohledně drog. Pro P. R. vyráběl drogy a zná ho zhruba od roku 2009 z Xxx. P. R. sháněl někoho, kdo by pro něj vyráběl drogy a dozvěděl se o něm, tak ho P. R. kontaktoval. Jednalo se o pervitin, vyráběl ho v amatérské laboratoři. P. R. mu suroviny na výrobu drog předával, občas prášky občas efedrin. Efedrin měl od P., párkrát ho vzal sebou, když ho jel vyzvednout. Efedrin to byl z Holandska a vypadalo to, jako krabice od mléka. Bylo to tak od léta 2010 do zimy 2010. Zatčen byl 8. 6. 2011 a je ve výkonu trestu. Spolu s ním byli obviněni ještě P. J., O. K., jeden Vietnamec a K. K. Když se s P. R. seznámil, už měl nějaké kontakty na policii, ale nebyly to kontakty nějak vysoko, k nim se dostal až později. Řekl mu to sám P. R.. Nejdříve byl P. R. ve spojení s panem V., ale pak se měl nějak P. R. dostat ke člověku, který je přes drogy nejvyšší v ČR a P. R. mu řekl, že pokud bude dělat s ním, že se nemusí bát žádného zatčení, že je to ošetřený. Jednou byl na setkání P. R. s obviněným, ale seděl v autě a viděl obžalovaného jen přes čelní sklo auta. Schůzky se většinou týkaly lidí, na kterých P. R. pracoval jako třeba P., jinak jména která neznal s ním P. R. neprobíral. Jednou mu třeba P. R. řekl, ať se přestěhuje, že se chystá v Liberci nějaká akce. P. R. takové věci věděl. Jednou byl ke konci roku 2009 zadržený, ale to ještě P. R. nedělal s obžalovaným. Přijeli k němu policisté z Xxx na udání, protože měl nějakou krádež, nepřijeli kvůli drogám, když přišli policisté do garáže, měl tam různé chemikálie a efedrin a pervitin, vše naštěstí v malém množství. Když byl převezen na kriminálku v Liberci jeden z těch policistů mu řekl, že kdyby, nedělal pro koho dělá, tak by ho dal na den do vazby. Od P. R. pak dostal sms, že o všem ví. Dnes už by toho policistu co mu to řekl, nepoznal. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu soud přečetl protokol o podaném vysvětlení příslušníka XXX **J. K.** (č.l. 1724-1728), který uvedl, že v této věci jeho skupině poskytl poznatek plk. V.. Podrobnosti si nepamatuje, ví ale, že probíhalo sledování, akci řídil plk. V.. K předání OPL mělo dojít v Praze či okolí. Plk. V. hovořil o svém člověku v xxx kraji, on jeho identitu nezná. Smyslem provedeného sledování bylo dokumentovat a potvrdit informace získané plk. V. s tím, že se nepočítalo se zadržením osob přicházejících do kontaktu se sledovanou osobou, tyto osoby měly být ze Slovenska. V.ovi pak předávali informace o stavu řízení a úkonech ve věci. V této věci byli také kontaktováni slovenští kolegové. Trestnou činnost P. se nakonec nepodařilo prokázat a věc byla odložena.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu soud přečetl protokol o podaném vysvětlení příslušníka XXX **P. R.**, (č.l. 1729-1733), který uvedl, že kontakty P. s Holanďany se nepotvrdily. P. měl informaci, že na něm policie pracuje, a to údajně skrze nějakou známou u soudu či na státním zastupitelství. Ohledně sledování uvedl, že smyslem sledování bylo

zadokumentovat trestnou činnost od samého začátku tak, aby došlo k následnému zadržení všech osob, které se na tom podílejí a zajistit tak potřebné důkazní materiály. Svědek uvedl, že trvá na tom, že na základě dostupných informací, které v té době měl, nepřicházelo zadržení v úvahu. Cílem bylo zadokumentovat trestnou činnost na úseku OPL. Poté byly zahájeny úkony trestního řízení a probíhalo sledování pod dozorem státního zástupce a na základě povolení soudu. V rámci prověřování bylo uvažováno o využití předstíraného převodu, za tímto účelem bylo využito operativní situace, kdy podezřelý P. nabízel k pronájmu svůj byt a svědek mu osobně zavolal a setkal se s ním a získal si jeho osobní důvěru. P. mu sdělil, že po něm jdou policajti z Prahy a že se potom co ho sledovali, uklidil pryč. Během prověřování se nepodařilo získat jakékoliv konkrétní informace, které by vedly k zahájení trestního stíhání P. nebo kterékoliv další osoby. Svědek závěrem uvedl, že má dojem, že všichni, včetně nadřízeného plk. V. a měli po celou dobu zájem na tom uvedenou trestnou činnost prokázat a ze strany plk. V. byli několikrát vybízení k intenzivnějším výkonům a svědek je přesvědčen, že plk. V. měl stejný záměr na prokázání trestné činnosti, pro kterou byly zahájeny úkony trestního řízení, jako ostatní policisté.

Z telefonické komunikace (uskutečněné zejména prostřednictvím SMS zpráv) z předmětného dne je zřejmé, že obžalovaný byl s P. R. průběžně v kontaktu a to zejména za účelem zjištění místa schůzky a zavazadla ve kterém by OPL měly být.

O prošetřování trestné činnosti podezřelého P. byly sepsány záznamy na č.l. 1746-1752 spisu.

Soud u hlavního líčení postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu předložil listinné důkazy, a to Záznam o zahájení úkonů trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c), 4, písm. c) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit podezřelý J. P. Dále byly předloženy další listiny zejména procesního charakteru, které se týkají úkonů trestního řízení v této věci pod krycím názvem XXX (č.l. 1756 – 1830).

Na čísle listu 1840 - 1841 se nachází usnesení podle § 159a odst. 1 trestního řádu o odložení věci - podezření ze spáchání trestného činu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c), odst. 4, písm. c) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit podezřelý J. P. které je odůvodněno tak, že přes užití odposlechů a záznamu telekomunikačního provozu, tak nebylo zjištěno, že by dotčené osoby se podílely na páčání trestné činnosti v oblasti omamných a psychotropních látek a jedů. Bylo zjištěno, že J. P. udržuje styky s osobami, které byly v minulosti prověřovány Policií ČR pro trestnou činnost, ale nebylo zjištěno, že by tyto styky v současnosti udržoval za účelem páčání trestné činnosti.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logickou. Výpověď obžalovaného je podporována věrohodnou výpovědí svědka K. a R. a listinnými důkazy. Soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako nevěrohodnou, jím sdělené informace o dovozu efedrinu z Holandska a dalšího prodeje efedrinu mimo území ČR se přes rozsáhlou operativně pátrací činnost včetně odposlechů a sledování nepodařilo ani potvrdit, natož důkazně zadokumentovat.

Výpovědi svědků B. a P. k tomuto skutku soud hodnotí jako nevěrohodné, svědci dle názoru soud nevypovídají pravdu, mohou tak krýt vlastní event. trestnou činnost. Svědek K. potvrdil, že P. měl efedrin z Holandska, soud je toho názoru, že tyto, jakož i další u výsledku sdělované informace, měl svědek K. zprostředkovaně od P. R. a v tomto smyslu je svědkova věrohodnost odvislá od věrohodnosti svědka P. R..

Obžalovanému je kladeno za vinu, že přes zmíněné obdržené informace nepodnikl jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu, a jednal tím v rozporu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. řádu. Lze poukázat na listiny, ze kterých vyplývá, že pod ČTS: XXX-1/2010 byly zahájeny úkony trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr. řádu proti osobě J. P. pro trestnou činnost na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a to na základě informací, které poskytl P. R.. Lze poukázat na popis úkonů a sledování a operativní situaci, kterou popisují svědci K. a R. Obžalovaný postupoval dle § 69 zákona č. 273/2008 Sb., o Polici ČR, který stanoví, že policista před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. V rámci schůzkové činnosti s IKS Xxx byly obžalovaným získávány a prověřovány informace ve směru k osobě P.

Poté byly zahájeny úkony trestního řízení dle § 158 odst. 3 tr. řádu proti osobě J. P. V souvislosti s tímto skutkem lze odkázat na svazek informátora ve směru k informacím, které P. R. poskytoval k osobě P. a na trestní spis s pracovním názvem „XXX“, vedený pod ČTS: XXX-1/2011, jehož podstatná část byla předložena u hlavního líčení a ve spise se nachází na č.l. 1746-1841. Došlo k rozsáhlé operativně pátrací činnosti včetně odposlechů a sledování, vše pod dozorem státního zástupce a na základě povolení příslušného soudu. Nakonec byla věc usnesením podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena.

Pokud je v tomto smyslu obžalobou kladeno obžalovanému za vinu, že jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu, tak soud uvádí, že na základě provedených a zhodnocených důkazních prostředků nebylo prokázáno, že by došlo k varu a následnému prodeji metamfetaminu, jak uvedeno v první části dílčího skutku II./2, ale naopak bylo prokázáno, že obžalovaný jako policista učinil potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a to jak podle zákona č. 273/2008 Sb., o Polici ČR, tak i podle zákona č.141/1961 Sb. trestního řádu.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že dílčí skutek uvedený v obžalobě pod bodem II/2., pro který je obžalovaný stíhán, není trestným činem. Protože součástí skutku je i popis schůzky dne 11.1.2011 a monitoring ze strany XXX; soud dospěl k závěru, že skutek se částečně udál, ale není trestným činem. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku II/2. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Dílčí skutek II./3:

Obžalovaný ke skutku II./3 vypověděl, že P. R. zmiňuje, jak ve své svědecké výpovědi, tak v e-mailové korespondenci, že kontakt na údajného dodavatele efedrinu měla být osoba D.. P. R. mu nabízel, že by mohl sehnat vzorek, že k tomuto prodeji má dojít v Holešovicích, P. R. informaci doplnil, že je to člověk z Los Angeles. P. R. ho telefonicky kontaktoval, s tím, že by mělo dojít údajně k předání půl kila efedrinu, a to v Liberci na blíže nezjištěném místě. Od 1. 4. 2011 byl také pověřen vedením expozitury v Ústí nad Labem. Dne 30. 4. 2011 zavola kolegovi L., zda mu poskytne krytí pro tuto schůzku, která se měla konat v Liberci v nákupním centru NISA. S L. se sešel na místě konání schůzky a celou situaci mu vysvětlil, že by mělo dojít k obchodu s efedrinem a že se pokusí získat vzorek. S L. se nacházel v nákupním centru NISA, když ho kontaktoval P. R. a sdělil mu, že místo předání bylo přesunuto do Prahy na Černý Most do McDonaldu. Když s L. dojeli na místo, šel si sednout do McDonaldu a L. zůstal venku. V jednu chvíli tam přijela tři auta, z nichž vystoupilo více lidí, mezitím ho přišel kontaktovat P. R., že k údajnému obchodu by mělo dojít tady na místě, ale že P. R. k tomu obchodu nebyl připuštěn. Když P. R. odešel, auta se rozjela, ale on nic neviděl a ani L.. P. R. mu pak volal, když už byl v bydlšti s tím, že vzorek efedrinu zanechal na benzínové pumpě (při výjezdu z Prahy na Xxx), tak zavola L. a pro vzorek společně zajeli. Vzorek pak zaslal na zkoumání, kde se potvrdilo, že se jedná o efedrin. S P. R. se dohodl na schůzce ke doztotožnění osob a následně se s P. R. dohodl, že pokud by se tato situace opakovala, ať mu dá dopředu vědět. To, že si dělají opatření proti natipované osobě jako L. H., P. R. nesdělil. Mezitím se dozvěděl, od pracovníků 2. odboru z pracovní skupiny od kolegy K., že jistá osoba D. má ve velkém distribuovat extázi. Vzhledem k tomu, že zde byly informace o tom, že D. má prodávat extázi a on měl informaci o efedrinu, tak úkony trestního řízení byly zahájeny na osobu D.. Za celou dobu se nepodařilo získat informaci, že by obchodoval s efedrinem. Kdyby chtěl, krýt P. R. trestnou činnost, tak by mu řekl, ať nechodí k D., že je D. odposlouchávaný. Bylo poukázáno na D.a a na D.a bylo zahájeno. Informace se mezi útvary sdílely. D. byl odsouzen.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem II./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že si nevzpomíná přesně, kdy to bylo. Osoba M. D. řekl, že v Holešovicích působí chlápek napojený na motoráře, co obchoduje s efedrinem. Proběhly schůzky s D., o věci byl informovaný i obžalovaný, který sdělil, že u schůzky s chlapíkem bude. Chlapík nakonec dorazil a proběhl hned i samotný nákup. Po nákupu dal část efedrinu do ampulky, a tu zanechal obžalovanému na čerpací stanici, v zadní části. Na schůzce byla Ř. , Ř. a K.. Před nákupem se bavil s obžalovaným o množství 0,5 kg nebo 1 kg. Prodávající řekl, že méně neprodá. Jméno prodávajícího on nezná, ani bydlště jenom to, že přijel modrou Fabií. S ním přijela nějaká žena, které on předal peníze a vzal si z kufru zboží. Předávka proběhla kolem

21-22 hodin. Neví už přesně, v čem byl efedrin uložený, ale byl určitě zabalený v nějakém igelitu. S prodávajícím nekomunikoval, vždy jen přes osobu D.a. Neustále s ním komunikoval D.. Když přijel, zastavil vedle jejich auta, šel k němu D., bavil se ním, pak proběhl obchod tak, že šel dozadu k autu a otevřel kufr. Zda je to efedrin nebo ne zkoušel Ř., pozná to lépe nežli on. O člověku co efedrin přivezl, věděl jenom to, že má napojení na Jugoslávce někde v Plzni nebo Karlových Varech a že bydlí někde v Holešovicích. Pokud měl telefonní číslo, tak k němu přišel divným způsobem. Osobu předtím nikdy neviděl. Zkouška se provede roztavením a při chladnutí na skle maluje květy jako mráz. Zda D. před tím kupoval, neví, neví, zda efedrin nebo pervitin. Pokud by obžalovaný chtěl vzorek tak by ho zajistil. Na místo přijel on s Ř., Ř. a M. černou Octavií. D. s nimi nepříjel a on ani neví, jak se tam D. dostal. Na parkoviště u Černého Mostu přijel jako první a pak si pořád s D.em telefonovali, že mají zpoždění, že jsou v zácpě. Na parkovišti bylo málo aut, bylo to v době, kdy je Černý Most už zavřený. Kolem vozu byla volná plocha a na parkoviště pak přijela Fábie s tím člověkem. Uvádí, že si vzpomíná na chlápka a ženskou s ním, ale jestli v autě byl D., to neví. Po té co převzal efedrin, jel na první pumpu a tam se spojil s obžalovaným, ale bylo to blbé, protože nemohl o tom před lidmi mluvit, kde obžalovanému nechá vzorek. Tak se dohodli, že to obžalovanému nechá na čerpací stanici. Po nějaké době mu obžalovaný potvrdil, že to má. Domluvili se tak proto, že by jinak musel nejdříve odvézt lidi domů a pak by musel zpátky do Prahy za obžalovaným. Nevzpomíná si, v čem vzorek zanechal. Dnes si již nepamatuje na to, co se s efedrinem stalo. S obžalovaným se scházel často, hovořili spolu třeba i dvě hodiny a nemůže si vše pamatovat. Nevidí nic špatného na tom, co se stalo, nevidí v tom trestný čin. Nevidí nic špatného ze strany obžalovaného ani ze své. Neví, čeho se dopustil, protože obžalovaný tam byl a dělal svoji práci. Původně mělo dojít k předávce v Liberci. Obžalovaného nechal jet do Xxx a pak mu řekl, že sedá do auta s D. a jede do Prahy. Uvedl, že si nepamatuje okolnosti, proč se jelo do Prahy, jestli to chtěl H. nebo D., prostě si to nepamatuje. Připouští, že je možné, že dal H. na sebe spojení. Vzorek efedrinu odebíral v autě, ale nepamatuje si to, jestli to bylo až na pumpě nebo v kufru auta. Lidé v autě nemohli vědět, že se baví s obžalovaným. Pokud má vysvětlit rozpor ve své výpovědi ohledně toho, kdy a jak to obžalovanému sděloval, tak uvádí, že neví, jestli to tak bylo nebo nebylo.

Svědék **VL. H.** ke skutku pod bodem II./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že P. R. ani obžalovaného nezná. Zná M. D.a, asi 10 let, měl velkou půjčovnu DVD. On sám nikdy omamných či psychotropních látek neužíval a neužíval ani alkoholu. S D.em neměl nikdy žádné obchodní aktivity. D. mu ani nikdy žádnou schůzku nezprostředkoval. D.a viděl někdy naposled před 5-7 lety.

Svědék **M. D.** ke skutku pod bodem II./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, se nachází ve výkonu trestu, a to ve věznici v xxx. Byl odsouzen soudem OS Praha 9 na dobu 2,5 roku za trestný čin prodej drog. Je zařazen ve věznici s dozorem. Výstup má za 20 měsíců. V současné době není proti němu vedeno žádné další trestní řízení. V hlavě má nádor, tudíž nevidí. P. R. zná asi 10 let, prodával drogy a on sám od něj nějaké bral. V roce 2011 bral pervitin. S P. R. jsem absolvoval cestu na Černý Most, měli se tam setkat s jedním známým. P. R. se chtěl seznámit s tím známým. K seznámení došlo někde na parkovišti na Černém Mostě. Tuto osobu seznámil s P. R.. Poté se rozloučili a jeli do Xxx. Na té schůzce byl ještě někdo, ale to neví, kdo byl, ani jak se tam dostal. O čem P. R. jednal s tou osobou neví. Pamatuje si, že P. R. říkal něco, že má kontakty na PČR, ale nic konkrétního neví. Naposled

mu P. R. říkal, ať si vymění telefonní číslo, ale on to neudělal, nestihl to. To že má odposlech mu P. R. řekl někdy začátkem února 2012 a sebrali ho 10. února. To, že k P. R. chodil nějaký policajt do bytu ví, ale víc se o to nezajímal.

Svědka J. L. ke skutku pod bodem II./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že kryl obžalovaného při akci na Černém Mostě, obžalovaný mu zavolaal domů, zda by ho nemohl krýt při schůzce s P. R.. Schůzka měla proběhnout v Nise v Liberci, byla to standardní operační činnost. Pak se schůzka přesunula na Černý Most do Prahy, kde zapsal pár SPZ, které byly následně prolustrovány. Obžalovaný mu potom sdělil, že na Benzině na R10 nechal P. R. kapsle s nějakým vzorkem, které potom i následně našli.

Z listinných důkazů ze spisu se ke skutku vztahuje: Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 2496-2498, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL ze dne 3.5.2011 na č.l. 2499-2500 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 09.5.2011 na č.l. 2501-2503, emailová komunikace mezi obžalovaným a svědkem P. R..

Soud vyžádal listinné důkazy týkající se policejní akce „Ležák“ (trestní spis s pracovním názvem „LEŽÁK“, ČTS: XXX-39/TČ-2011-209DKR-O2); a u hlavního líčení byly dle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy listiny: záznam o zahájení úkonů trestního řízení proti osobě M. D. ze dne 18. července 2011, usnesení o zahájení trestního stíhání proti osobě M. D. pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, usnesení o zahájení trestního stíhání proti osobě M. D. ze dne 2. dubna 2012 pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, úřední záznam akce „Ležák“ ze dne 29. června 2011, úřední záznam akce „Ležák“ ze dne 1. července 2011, úřední záznam akce „Ležák“ ze dne 8. července 2011, žádost o provedení chemické analýzy ze dne 3. června 2011 v rámci akce „Ležák“ zadaná obžalovaným, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 7. června 2011 (nečíslovaný šedivý šanon).

Soud dále vyžádal rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12.6.2014 pod sp. zn. 44 to 250/2014, kterým byl obžalovaný M. D. odsouzen pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců ve věznici s dozorem.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou. Výpověď obžalovaného je podporována věrohodnou výpovědí svědka L. a listinnými důkazy. Soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako spíše nevěrohodnou, jím sdělené informace o pohybu osoby D. a popis

údajného prodeje drogy od osoby H. není pro soud věrohodný. Lze však připustit i skutečnost, že si okolnosti skutku svědek P. R. již nepamatuje. Výpovědi svědků D. a H. k tomuto skutku soud hodnotí jako nevěrohodné, svědci dle názoru soud nevypovídají pravdu, a kryjí event. vlastní trestnou činnost.

Z emailové komunikace vyplývá, že na osobu M. D. a jako osobu distribuující OPL upozornil obžalovaného svědek P. R..

Z listinných důkazů trestního spisu s pracovním názvem „LEŽÁK“, ČTS: XXX-39/TČ-2011-209DKR-O2 vyplývají jednotlivé úkony trestního řízení.

Obžalovanému je kladeno za vinu, že přes zmíněné obdržené informace nepodnikl jako policista potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu, a jednal tím v rozporu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. řádu. K tomu lze uvést, že z emailové komunikace mezi obžalovaným a svědkem P. R. vyplývá, že zájmová osoba, která měla distribuovat OPL, byla osoba M. D., na kterou obžalovaného upozornil svědek P. R.. Z výsledku obžalovaného, výsledku svědka L. a hlavně nesporně z listinných důkazů vyplývá, že obžalovaný a další policisté XXX ve věci aktivně konali a výsledkem policejních úkonů v této věci je pravomocné odsouzení M. D., který se nyní nachází ve výkonu trestu odnětí svobody.

O podrobnostech k prodeji efedrinu (uvedených v obžalobě) hovoří ze všech zúčastněných na místě činu pouze svědek P. R., který je pro soud svědkem nevěrohodným; přičemž nelze ani vyloučit, že na schůzce došlo k předání pouze předmětného vzorku. Soud dále dodává, že je s podivem, že v popisu skutku se vůbec nevyskytuje osoba M. D., která byla primární zájmovou osobou obžalovaného před touto schůzkou, a při podání vysvětlení M. D. policejního orgánu potvrdil, že se schůzky účastnil a současně, že spis neobsahoval listiny týkající trestního spisu s pracovním názvem „LEŽÁK“, ČTS: XXX-39/TČ-2011-209DKR-O2.

Na základě provedených důkazů soud dospěl k závěru, že pokud je obžalobou kladeno obžalovanému za vinu, že jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu, tak soud uvádí, že na základě provedených a zhodnocených důkazních prostředků bylo prokázáno, že obžalovaný jako policista učinil všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a to jak podle zákona č. 273/2008 Sb., o Polici ČR, tak i podle zákona č. 141/1961 Sb. trestního řádu. V této souvislosti je nutno ještě zmínit časovou složku skutku, neboť emailová komunikace a předmětná schůzka proběhla v dubnu 2011, laboratorní expertizy probíhaly v květnu 2011, od června 2011 je obžalovaný pověřen vedením expozitury XXX v Ústí nad Labem, v červenci 2011 jsou zahájeny úkony trestního řízení proti osobě M. D., a v červenci 2011 je M. D. obviněn z trestného činu a dále proběhly úkony trestního stíhání, které vyústily do pravomocného odsouzení D. a (prodej OPL-extáze a pervitinu) dne 12. června 2014.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že dílčí skutek uvedený v obžalobě pod bodem II/3., pro který je obžalovaný stíhán, není trestným činem. Protože součástí skutku je i popis schůzky dne 30.4.2011 a monitoring ze strany XXX; soud dospěl k závěru, že

skutek se částečně udál, ale není trestným činem. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku II/3. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Dílčí skutek II./4:

Obžalovaný ke skutku II./4 vypověděl, že v tomto bodě obžaloby mu je kladeno za vinu, že nekonal a že P. R. koupil kilo efedrinu od K.. P. R. mu z této transakce dal vzorek a obal, ve kterém bylo kilo efedrinu uloženo. Od P. R. vzorek i obal převzal a poslal ho na zkoumání. Po zkoumání se ukázalo, že v sáčku, ze kterého měl vzorek pocházet a ve kterém mělo být kilo efedrinu uloženo, byla látka, která měla absolutně jiné složení než vzorek. Pokud mu tady dával P. R. vzorek z efedrinu z kila, který měl koupit od K., nemohl se nacházet v tom obalovém materiálu, který mu P. R. donesl. Když pak po P. R. chtěl to kilo efedrinu, sdělil mu, že by musel být úplně blbý, aby koupil efedrin za 240.000,-Kč, když ví, že ho převáželi za 150.000,-Kč. P. R. mu předal informaci, že K. má být ve spojení s osobami, které se dopouštějí trestné činnosti dovozu efedrinu z Holandska, ze kterého následně vyrábějí pervitin. P. R. ho také informoval, že K. je jen malá ryba a v září 2011 má přivést 50 kg efedrinu. Po dostatečném množství informací, které mu P. R. předal, byly zahájeny úkony trestního řízení na osoby K., L., K. atd., P. R. nechával v nevědomosti. Kdyby chtěl P. R. krýt a kdyby chtěl, aby se P. R. nedopouštěl trestné činnosti, tak by mu řekl, že K. je odposlouchávaný a aby se s ním nestýkal. Z výpovědi spolupracujícího obviněného L. se nakonec ukázalo, že K. se na obchodech vůbec nepodílel, jelikož nebyl dostatečně zdatný, a tudíž kilo efedrinu by mu tito lidé nikdy nesvěřili, takže s ním K. nikdy nemohl obchodovat, jak tvrdil P. R.. Není pravda, že by nebylo konáno, bylo konáno podle § 69, § 70 zákona o policii v závaznosti na závazný pokyn PP č. 190 z roku 2008. Bylo důležité podchytit trestnou činnosti těchto osob, v současné době je to jeden z největších případů drogovky, co se týká dovozu efedrinu z Holandska. Jakákoliv jednání z jeho strany tohoto postupu by zmařila vyšetřování tohoto trestného činu. Obžalovaný poté odpovéděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem II./4 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že K. zná již delší dobu. Při jedné schůzce mu K. řekl, že zná nějaké lidi z Ústí nad Labem, co mají pronájem stavebních strojů a dováží z Holandska efedrin a že ho mají hodně. Neví, jak dlouho po seznámení s obžalovaným se o tom začali bavit. Nejdříve mu K. něco ukazoval a pak i něco prodal. Nejdříve mu prodal 1 kg s tím, že v září by měl mít 25 kg nebo 50 kg. Jednu tu hodnotu měli přivést z Holandska. Obžalovaného to zajímalo, chtěl zjistit, co to bylo za lidi. Nakonec se s obžalovaným domluvil, že dají do vozu Audi sledovací zařízení a k tomu také došlo. Dal K. 60.000 Kč a chtěl 100 g. Když dal auto K., tak ten ho odvezl domů a dohodli se, že tam na něj počká. Když K. přijel, tak mu říkal, že ho sledovala policie. Obžalovaný nezapíral, že ho policie sledovala, ale tvrdil, že spoléhali na GPS. K. říkal, že ho sledovalo černý RS s pražskou SPZ. To byl moment, kdy došlo k rozeprě s obžalovaným, který tvrdil, že to není možné, že nikdo nemohl vidět, že ho sledují a že XXX spoléhala hlavně na techniku. Protože ví, že obžalovaný jezdí černým RS tak tvrdil obžalovanému opak. Bylo to stejně jako v případě P. P. měl potom strach, a to samé probíhalo i s K.. Dal K. 25.000 Kč, aby ho vzali zpátky. V té době totiž koupili šéfové K. Octavii v bazaru, která byla napsaná na

jednoho z těch šéfů v Ústí nad Labem. Proto chtěl obžalovaný vědět SPZ vozu. Asi od K. věděl, že zdroj z Ústí nad Labem, má přivést efedrin z Holandska a má kontakt na V. z xxx. Když K. vyli, tak se odstěhoval. Od K. efedrin zakoupil u něj na Xxxi. Neví přesně kde, ale přijel za ním. Neví, zda K. dával peníze dopředu nebo ne protože mu důvěřoval. Asi za dva dny dal vzorky obžalovanému. Koupeno bylo kilo, ale s tím původně vůbec nechtěl obchodovat. Koupený efedrin byl v pevném skupenství. 1 kg stál asi 180.000 Kč. Bylo to v Xxxi a byl u toho jenom K.. Obchod byl domluvený dopředu a peníze měl od sestry. Na otázku co s efedrinem udělal, využívá §100 tr.ř. Pokud je v obžalobě uvedeno, že efedrin prodal se souhlasem obžalovaného, tak to bylo tak, že předal obžalovanému sáček se zbytkem efedrinu kvůli otiskům. Ze sáčku muselo být patrné, že ho tam původně bylo více. Podstatné ale bylo, že na sáčku byly otisky. Pokud si bral peníze od sestry tak jí je vždy vracel a ponechával si profit. Nepamatuje si, jestli efedrin zkoušel. To že efedrin prodal, vyplynulo ze situace, když předával obžalovanému prázdný sáček. Obžalovaný se ho neptal, kdy a v kolik hodin ho prodal, ale určitě se o tom bavili. Neví z čeho je obžalovaný viněn, nedokáže to posoudit.

Procesním postupem podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu, z důvodu dlouhodobého pobytu svědka P. K. v cizině a jeho stanoviska, že se nechce dobrovolně dostavit k soudu a soud nezná místo jeho pobytu, byl přečten protokol o dřívějším výsledku svědka na č.l. 2000-2007. P. K. jako svědek popřel, že by se někdy dopustil trestné činnosti v souvislosti s nedovolenou výrobou a držením omamných látek a jedů. P. R. zná 15 let, o jeho postavení mezi obchodníky s OPL nic neví. On mu žádné drogy neprodával. Potvrdil, že když jednou měl od P. R. zapůjčené auto Audi A4 (jel mu na něm opravit turbo), byl sledován několika lidmi. V obci Xxx bydlel v rodinném domě někdy v období let 2010-2011. Žádné drogy zde nepřechovával. P. R. považuje za schizofrenního blázna.

Z listinných důkazů ze spisu se ke skutku vztahuje: Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 2009- 2011, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL ze dne 15.8.2011 na č.l. 2012-2013 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 31.10.2011 na č.l. 2014-2019, emailová komunikace mezi obžalovaným a svědkem P. R..

Soud vyžádal listinné důkazy týkající se policejní akce „ATACK“ (trestní spis s pracovním názvem „ATACK“, ČTS: XXX-45/TČ-2011); a u hlavního líčení byly dle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy listiny: záznam o zahájení úkonů tr. řízení – P. K., P. L., P. K., dožádání o provedení expertízy v oboru chemie, oblast omamných a psychotropních látek, zpracoval plk. Mgr. M. V., odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu osob P. K., P. L. a další tel. čísla, dosud neustanovených osob, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu osob P. L., P. K. a další neustanovená 4 tel. čísla, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele P. L., A. H. a další 2 tel. čísla nezjištěného uživatele, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na dosud nezjištěné uživatele – celkem 3 čísla, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele D. B. a další 3 tel. čísla, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele P. L., příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele R. P., P. K., P. L., příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele R. S., P. K., D. B.,

A.V., příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele P. K., P. J., P. L., M. K., P. V. T. a další neustanovená osoba v Nizozemí, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele P. J., P. K., P. L., A.V., příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na uživatele P. J., A. P., J. D., usnesení o zahájení trestního stíhání – osoby P. K., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, usnesení o zahájení trestního stíhání – osob P. L., P. J., P. K., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm., odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, usnesení o zahájení trestního stíhání – osoby A. H., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, usnesení o zahájení trestního stíhání osoby J. Š., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. a, c) trestního zákoníku, usnesení o spojení věci osoby P. K., pod XXX – 45-181/TČ-2011-209DKR-E3, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání – osoby A. P., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku spáchaného ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání D. B., P. J., P. K., P. L. a další osoby, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm., odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, spáchaný ve stádiu pokusu dle § 21 tr. zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání na osoby P. K., P. L., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm., odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání P. J., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání osoby P. K., braní rukojmí dle § 174 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku spáchaný ve stádiu přípravy podle § 10 odst. 1 tr. zákoníku, usnesení o zahájení trestního stíhání osoby P. D. a J. D., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 3 písm. trestního zákoníku, krádež dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, P. L., P. K., P. J., - vydírání dle § 175 ods. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, upozornění na změnu právní kvalifikace u J. D. a P. D., usnesení zahájení trestního stíhání osob P. L., R. S. pro krádež dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání osob - P. L., P. K., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 3 písm. c), ods. 4 písm. c) tr. zákoníku, usnesení zahájení trestního stíhání P. V. T. alias M., nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku dílem spáchaný formou spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku, návrh na podání obžaloby osob – P. J., P. K., P. L., D. B., H. A., J. Š., P. D., J. D., L.P., R. S., P. V. T., P. A., Z. V. nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1), odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, obžaloba na tyto osoby podaná KSZ Ústí nad Labem KS Ústí nad Labem, sp. zn. 2 KZV 81/2012-1012 u KS Ústí nad Labem na P. K., P. L., P. J., A. H., J. Š., D. B., J. D., P. D., Z. V., A. P., P. L., R. S., P. V. T., pokračování výsledku obv. - P. L. ze dne 14.2.2013, protokol o výsledku P. L. ze dne 20.7.2012, rozsudek KS Ústí nad Labem, sp. zn. 51 T 2/2013 ze dne 4.4.2014, obž. P. K. a spol. (nečíslovaný šedivý šanon).

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou. Výpověď obžalovaného je podporována listinnými důkazy. Soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako nevěrohodnou, popis údajného prodeje drogy od osoby K. není pro soud věrohodný. K tomu lze uvést, že z odborného vyjádření KÚP pod č.j. KUP-1078/ČJ-2011-006KDO-1CHF ze dne 31. 10. 2011 vyplývá, že taška a pytlík obsahovaly (ve shodě s výpovědí obžalovaného a na rozdíl od výpovědi svědka P. R.) stopy OPL odlišného chemického složení.

Hodnocení čtené výpovědi svědka P. K. k tomuto skutku je problematické, svědek popřel podíl na trestné činnosti a spojení s lidmi obchodujícími s OPL. Tvrzení svědka soud hodnotí jako spíše nevěrohodné, neboť právě odposlechy této osoby (příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 20. září 2011) přivedly orgány PČR k ostatním osobám v rámci organizované skupiny (K. a spol.), která s OPL obchodovala.

Z emailové komunikace vyplývá, že na osobu P. K. jako osobu údajně distribuující OPL upozornil obžalovaný svědek P. R. a dále sdělil, že dovozu OPL „šéfuje“ osoba z ústeckého kraje.

Zkoumáním v odvětvích kriminalistické daktyloskopie a chemie byla dle odborného vyjádření KÚP pod č.j. KUP-1078/ČJ-2011-006KDO-1CHF ze dne 31. 10. 2011 zjištěna na zaslaném igelitovém obalu daktyloskopická stopa neztotožněné osoby, jež byla následně založena do Ústřední sbírky daktyloskopických stop a zkoumáním v oboru chemie bylo zjištěno, že na stopěč. 1 – plastová taška byl identifikován efedrin se stopami matamfetaminu a na stopě č. 2 plastový sáček s rychlouzávěrem byl identifikován efedrin, pseudoefedrin, stopy S – matamfetaminu.

Z provedených důkazů vyplývá, že poté, co svědek P. R. upozornil obžalovaného na osobu P. K., která by mohla mít účast prodeji efedrinu, obžalovaný zařídil sledování motorového vozidla P. K. za účelem zjištění dodavatele efedrinu a poté byly na osobu P. K. nasazeny úkony trestního řízení (příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu ze dne 20. září 2011), přičemž z množství úkonů trestního řízení (zejména odposlechů - výše uvedené listinné důkazy) bylo posléze se zjištěno, že trestné činnosti se má dopouštět řada osob v minulosti stíhaných za obchod s drogami či pro majetkovou trestnou činnost, proti kterým bylo postupně zahajováno trestní stíhání, které vyústilo v odsuzující rozsudek KS Ústí nad Labem, sp. zn. 51 T 2/2013 ze dne 4.4.2014, obž. P. K. a spol.

Pro souzenou trestnou věc je významné, že přes masivní nasazení úkonů trestního řízení, zejména odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, nebyla zjištěna účast osoby P. K. na obchodech s OPL v rámci této organizované zločinecké struktury. Toto je v souladu s výpovědí obžalovaného a přispívá k pochybnosti o tom, že tato osoba měla potenciál prodat 1 kg efedrinu P.ovi P. R. v obci Xxx.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že dílčí skutek uvedený v obžalobě pod bodem II/4., pro který je obžalovaný stíhán, není trestným činem. Protože součástí skutku je i popis emailové komunikace, která opravdu proběhla; soud dospěl k závěru, že skutek se částečně udál, ale není trestným činem. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku II/4. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Dílčí skutek II./5, 6:

Obžalovaný ke skutku II./5 vypověděl, že to, co P. R. píše ve svých e-mailech je lež. V rámci akce ATAK byl odposloucháván V. a byla sledována jeho veškerá emailová komunikace. P. R. ve svém emailu sděluje, že koupil zboží od neztotožněného muže v Passatu. Na základě informace od P. R., měl být v Passatu F.C: a Jeepu R.B. Obžalovaný poukazuje na to, že přesto že inspekce tyto lidi ztotožnila, neprovedla jejich vytěžení. Z odposlechu V. bylo zjištěno, že když se sešel P. R. s V., nebylo to na základě plánové předchozí dohody, ale proto, že schůzku navrhl aktuálně V., jako bezprostřední reakci na info od P. R.. Kdyby bylo skutečně vše dopředu dohodnuto, jak uvádí ve své výpovědi P. R., tak by se V. neptal večer před tím C., jestli pojede do Prahy. Dále uvedl, že vzorek, který měl od P. R., dostal až o měsíc později. Poukazuje na rozpory s výpovědí P. R., když popisuje, kdy byl u V., protože z odposlechu V. vyplývá, že tomu tak nebylo. Pokazuje také na to, že skutek se opírá o vzorek, který byl ale získán až o měsíc později a nemá souvislost se 100g. V. v té době neprováděl žádnou trestnou činnost, protože sháněl informace, jak to kolem něj vypadá. Kdyby v té době šel za V. a zeptal se ho, zda prodal P. R. 100g, nikdy by se celá věc nedotáhla do úspěšného konce. V. byl v rámci akce ATAK rozpracováván jako odběratel pervitinu od K.a a L.

Obžalovaný ke skutku II./6 vypověděl, že je zajímavé, že odposlechy V. si inspekce vyzvedla na expozituře v Ústí nad Labem, pak je vrátila s tím, že možná tam budou dělat nějakého celníka, ale pak nenapsala ani úřední záznam o tom, že použili tyto odposlechy, přestože obžalovaný poukazoval na skutečnost, že V. byl rozpracován v rámci tohoto trestního řízení.

Svědka **P. R.** ke skutku pod bodem II./5, 6 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že protože s K. celá věc padla, tak zjistil, že na ty lidi z Ústí má kontakt i V. z Brandýsa. S obžalovaným mluvil o tom, že V. má na ty samé lidi kontakt. Koncem léta po dohodě s V. jel k nemocnici, tam zaparkoval na parkovišti a šel směrem dolů k nějaké restauraci. Kolem něho nejdříve přejelo nějaké americké auto asi Dodge a V. mu telefonem sdělil, že má přijít dolů, kde stál V. a nějaký chlapík, který jel v tom Dodge a ještě tam byl modrý Passat. Dostal pokyn aby si sednul do Passatu na sedadlo spolujezdce a tam byla krabíčka asi od V., kde bylo asi 4-5 balení, které byly po 100g. Jednu si vzal a peníze dal do krabíčky, pak vystoupil a došel ke svému autu. V. to měl v extrémně velkých krystalech, tak obžalovanému jeden krystal předal. V. z toho celého v podstatě vyklouzl. V. zná asi 5 let. V době kdy se s ním znal, tak V. obchodoval s pervitinem, ale spíše jenom pro známé. Prodával extáze, ale v té době ho neznal. Když za ním přišel, tak chtěl vědět, jestli má kontakt na efedrin. V. ale hodně

mluví, někdy rozhovor trvá 4-5 hodin. V době, kdy mu V. říkal o zdroji na efedrin, ho to nezajímalo. Na začátku obžalovanému neřekl, že V. má zdroj na efedrin už 15 let, protože se s V. nestýkal. Neměl na něj kontakt a V. není člověk, za kterým se dá jen tak přijít. O V. nemluvil i proto, že to byl jeho názor, že má dlouho jeden zdroj efedrinu. Proč to na začátku neřekl, neví, je spousta lidí o kterých XXX ví, že obchodují s drogami a poukazuje na to, že V. do dnešního dne není obviněný. Jak V. kontaktoval si nepamatuje, kontaktoval ho, aby mu prodal efedrin, pervitin. Kontaktoval ho e-mailem nebo telefonem. S obžalovaným a V. to bylo tak, že šlo hlavně o ty lidi z Ústí. Část pervitinu od V. prodal Š.. Nepamatuje si za kolik. Obžalovanému to neříkal. Obžalovaný věděl, že pervitin prodává, řekl mu to ústně na schůzkách. Neřekl obžalovanému konkrétně, kdy a co prodal, ale obžalovaný věděl, že se stýká se Š.. Krabičky, ve kterých bylo těch 4x100g mohly být i od něčeho jiného nežli od V.. Krabice byla papírová. Proč o této skutečnosti obžalovaného telefonicky neinformoval, uvádí, že to neříkal do telefonu, ale ví, že to popsal do e-mailu. Navíc si je na 100% jistý, že obžalovanému dopředu řekl, že se toto uskuteční. On sám do poslední chvíle nevěděl, kdy to bude. Je pravda, že obžalovaného o nákupu informoval, neví, jestli mu řekl, který den to bude, je možné, že mu neřekl, že tam pojede v úterý. Asi se stalo, že s obžalovaným telefonoval následně. Výslovný souhlas nebyl nikdy písemný a fungovalo to tak, že se spolu o tom dohadovali. Nikdy se neptal obžalovaného, jestli může dnes jít k V. a koupit 100g, to ale vyplynulo z dialogu. Když byl u V., tak tam byl jeho majordomus, jeho těhotná přítelkyně, která bylo o patro výš a ještě jeden člověk, kterého nezná.

Svědék Z. V. u hlavního líčení uvedl, že se nachází ve výkonu vazby v xxx za drogy. Jeho případ je u odvolacího soudu v Hradci. Na prvním stupni v Ústí nad Labem byl odsouzen na 3 roky. Ve vazbě je 9 měsíců. Obžalovaného nikdy neviděl a nezná ho. P. R. zná velice omezeně, ale je to prolhaný člověk. P. R. hodně věci nasliboval, ale nic nedodržel a hodně si vymýšlel. On nikdy nebyl odsouzen za trestnou činnost v souvislosti s drogami. Momentálně je stíhán, ale cítí se nevinně. Uživatel drog je jen minimálně, spíše experimentálně, má rodinu a často řídí, tudíž si to nemůže dovolit. P. R. mu dohodil kdysi nějaký známý z Mladé Boleslavi, že prý je expert přes počítače a na této bázi se začali potkávat. On sám je podnikatel v oboru realit. P. R. často měnil telefonní číslo, které mu pak občas sděloval e-mailem. Nikdy mu neříkal, že by P. R. měl nějakého „svého“ policistu. Nikdy neprodal P. R. žádnou drogu. P. R. podle něj není čestný člověk a je každou chvíli v rauši. Dále dodává, že případ P. R. sleduje a P. R. se podle něj chytá všeho, co by mu v jeho vlastní kauze pomohlo a P. R. pro to schopný vymyslet cokoli. Co se týče ovlivňování svědků P. R., nemůže si on sám dovolit žádné domněnky, ale myslí si, že snad si všichni dovedou představit, co dnes je možné vše.

Z listinných důkazů ze spisu se ke skutku II./5 vztahuje: Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 2461-2463, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL ze dne 5.6.2012 na č.l. 2464-2465 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 11.6.2012 na č.l. 2466-2468, emailová komunikace mezi obžalovaným a svědkem P. R..

Z listinných důkazů ze spisu se ke skutku II./6 vztahuje: Sběrný arch zajištěných vzorků OPL na č.l. 2375-2377, Dožádání o provedení chemické expertízy v oblasti OPL ze

dne 27.2.2012 na č.l. 2378-2379 zadané obžalovaným a Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie ze dne 5.3.2012 na č.l. 2380-2382, emailová komunikace mezi obžalovaným a svědkem P. R..

Soud vyžádal listinné důkazy týkající se policejní akce „ATACK“ (trestní spis s pracovním názvem „ATACK“, ČTS: XXX-45/TČ-2011) a to vzhledem k osobě Z. V.; a u hlavního líčení byly dle § 213 odst. 1 tr. řádu předloženy listiny: příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu – na osoby Š. M., Z. V., H. V. T. a neustanoveného muže ze dne 22.12.2011 na období od 22.12.2011 do 22.4.2012, příkaz k prodloužení odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu na osoby Š. M., Z. V., H. V. T. do 22.12.2012, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na Z. V., F.A.H., Š.M. a neustanoveného uživatele, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu – osob J. K., Š. M., A. V. S. a 3 neustanovená čísla, Z. V., P. J., povolení o sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, 2 tr. řádu na osoby P. L., P. K., vozidlo Audi Quattro, na dobu 6 měsíců, zpráva o sledování osoby P. K. z 21.1.2012, úřední záznam o záchytu modrého vozidla řidiče Z. V., spolujezdce P. J. (při prohlídce ve vozidle byla nalezena neznámá látka - OPL), záznam o zahájení úkonů trestního řízení - osob Z. V., P. J., protokol o vydání věci – Z. V., igelitový pytlík s bílou látkou krystalického složení o váze 205 g, odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie k tomuto vydanému materiálu, váha 198,708 g , jedná se o metamfetamin, usnesení o zahájení tr. stíhání Z. V. z 15.3. 2012 pro tr. čin dle § 283 odst. 1, 2 písm.c) tr. zákoníku, záznam o dočasném odložení tr. stíhání podle § 159b odst. 1, 3 tr. řádu, podpis kpt. Bc. G.P. z PČR, XXX SKPV Ústí nad Labem žádá o povolení dočasně odloženého tr. stíhání z hlediska policejní taktiky, návrh na prodloužení dočasného odložení trestního stíhání podle § 159b odst. 2 tr. řádu, souhlas státní zástupkyně s dočasným odložením trestního stíhání na osoby P. K. a Z. V., záznam o dočasném odložení trestního stíhání z 21.2.2012, návrh na prodloužení dočasného odložení tr. stíhání z 21.6.2012, souhlas JUDr. Hany Řehákové z KSZ Ústí nad Labem s dočasným odložením tr. stíhání, záznam o dočasném odložení tr. stíhání podle § 159b odst. 2 tr. řádu – P. K. z 22.6.2012 (nečíslovaný šedivý šanon).

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k dílčím skutkům II/5,6. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou. Výpověď obžalovaného je podporována listinnými důkazy týkající se policejní akce „ATACK“ (trestní spis s pracovním názvem „ATACK“, ČTS: XXX-45/TČ-2011). Soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako zcela nevěrohodnou, popis údajného dvojího prodeje drogy od osoby V. není pro soud věrohodný. K hodnocení výpovědi svědka V. k tomuto skutku lze dodat, že svědek popřel podíl na trestné činnosti a spojení s lidmi obchodujícími s OPL, byť z důkazního materiálu vyplývá, že byl zadržen s drogou a nyní se nachází ve výkonu vazby. Soud ale musí uvést, že výpověď tohoto svědka u hlavního líčení ve smyslu popisu svých kontaktů se svědkem P. R. byla pro soud věrohodná.

Z provedených listinných důkazů vyplývá, že svědek V. byl odposloucháván již od 22. prosince 2011, policejní akce „ATACK“ (trestní spis s pracovním názvem „ATACK“,

ČTS: XXX-45/TČ-2011), přičemž úkony trestního řízení ve smyslu odposlechu byly opakovaně prodlužovány až do konce roku 2012. Z listinných důkazů dále vyplývá, že z taktických důvodů bylo dočasně odkládáno trestní stíhání osob V. a K., vzhledem ke skutečnosti bylo třeba i nadále ztotožnit další osoby, které se mohly podílet na nelegálním obchodu s OPL, ztotožnit dodavatele i vlastní výroby OPL a tedy objasnit všechny skutečnosti významné pro trestní řízení.

Soud závěrem uvádí, že neuvěřil svědkovi P. R. tvrzení o dvou prodejkách metamfetaminu od V., přičemž svědek si předané vzorky mohl opatřit jiným způsobem (k bodu 5 je značný časový odstup od získání vzorku a předání obžalovanému, k bodu 6 obžalovaný sporuje původ vzorku). K tomu lze dodat, že obsah emailů mezi obžalovaným a P. R. je v rozporu s tím, co uvádí svědek ve svědecké výpovědi. Kdyby P. R. nakupoval pervitin od V., tak by se to v rámci trestního řízení v trestním spise „ATAK“ muselo projevit (odposlechy); sám P. R. uvádí, že neměl informace o tom, co bylo vůči V. ze strany policie konáno. Dále soud musí uvést, že v době, kdy se měly stát souzené skutky, byli již V. a K. odposloucháváni v rámci akce „ATAK“ (trestní spis s pracovním názvem „ATAK“, ČTS: XXX-45/TČ-2011) a kontakty s osobou P. R. ve smyslu předání drog nebyly zjištěny. Souzené skutky stojí výhradně na tvrzení svědka P. R., který byl soudem shledán jako nevěrohodný a ostatní důkazy, zejména důkazy listinné, vyznívají ve prospěch obžalovaného. Soud se v tomto smyslu ztotožňuje s obhajobou obžalovaného, že z emailové komunikace vyplývá, že obžalovaný se sešel s P. R. hned poté, co měl R. čas a konal na základě informací, které mu v tomto směru P. R. poskytoval, viz. e-maily a ÚZ ze schůzek, které jsou součástí svazku informátora – e-maily - xxx 24. 2. 2012, 9:09:11 Komu: xxx *Tvoje číslo nemám. SMS nedošly.* xxx 24. 2. 2012, 10:39:07 Komu: xxx *Tak až ti to vyjde, tak se sejdem. Zapni mobil a já tě prozvoním.* xxx 27. 2. 2012, 9:21:57 Komu: xxx *Ahoj pane. Koukám, že pro tebe je problém zapnout i telefon, tak tady máš číslo xxx. Třeba se někdy ozveš.* xxx 1. 3. 2012, 14:41:46 Komu: xxx *Koukám, že ani napsání čísla nepomohlo. No tak nic.* xxx 1. 3. 2012, 16:04:56 Komu: xxx *Volal jsem ti dneska v 16 hod. byl jsem H. pryč. Telefon jsem neměl sebou nejsem ani v Lbc ani Jbc makám teď na jednom bytě musím to mít do neděle hotový ty lidi si to zaplatili. Dělam tam podlahu, linku klembu do dveří apod. Co mám dělat, když stejně nic nemůžu.* Z uvedené komunikace vyplývá, že obžalovaný chtěl reagovat na informace, které mu R. sděloval e-mailem, ale on byl nekontaktní a tak hned jak to bylo možné, tak došlo ke schůzce, což bylo dne 09.03.2012. V této souvislosti lze odkázat na svazek informátora. Obžalovaný poté, co měl dostatek potřebných informací, ztotožnil muže užívající osobní motorové vozidlo tov.zn. VW Passat a na tohoto muže – C., byly nasazeny úkony podle trestního řádu.

Lze uvést, že v posuzovaných případech jde o vyhodnocení míry relevance emailů informátora. Obžalovaný jako policista sloužící v XXX komunikoval s informátorem z kriminálního prostředí zejména emailovou – tj. elektronickou formou, a informátor touto formou poukazoval na určité minulé či budoucí události ve vnějším světě (mnohdy neověřitelné); v některých případech se jednalo o policejní akce déleodobějšího charakteru, ve kterých došlo posléze k rozsáhlým realizacím (spis Ležák, akce ATAK); případně, jako v akci týkající se svědka P., byla věc oficiálně odložena s tím, že pro nedostatek důkazů není trestným činem.

Lze zdůraznit, že XXX je policejním útvarem s celostátní působností, jehož úkolem je vyhledávat, odhalovat a vyšetřovat trestnou činnost na úseku nedovolené výroby a obchodu s omamnými a psychotropními látkami a jedy, zejména v jejich organizovaných a mezinárodních formách. V tomto smyslu lze jen obtížně požadovat okamžitý zásah na základě neověřené emailové informace.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že dílčí skutky uvedené v obžalobě pod bodem II/5, 6, pro který je obžalovaný stíhán, nejsou trestnými činy. Protože součástí skutků je i popis emailové komunikace, která opravdu proběhla; soud dospěl k závěru, že skutky se částečně udály, ale nejsou trestnými činy. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutků II/5, 6. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu.

Po právní stránce lze uvést, že skutků uvedených v obžalobě pod bodem II. je obžalovanému kladeno za vinu spáchání zločinů zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečiny nadržování podle § 366 odst. 1 tr. zákoníku, že jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch nesplnil povinnost vyplývající z jeho pravomoci a způsobil tak vážnou poruchu v činnosti jiného orgánu veřejné moci, kdy přes obdržené informace obžalovaný jako policista nepodnikl potřebné kroky k řádnému prověření a objasnění skutečností nasvědčujících spáchání trestného činu a že jednal v rozporu s ustanovením § 158 odst. 1 trestního řádu a že svým úmyslným nekonáním naopak umožnil P.u R.ovi a dalším osobám, u nichž bylo zjevné podezření, že se dopustily trestného činu vyhnout se trestnímu stíhání, čímž současně narušil činnost Policie ČR při plnění jejich základních úkolů vymezených v ustanovení § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR.

Pokud je v obžalobě uvedeno, že obžalovaný svým nekonáním umožnil nejen P. R., ale i dalším osobám, u nichž bylo zjevné podezření, že se dopustily trestného činu, vyhnout se trestnímu stíhání, je nutné, aby bylo obžalovanému prokázáno údajné úmyslné nekonání také vůči těmto dalším osobám. Nicméně v celém průběhu trestního řízení nebyly tyto osoby konkrétně označeny a zcela absentuje jejich označení také v podané obžalobě, proto nelze vůbec uvažovat o úmyslném nekonání vůči těmto dalším osobám. Výsledkem obžalovaného a svědků K.a, P. a Bočka, jakož i listinnými důkazy (svazek informátora), bylo zjištěno, že obžalovaný postupoval podle § 69, § 70 a násl. zákona o Policii ČR a za na základě obdržených relevantních informací před zahájením úkonů trestního řízení za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledával, odhaloval a dokumentoval skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin. Z jeho konkrétního jednání u konkrétních skutků nelze dovodit jeho úmyslné nekonání.

Pokud jde o kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, tak vážnou poruchu v činnosti Policie ČR se míní stav, kdy policie není po jistou, ne úplně zanedbatelnou dobu, schopna řádně plnit své úkoly. V dané věci však takový následek od počátku trestního řízení nebyl zjištěn.

Ke skutku III. obžaloby:

Obžalovanému je kladeno za vinu, že:

- 1) v přesně nezjištěné době v období od září 2010 do února 2011 při osobních jednáních na blíže nezjištěných místech v Praze vyzradil P. R. informaci o tom, že na jeho osobu je nasazen policejní informátor a že se o něho kvůli drogám zajímají policisté L. a D. z kriminální policie z Xxx, kdy P. R. na základě této informace podnikl kroky k odhalení zmíněného informátora, kterými následně zjistil, že jím je jeho tehdejší přítelkyně L. Z., nar. xxx, bytem Xxx, přičemž odhalením její spolupráce s orgány Policie ČR mohla být jmenovaná ohrožena na životě a zdraví a dále poskytnutím informace o zájmu nrap. J. D. a nrap. J. L., příslušníků Policie ČR zařazených na Územním odboru Xxx, SKPV – 1.OOK, o osobu P. R. ohrozil prováděné operativní šetření v podobě soustředování poznatků k této osobě a k podezření, že se dopouští závažné trestné činnosti na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek,
- 2) v přesně nezjištěné době mezi 30. 3. a 30. 4. 2011 při osobním jednání na nezjištěném místě vyzradil P. R. informaci o tom, že osoba jménem A. Z. je rozpracována ze strany policie a dále že byl zjištěn telefonický kontakt mezi ním a jmenovanou, kdy tuto informaci P. R. ve shora uvedené době při osobním jednání v místě jejího bydliště v Xxx následně sdělil A. Z. nar. xxx, bytem Xxx, předání takové informace přitom mohlo ohrozit prověřování závažné trestné činnosti na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek,
- 3) v přesně nezjištěné době od 1. 12. 2011 do 13. 2. 2012 při osobním jednání na nezjištěném místě vyzradil P. R. informace o tom, že osoba jménem M. K. je rozpracována kriminální policií, že je na tuto osobu vydán zatykač a že budou u této osoby provedeny domovní prohlídky či prohlídky jiných prostor, kdy tyto informace P. R. ve shora uvedené době na nezjištěném místě následně předal M. K. nar. xxx, trvale bytem Xxx, předání takových informací přitom mohlo ohrozit prověřování a následné vyšetřování trestné činnosti skupiny pachatelů na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek, vedeného policejním orgánem Územního odboru Xxx, SKPV - xxx pod č.j. KRPL-10793/TČ-2011-180571, a dále mohlo podstatně ztížit pátrání po jmenovaném, vyhlášené dne 9. 1. 2012 na základě příkazu k dodání osoby do výkonu trestu odnětí svobody vydaného Okresním soudem v Liberci pod č.j. 6 T 81/2011 dne 23. 11. 2011;

čímž přímo či zprostředkovaně obeznámil nepovolané osoby s informacemi z policejní činnosti, která se jich týkala, v důsledku čehož těmto osobám umožnil přijmout opatření směřující ke znemožnění či ztížení odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti a takto jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b, c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, podle nichž je příslušník povinen zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a dále zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby, a dále v rozporu s ust. § 115 odst. 1 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, dle kterého je policista a zaměstnanec policie povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie

nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami.

Obžalovaný ke skutku III./1 vypověděl, že tento skutek se nezakládá na pravdě, a to už jen z toho důvodu, že pokud byl na Z. nasazen nějaký informátor, tak on se k totožnosti informátora nedostane. Do té doby neznal D. a ani L.. S L. se poznal až v listopadu 2010 a D. byl převeden na SKPV až k 1. 11. 2010. Z vyhodnocení trestního řízení, které tenkrát prováděla inspekce policie ČR, je evidentní, že k úniku formací od Z. přes L. ve směru k P. R. docházelo v době, kdy on s takovými informacemi vůbec nedisponoval. K úniku informací mělo docházet v měsíci září 2010 a s těmito informacemi disponoval pouze L. a T.. Závěr inspekce byl takový, že on v kontaktu se Z., L., D. ani s nikým jiným z kriminálky, nikdy nebyl. Jeho zájmové číslo nebylo v kontaktu s těmito telefonními čísly. Sám L. tvrdí, že před listopadem 2010 s ním nikdy nejednal. Také je patrné, že P. R. se již v srpnu chlubil tím, že má někde vysoce postaveného policistu, tudíž to opět nemohl být on, jelikož on se začal stýkat s P. R. až v září. P. R. řekl jemu, že na něj Zakoucká praská. On takovými informacemi nedisponoval, tudíž nemohl P. R. nic o Z. vyrazovat. Z podaných vysvětlení a svědeckých výpovědí vyplývá, že policista, který P. R. o všem informoval, byl motorkář a jezdil k němu domů, přitom on motorkář není a u P. R. doma nikdy nebyl. Nemohl vyzradit to, s čím nedisponoval. Obžalovaný poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že k tomu, že mu bylo sděleno obžalovaným, že se o něj zajímají policisté D. s L., by uvedl, že v té době měl poměr s jednou holkou, jmenovala se Z. a měl s ní mít poměr i ten policista L.. Tuto skutečnost se, ale dozvěděl od Č., který byl první, kdo mu řekl, že Z. je na něj nějakým způsobem nasazena a s touto informací šel pak za obžalovaným. Obžalovaný mu ale přímo neřekl, že se o něj zajímají, bylo to jenom, že D. s L. se o něj jakoby zajímají. Původně se domníval, že jde o to, že L. chce Z. jen pro sebe a proto po něm jde. Tahle událost musela být někdy v roce 2010. Poté co se k němu dostala informace, o tom, že Z. na něj donáší, mu Č. řekl, že to se Z., ale nemá řešit. Řešil tu situaci tak, že se s Z. rozešel, přitom Z. řekl, že na něj donáší, což popřela. Poté nastala situace, že byl u Č. a předtím Z. seřval a nadával jí, načeš mu Č. po 3 minutách telefonního hovoru ukázal telefon, kde Č. nějaký policajt psal, že on Z. seřval, že je na něj nasazená. Kdo to ale Č. napsal, to neví, jen ví, že Č. má hodně kontaktů na policajty z kriminálky v Liberci. L. se s Č. určitě znali, jelikož mu Č. řekl informaci, že má dojít k zatčení jedné osoby z Xxxka a tuhle informaci mohl mít Č. jedině od L. Mělo jít o osobu P. J. Jestli se znal Č. i s D., to neví jistě. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení

Svědék **J. L.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že v té době byl na prvním oddělení xxxké kriminálky a zabýval se drogovou kriminalitou. Samozřejmě, že kam s kolegou sáhli, tak tam se pak dopracovali, že za tím stojí osoba P. R.. P. R. je znám svou drogovou minulostí. Na podzim 2010 mu zavolal tehdejší kolega D., že by měl „informátora“ z prostředí okolo P. R., jmenovala se L. Z.. Z. říkala, že ví o P. R. obchodech s drogami, že je jeho milenka. Byl nadšen, protože v té době se s kolegy snažili dát do kupy informace kolem P. R.. Se Z. proběhly tři nebo čtyři schůzky. Už v té době věděl, že P. R. je zmetek a že v drogové branži v Liberci platí za nejvyššího. Kolem dubna 2011 mu Z.

vynadala, že nic nedělá, tak jí vysvětlil, že nemůže hned po tom, co mu něco řekla, zahájit nějaké úkony. Postupem času mu i přišlo, že Z. od něj tahá spíš informace pro P. R. než on od ní. Takže z tohoto důvodu schůzkovou činnost se Z. ukončil. S obžalovaným se o P. R. bavili, říkal mu, že to je zmetek, kterého by chtěl dostat. Pokud měl obžalovaný P. R. jako informátora, tak na tom nespátuje nic špatného. V dubnu 2011 nastoupil na drogovku. Poté také proběhla ta schůzka na Černém Mostě, obžalovaný mu zavolał domu, zda by ho nemohl krýt při schůzce s P. R.. Schůzka měla proběhnout v Nise v Liberci, byla to standardní operační činnost. Pak se schůzka přesunula na Černý Most do Prahy, kde zapsal pár SPZ, které byly následně prolustrovány. Obžalovaný mu potom sdělil, že na Benzině na R10 nechal P. R. dvě kapsy s nějakým vzorkem, které potom i následně našli. Myslí si, že původně se GIBS domníval, že on donáší P. R. informace. S P. R. nikdy telefonicky ani osobně nemluvil a domnívá se, že hraje na dvě strany. Co se týče Z., ta nebyla zavedena jako informátor. Informace od Z. pak předával svým kolegům T., H. a F. Informace od Z. nebyly ukládány do systému ETŘ z preventivních důvodů. Kdyby však zahájil trestní spis, tak by vše do systému bylo zaneseno. Se Z. se nikdy nesešel sám, vždy tam přítomen D.. Pokud unikaly informace k P. R., tak si to nedovede vysvětlit, jedině přes Z.. P. R. je jako jediný z té kauzy venku, ostatní aktéři jsou ve vazbě a to je věc, která mu připadá opravdu zvláštní. Obžalovaného považuje za profíka a nemyslí si, že by obžalovaný vynášel nějaké informace. Na XXX mu nikdo nikdy nezakázal rozpracovat P. R.. Od XXX odešel z rodinných důvodů. Věc, která ho opravdu zarazila, byla televizní reportáž, kde P. R. vyprávěl o tom, jak na něj obžalovaný bral peníze. Tuto informaci P. R. nemohl říct nikdo jiný, než někdo z inspekce. On sám si o inspekci myslí jen to nejhorší. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **J. D.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že na začátek by chtěl uvést, že byl také stíhán Generální inspekcí bezpečnostních sborů, ale nemá to ani žádnou souvislost s případem, který je tady řešen. V současné době již není policistou, pracuje xxx. Do civilu odešel v únoru 2013. L. Z. mu při jedné schůzce sdělila, že je v kontaktu s osobou P. R., on ho do té doby neznal, protože se nezabýval drogovou problematikou. Z. zná z dětství a po několika letech ho kontaktovala jako policistu. Z. o P. R. tvrdila, že je to tzv. drogový král Xxx. Tuto informaci předal kolegovi L. a sepsali o tom i písemný poznatek. Poté seznámil L. se Z.. Z. ho pak kontaktovala během vyšetřování generální inspekce. Bylo tam podezření na kolegu L., jelikož vše co Z. na inspekci řekla, do dvou hodin věděl P. R., a to i informace o jejím zdravotním stavu, které Z. sdělila jen L.. On osobně P. R. nikdy neviděl, zná ho pouze z vyprávění od Z. a ani s P. R. nikdy osobně nejednal. Jeho osobně zarazily informace, které z GIBS unikaly. Z. se cítila ohrožena na životě. S L. Z. ukončila spolupráci ze strachu. Myslí, že tyto informace mohl P. R. vypouštět někdo z generální inspekce, protože on ví, že P. R. byl několikrát v kontaktu s podplukovníkem R.. Myslí, že P. R. měl s podplukovníkem R. minimálně kamarádský vztah a byl i několikrát svědkem, kdy se podplukovník R. „sázel“ že obžalovaný bude odstíhán. To že P. R. spolupracoval s policisty, se všeobecně vědělo. P. R. se zná s představiteli krajské politiky a má kontakty i na Xxx soudu. Z důvodu osobních zkušeností s konkrétními osobami z generální inspekce v Liberci ví jakým způsobem vyšetřování probíhalo a doufá, že se ukáže obžalovaného nevina. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědék **M. T.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že pracuje v xxx na xxx. Je tam šestým nebo sedmým rokem. P. R. viděl naživo pouze dvakrát, když byl

zadržen v devadesátých letech a předtím někde na diskotéce, když ještě on neměl s policií nic společného. Vždycky byly nějaké obecné informace, že by měl páchat na území Xxx, ale nikdo nepřišel s ničím, na základě čehož by se daly nějaké úkony zahájit. Z. nezná a neví kdo to je. L. se měl dostat k dívce, která měla dávat nějaké informace o P. R., ale nebyly to informace typu „zítra se bude vařit“ atd. Tak začali sbírat informace na papír, aby se tomu mohli někdy v budoucnu věnovat, až se objeví nějaká informace, na jejímž základě půjde úkony zahájit. V počítači se vedl zaheslovaný soubor doc., takže k němu měl přístup pouze on. Postupně tam připoisovali získané informace. Informace chodily průběžně, nikdy toho nebylo moc najednou. P. R. ví, jak policie pracuje, takže si dával pozor. Nikdy to nebyly informace, že P. R. působí tam a tam. Tuto složku s informacemi nikomu konkrétně nepředali. Myslí, že žádné informace P. R. zpětně nechodili. Informace od L., které zaznamenával, s ním sdílel ještě H. a F., nikdo jiný tyto informace nesdílel, ani nebyl důvod je poskytovat dál. To, že se P. R. napojil na někoho z GIBS bylo zjištěno při jednom z odposlechů, ale nebylo to řečeno P. R., ale někým jiným. V odposlechu bylo řečeno, že P. R. dokáže znepříjemnit policistům život přes inspekci. Po tomto zjištění okamžitě kontaktoval V. z inspekce s tím, že by byl nerad, aby tamta skupina na ně něco vymyslela, aby jim znepříjemnili práci. On sám se domnívá, že P. R. byl „trojitým“ agentem, že jakoukoli informaci, kterou mohl kdy získat, aby byl co nejdéle na svobodě, byl schopen poskytnout, jak policii, tak inspekci, tak i do prostředí. To, že byl P. R. informátorem XXX, tušil. Podplukovníka R. u zná, žádný osobní vztah nemají. Ví, že byl z jeho strany několikrát vytěžován. Když byl na inspekci na výsledku, podplukovník R. přímo jemu řekl, že „udělá“ obžalovaného, svědek k tomu sdělil podplukovníkovi R., že pokud vychází z informací, které mu dává člověk, kterému hrozí 18 let vězení, tak mu přeje v tom „udělání“ hodně štěstí. Svědek poté odpovídal na dotazy soudu a stran trestního řízení.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **L.T.**, který uvedl, že k některým skutečnostem se však nebude moct vyjádřit z důvodu, že podléhá utajení. Od října 2009 je pracovně zařazen u PČR ÚOOZ SKPV, zde momentálně pracuje na problematice násilí. Pracuje zde celou dobu. Jsou mu známy skutečnosti týkající se akce ARES. Šlo o vydírání určité osoby, která byla následně unesena a osoba se musela vyplatit únoscům. Na základě tohoto tato osoba kontaktovala policii a oznámila tento skutek. Byly poté zahájeny úkony trestního řízení, kdy byly zjištěny okolnosti propojení do orgánů činných v trestním řízení, po konzultaci se státním zástupcem byla tato část případu přidělena pracovníkům GIPS. Policejní část dělal GIPS sám a oni realizovali civilní část. Na osoby, které byly vyslýchány v průběhu akce ARES byly nasazeny policejní úkony. Osobu Č. zná, je to jeden z podezřelých, byl zadržen a současně je obžalován. Jestli bylo u Č. zjištěno propojení na policisty neví přesně, ale je to pravděpodobné. Č. v jeho sobě vidí střet zájmu, vytváří na svědka kompromitující materiály, jelikož on je policista, který šetří Č. případ. D. je policista, který spisem ARES procházel a vyplynulo, že je napojen na tuto skupinu osob. Jméno L. mu něco obecně říká, ale v této věci nebyl předmětem vyšetřování. S. je jeden z hlavních pachatelů trestné činnosti v akci ARES, veřejně se hovoří o tom, že S. byl mozek. Není už schopen si vzpomenout, na jaké policisty byl zjištěn Č. kontakt. Č. a S. pracovali jako dvojice. Neví, zda může sdělit, co bylo součástí kompromitujícího materiálu. Byl to materiál, který měl zdiskreditovat jeho osobu, proč ho Č. vytvářel, neví. Jestli měl Č. napojení přímo na Xxx GIBS také neví.

Svědék **J. Č.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného nezná, nikdy ho neviděl a ani o něm neslyšel. P. R. zná, párkrát se s ním sešel. Pracoval jako soukromý detektiv a potřeboval se dostat do drogového prostředí. P. R. byl klasická ikona. P. R. mu říkal o někom jménem H., že spolu měli být někde na motorkách. P. R. měl kontakt i na někoho z ÚOOZ z Xxx. O osobě J. s P. R. určitě mluvil, ale co o něm řešili, to už si nepamatuje. On rozhodně informace z odposlechů neměl, tudíž si nemyslí, že by P. R. řekl, že J. je odposlouchaný nebo že by mělo dojít k J. realizaci. Momentálně je trestně stíhán za vydírání u Okresního soudu v Chomutově. Osobu P. R. by charakterizoval jako normálního kluka, rozhodně mu nepřišlo, že by bral drogy.

Svědék **J. R.** ke skutku pod bodem III./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného nezná a nikdy s ním nepřišel do styku. Generální inspekci nebyl ve věci obžalovaného vytěžován. Byl vytěžován ve věci D., L., K., dále si nevzpomíná. Většinou se lidé z GIPS objednali a přišli k němu do kanceláře, v jednom případě byl podávat vysvětlení u nich na pracovišti na Sokolském náměstí. Někdy v roce 2012, 2013 to už si nepamatuje. Na oddělení mají sešit, kam si píšou, co a jak budou dělat. Byl zaveden jako pracovní pomůcka. K osobě D. a by uvedl, že byl aktivní, nehleděl na svátky a pracoval od nevidím do nevidím, byl to vyhovující pracovník. K osobě L., by řekl, že měl obrovskou chuť do práce, ale měl velké problémy s administrativou. Generální inspekce D. i L. vyšetřovala a bylo jim sděleno obvinění. Neví v jakém stavu je vyšetřování, tudíž by se k tomu nerad nějak vyjadřoval. D. měl spolupracovat s nějakým S. a měl vynášet nějaké interní informace z evidence. Zda je to pravda to neví, jelikož stále není vydané rozhodnutí. S. byl spolumajitel hlídací agentury. S. s Č. měli detektivní agenturu. Domnívá se, že D. s L. neměli informátora.

Soud postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl protokol o podaném vysvětlení J. S. na č.l. 1958-1960. **J. S.**, Z. kamarád z dětství, se vyjádřil k vývoji vztahů Z. a P. R. a potvrdil, že se postupně P. R. začala bát. Svědkovi se svěřila, že informace o P. R. poskytovala policii, a tyto informace se jí začaly přes P. R. vracet. Uvedla několik konkrétních informací, které poskytla policistovi L. a tyto se jí od P. R. vrátily. Kontakty s L. utnula poté, co se jí od P. R. vrátily odpoledne věci, které dopoledne [L. řekla. L. také neustále sháněl peníze a ona dávala do souvislosti tok informací unikající z policejního prostředí s jeho potřebou peněz.

Soud postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl protokoly o podaném vysvětlení Lenky Z. na č.l. 1946-1956. **L. Z.** v podaných vysvětleních popsala, jak se seznámila s P. R. a jak se s ním z jeho popudu scházela. Zjistila přitom, že doma přechovává větší množství pervitinu. O tomto se pak zmínila kamarádovi z dětství J. D., o němž věděla, že je u policie. Ten ji seznámil s kolegou J. L. (K.), jemuž, za podmínky zachování anonymity, slíbila spolupráci. L. jí řekl, že po P. R. jde již dlouho a že by mu moc pomohly její informace. Ujistil ji, že její identitu neprozradí. K. následně předávala informace o dovozu léků, výrobě pervitinu a jeho distribuci. Posléze se dověděla, že tyto informace P. R. dostává zpět. P. R. se dozvěděl informaci o jejím zdravotním stavu, se kterou se svěřila pouze J. D.. D. se jí potom přiznal, že tuto informaci předal L. Poslední schůzka s L. proběhla koncem září 2010. Koncem února 2011 jí P. R. řekl, že má člověka u policie, a ten mu sdělil, že na něj donáší blondýna se silikonovými prsy. Vyhrožoval jí násilím i tím, že jí nechá zavřít, pokud zavrou

jeho. Ptal se jí také na D., o němž věděl, že po něm jde. Ona se o spolupráci s L. nikomu nezmiňovala.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou. K úniku informací mělo docházet v měsíci září 2010 a s těmito informacemi disponoval od Z. pouze L. a D.. Výpověď obžalovaného je podporována věrohodnou výpovědí svědkyně Z., S. a D.

Soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako nevěrohodnou, lze však poukázat na skutečnost, že svědek P. R. uvádí, že dozvěděl od Č., který byl první, kdo mu řekl, že „Z. je na něj nějakým způsobem nasazená“. Výpověď svědka D. byla pro soud věrohodná, je ve shodě s tvrzením Z. a S.. Výpovědi svědka L. soud neuvěřil, tento uvádí jiné informace než Z. a D., zejména o schůzkové činnosti. Svědek T., Trčka a svědek R. byli pro soud věrohodní a vypovídali u hlavního líčení podrobně a logicky.

Obžalovanému je kladeno za vinu, že vyzradil P. R. informaci o tom, že na jeho osobu je nasazen policejní informátor. Nicméně v řízení bylo prokázáno, že na P. R. „nebyl nikdo nasazen“, svědkyně Z. se sama od sebe spojila s kamarádem z dětství J. D., který následně nakontaktoval J. L.. L. Z. nebyla zavedena jako policejní informátor, jelikož nebyly splněny podmínky dle ZP PP č. 193/2008 a ZP PP č. 181/2011 o využívání informátorů (č.l. 2856-2898). To že se nejednalo o informátora PČR potvrdil, jak svědek L., tak také svědek R. a svědek T..

Obžalovaný nemohl ani ohrozit prováděné operativní šetření v podobě soustředování poznatků k této osobě, neboť dané věci se vůbec nejednalo o operativní šetření, kdy nebyly splněny podmínky dle ZP PP č. 190/2008 o operativně pátrací činnosti a zřizování pracovních týmů a pracovních skupin, nebyl například založen kriminální spis jako soubor dokumentů vzniklých v průběhu operativního rozpracování.

Předmětný skutek se štěpí do dvou částí, první se týká údajných úniků informací a zájmu policistů SKPV Xxx a to konkrétně L. a D. o osobu P. R. a druhá se týká vyzrazení identity „policejního informátora“ Z..

K první části soud uvádí, že k úniku informací od osoby obžalovaného nedošlo; z provedených důkazů vyplývá, že k tomuto úniku docházelo v době od poloviny do konce měsíce září roku 2010. V rámci dokazování nebylo vůbec zjištěno, jak by se tyto informace dostaly k obžalovanému, když kontakt mezi obžalovaným, Z., L., popř. D. nebyl vůbec zjištěn.

Z provedeného dokazování dále vyplývá, že k ukončení spolupráce, resp. k předání poslední informace od Z. ve směru k L. dochází dne 30.9.2010, Z. ukončuje spolupráci s L. dne 01.10.2010. Nicméně jak vyplývá z deníku práce L. (pracovní pomůcka-viz. svědecká výpověď R. a T.), tak k setkání pracovníků XXX a pracovníky SKPV Xxx došlo nejdříve 05.10.2010, tak i z toho vyplývá, že obžalovaný nemohl disponovat s informacemi, které se vracely zpět k P. R. v době od 15.9.2010 do 30.9.2010. Z podaných vysvětlení Z., které byly

čteny u hlavního líčení jako důkaz, však vyplývá, že informace, které předávala Z. L. se k P. R. vracely během několika hodin, nicméně není zde žádná zmínka o obžalovaném. V rámci hlavního líčení byl jako důkaz čten úřední záznam o podaném vysvětlení osoby J. S., který se vyjádřil, že z prozrazení informací P. R. podezírala Z. policistu L. a proto s ním ukončila styk. Stejně skutečnosti potvrzuje ve svých podání vysvětlení Z..

K druhé části tohoto skutku, tedy k vyzrazení identity Z. lze uvést, že obžalovaný neznal identitu Z. a nemohl ji tak ani vyzradit. Z provedených důkazů je pravděpodobné, že o Z. se P. R. dozvěděl od osoby Č. a nikoli od obžalovaného. Dále ze svědeckých výpovědí u hlavního líčení a ze čtení úředních záznamů v rámci hlavního líčení vyplývá, že P. R. začal napadat Z. ohledně zdravotního stavu a dále, že věděl, že někdo nakreslil plánec jeho bytu, který má k dispozici policie, avšak žádné uvedené skutečnosti - zdravotní stav, plánec, nejsou součástí zaheslovaného systému Achilos a dle svědeckých výpovědí, které zazněly před soudem u hlavního líčení, tyto informace obžalovaný vůbec nevěděl.

K důkazům provedeným u hlavního líčení ve vztahu k tomuto dílčímu skutku soud uvádí, že nebyl proveden žádný důkaz, který by spojoval obžalovaného s v obžalobě vymezeným skutkem. Pokud je v obžalobě uvedeno, že „*přepis telefonické komunikace P. R. s tehdy neznámým policistou (jde o obviněného) a P. R. s L. Z., kde je jasně patrný zlom v jejich vztahu poté, co se P. R. dozvěděl, že Z. o něm poskytovala informace policii*“, lze k tomuto uvést, že se nejedná o důkazní prostředek, ale o hodnotící názor obžaloby. Z přepisu telefonické komunikace mezi výše uvedenými osobami nevyplývají žádné skutečnosti, které by usvědčovaly obžalovaného ve smyslu skutku vymezeného pod bodem III/1 obžaloby.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku III/1. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný, přičemž provedené důkazy vůbec ve svém výsledku nesměřují k obžalovanému. K bodu III/1 bylo vyslechnuto množství svědků a soud dospěl k závěru, že skutek se nestal a obžalovaný se tohoto skutku nedopustil, důkazy směřují spíše k jiným osobám ze severočeského regionu v územním obvodu Xxx, proti těmto osobám je vedeno v současné době trestní řízení pro obdobnou trestnou činnost. U hlavního líčení nebyly provedeny žádné důkazní prostředky, které by mohly dostatečně prokázat, že skutek popsáný v tomto bodě se stal a spáchal jej obžalovaný.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem III/1., pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku III/1. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Dílčí skutek III./2:

Obžalovaný ke skutku III./2 vypověděl, že je mu kladeno za vinu, že vyzradil odposlechy, které neexistovaly. Bylo to v březnu až dubnu 2011, spis vznikl v červenci 2011, což jsou tři měsíce po té, co měl něco vyzrazovat. Spis nebyl založen na Z., ale na D., jelikož D. byl realizován v únoru. D. řekl, že extázi nakupoval od Z.. Z. potom byla zrealizována. Z. nebyla v zájmu XXX, nebyla odposlouchávána a nebyl odposloucháván ani P. R., takže

nemohl vyzradit něco, co technicky neexistovalo. Z. byla obviněna v červenci 2010 a následně v únoru 2012, po celou tu dobu zde o ní nebyl žádný záznam a nebyla v zájmu policie jako takové. Nemohl přece tedy vyzradit něco, co nebylo. Obžalovaný poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědka **P. R.** ke skutku pod bodem III./2 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že co se týče A. Z., pamatuje si, že v té době byla těhotná nebo byla po krátké době po porodu. Obžalovaný mu řekl, že jeho hovor byl zanesený někde s někým, kdo byl odposloucháván, že to bylo v České Lípě a že by mělo jít o Z.. Řekl obžalovanému, že je pravda, že u ní byl a dále to s obžalovaným nerozebírali. Pak zajel za Z. a řekl jí to, aby nedělala blbosti. Ví, že Z. měla něco s pervitinem. On sám Z. občas dával nějaké drogy. Jestli obžalovaný řekl její jméno první, to si už nepamatuje, možná to byl on, kdo řekl jméno Z. první. Jelikož Z. byla jediná, u které byl, tak si z té informace od obžalovaného dovodil, že to musí být ona. Svědek poté odpověděl na dotazy soudu a stran trestního řízení.

Svědka **A. Z.** ke skutku pod bodem III./2 obžaloby u hlavního líčení uvedla, že obžalovaného nikdy neviděla. Je to dva roky nazpět, co byla pozvána na generální inspekci, podávané informace již vypustila z hlavy, jelikož neočekávala, že by je po takové době měla někde sdělovat. Obžalovaného nezná a ani jí nebyl P. R. ztotožněn. P. R. zná přes společného kamaráda. Považuje se spíše za svědka letmých vyprávění, má pouze domněnky, ale nic zásadního. V její přítomnosti P. R. drogy neužíval a ona v té době taky ne. V minulosti byla trestně stíhaná za prodej drog, ale byla zproštěna v celém rozsahu. Jednou jí P. R. informoval, že má monitorovaný telefon, P. R. to prý věděl od nějakého spřízněného policisty. V té době chodila s jedním dotyčným, který měl nějaké opletačky s policií, tudíž byla přesvědčena, že to je z tohoto důvodu. Žádná opatření nepodnikala, nepřišlo jí to na místě.

Z listinných důkazů byl u hlavního líčení předloženo usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30.4.2012 na osobu A. Z. na č.l. 1888-1891. Soud dále vyžádal pravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12.6.2014 pod sp. zn. 44 to 250/2014, kterým byl obžalovaný M. D. odsouzen pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců ve věznici s dozorem a obžalovaná A. Z. v plném rozsahu zproštěna obžaloby.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající zjištěným událostem v časové ose a skutečností, které jednoznačně plynou z listinných důkazů.

Soud hodnotí výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako zcela nevěrohodnou. Svědek P. R. v rámci svých svědeckých výpovědí a podání vysvětlení vypovídá o tomto skutku různě a jeho výpovědi jsou i vnitřně rozporné. I v rámci svědecké výpovědi P. R. při

hlavním líčení ze dne 10.10.2014 je řada nesrovnalostí. Navíc R. v této výpovědi uvedl, že dospěl k závěru, že má Z. odposlouchávaný telefon policií tak, že cit.: „*Bud' jsem se o to bavil s panem V., nebo tak, že to byla jediná osoba, u které jsem byl. Já jsem si to dovodil z toho, co dělala a z toho, že jestliže jsem byl pár dní předtím zrovna u ní a vím, že ona zrovna v tomto se nějakým způsobem pohybuje, pak mám informaci od pana V., tak nikdo jiný by to ani být nemohl. Byl jsem u ní v Xxx*“.

Soud hodnotí výpověď svědkyně Z. jako nevěrohodnou, přičemž výpověď svědkyně je dle soudu ovlivněna trestním stíháním této svědkyně z prodeje OPL, přičemž svědkyně dle soudu nevypovídá úplnou pravdu.

Z dalších opatřených provedených důkazů nebylo zjištěno, že by A. Z. byla v předmětné době rozpracována pracovníky XXX či byla objektem jejich zájmu pro drogovou trestnou činnost. Rovněž nebylo zjištěno, že by vůči ní byly realizovány odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu. Z listinných materiálů poskytnutých XXX lze vyčíst, že pracovníky XXX byl získán poznatek o podezření z páčání trestné činnosti na úseku drogové problematiky, které se mohou dopouštět osoby M. D., nar. xxx a L. H., nar. xxx a k prověření tohoto poznatku byly dne 18. 7. 2011 zahájeny policejním orgánem XXX pod ČTS: XXX-39/TČ-2011-209DKR-O2 úkony trestního řízení. Následným prověřováním i za pomoci operativních úkonů byl tento poznatek potvrzen a věc pokračovala zahájením trestního stíhání jmenovaných osob dne 10. 2. 2012. Teprve z úkonů provedených po tomto datu bylo zjištěno (z výsledků obviněných), že trestné činnosti se v této věci měla dopouštět i A. Z. a až dne 16.2.2012 a 30.4.2012 bylo vůči ní zahájeno trestní stíhání pro spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, ve formě spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12.6.2014 pod sp. zn. 44 to 250/2014 však byla obvinění (obžaloby) pravomocně zproštěna.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku III/2. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný, přičemž provedené důkazy ve svém výsledku směřují k jedinému závěru, že se skutek nestal. Soud tedy na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem III/2., pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku III/2. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Dílčí skutek III./3:

Obžalovaný ke skutku III./3 vypověděl, že zatykač není věc policie, zatykač vydává soud na základě nějakých skutečností. Do doby jeho trestního stíhání ani netušil, že nějaká osoba M. K. existuje. Kdyby tuto osobu lustroval, tak by možná zjistil, že je v pátrání, ale osoba M. K. ani není v jeho lustracích v systému Policie ČR, tudíž nemohl vědět, že je v pátrání. K. tvrdí, že tuto informaci o své osobě má z internetu, ale to není možné. Také si nedovede představit, jak by mohl zařídit osobu K., když úkony trestního řízení byly zahájeny

proti neznámému pachateli. Kdyby činil dotaz k tomuto číslu, které tam bylo uvedeno, bylo by to zaznamenáno v systému policie ČR a jestli činil dotaz, lze ověřit. V obžalobě je uvedeno, že došlo k součinnosti po poradě mezi pracovníky XXX, kteří přislíbili pomoc. Avšak tato porada proběhla 5. či 15. října 2010, zahájení úkonů trestního řízení došlo 5. 9. 2011, tedy rok poté, co proběhla zmiňovaná porada. Nedokáže si tedy představit součinnostní poradu k něčemu, co neexistuje a co vznikne v budoucnu.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem III./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že osobu M. K. zná, je to jeho kamarád a spoluobviněný. Trošku ho úkoloval, aby mu sháněl lidi, kteří vozí z Polska prášky a kteří je tam prodávají. K. měl problémy s policií pořád, takže věděl, že se o něj zajímá kriminálka. O vydaném příkazu k zatčení na K. se dozvěděl na internetu, byla tam i fotografie K.. Na tom internetu je, že je třeba hledaný, protože se třeba nedostaví k soudu. Informaci, že by měla být provedena nějaká domovní prohlídka či prohlídka jiných prostor věděl od obžalovaného, byl to prosinec 2011. K. o prohlídce řekl. K prohlídce došlo až někdy v únoru. K. měl hodně svých aktivit, týkaly se OPL. K. byl hodně na drogách a myslí, že věřil tomu, že když se nic nestalo dneska, tak se nic nestane zítra. Obžalovaný mu neřekl čas prohlídek. Obžalovaný věděl, že je nějak zapojen do činnosti okolo K.. Zaúkoloval K., aby mu sehnal někoho, kdo ví o tom, že se sváží prášky z pěti lékáren a kdo v těch práškách takhle ve velkém jede. O těchto věcech mluvil s obžalovaným. Nikdy K. neřekl, že mu tuhle činnost někdo dovolil a neřekl K., že ta trestná činnost je nějak krytá. Neříkal pravý údaj toho, co dělá s obžalovaným.

Postupem podle § 211 odst. 1 tr. řádu byl přečten protokol o výsledku svědka **M. K.** na č.l. 2252-2261, který nyní vykonává trest odnětí svobody ve věznici. Ve své svědecké výpovědi potvrzuje P. R. schůzky na Černém Mostě s policistou z pražské XXX. Kvůli provedené blokaci na něm ani na P. R. údajně nemohla dělat kriminálka z Xxx. Tu ochranu svědek bral jako jakousi formu odměny za P.ovu spolupráci. P. R. měl také podrobné informace o některých připravovaných policejních akcích. Dalo se jim věřit. Svědek se nechtěl podrobněji vyjadřovat k trestné činnosti páchané P. R. ani ke své trestní věci. K. ke skutku III./3 vypověděl, že mu R. nedal konkrétní informaci o tom, že je policií rozpracován, dále uvedl, že o tom, že je na něj vyhlášeno pátrání, že se dozvěděl od přítelkyně N., která to zjistila na internetu, nevěděl o tom, že ve firmě BEKON budou provedeny prohlídky. Na otázku obhájce: *„Říkal jste, že jste věděl o tom, že jste v pátrání. Jak jste toto věděl?“* odpověděl: *Věděl jsem to nejdříve z internetu, kde jsem nejdříve byl a pak jsem tam zase nebyl. Přišla na to moje přítelkyně N. Pak jsem z toho zmizel a to už jsme si s P.em říkali, že se něco děje, že na nás asi dělají policajti z Xxx...*

Svědék **M. T.** ke skutku pod bodem III./3 obžaloby u hlavního líčení neuvedl, podstatné informace.

Postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu byl přečten protokol o podaném vysvětlení s osobou **P. F.** na č.l. 2265-2271, který potvrdil, že po osobě M. K. bylo vyhlášeno pátrání ohledně dodání do výkonu trestu odnětí svobody, tato osoba byla zadržena při realizaci v únoru 2012 v bývalém objektu BEKON v Hrádku nad Nisou. Svědek byl přítomen součinnostní schůzky mezi XXX a „TOXI SKPV Xxx“ někdy na podzim roku 2010, za XXX

se jí účastnil pan B. s nějakým kolegou. To, že by před realizací BEKONu (domovními prohlídkami a prohlídkami jiných prostor a pozemků), bylo vyraženo obžalovaným směrem k P. R. konání těchto prohlídek svědek považuje za nesmysl, neboť by se potom nemohla zajistit kompletní domácí laboratoř na výrobu pervitinu, spolu množstvím hotového produktu.

Ke skutku byly předloženy listinné důkazy: usnesení o zahájení trestního stíhání – M. K. na č. l. 2225-2226, doručky k těmto usnesením na č. l. 2227, usnesení o zahájení trestního stíhání – M. K. na č. l. 2228-2229, doručky k těmto usnesením na č. l. 2230, usnesení o zahájení trestního stíhání – M. K. na č. l. 2231-2235, doručky k těmto usnesením na č. l. 2236, zrušení stupně utajení na uživatele P. R., M. K. a spol. na č. l. 2237-2239, příkaz k odposlechu a záznamu z telekomunikačního provozu K., M., P. R. a spol. na č. l. 2240-2241, žádost o vydání návrhu k odposlechu a záznamu z telekomunikačního provozu – P. R. a spol. na č. l. 2242-2244, příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu – P. R. a spol. na č. l. 2245-2246, podnět k návrhu na vydání příkazu k domovní prohlídce. – K. na č. l. 2287-2288, příkaz k domovní prohlídce na č. l. 2289, příkaz k prohlídce jiných prostor a pozemků na č. l. 2293-2294, příkaz k dodání do VTOS – K. na č. l. 2297, doručka na č. l. 2298, úřední záznam o pátrání – K. na č. l. 2299-2300, zpráva ÚP – K. na č. l. 2301, žádost o poskytnutí informací na č. l. 2302-2306, žádost o vyhlášení pátrání po osobě M. K. na č. l. 2308-2309, výpis z evidencí policie na č. l. 2310, sdělení o vyhlášení pátrání po M. K. na č. l. 2311, výpis z evidencí – K. na č. l. 2313-2314, příkaz k zatčení OS Nymburk ze dne 5. l. 2012 – K. na č. l. 2315, příkaz k zatčení OS Česká Lípa ze dne 13. l. 2012 – K. na č. l. 2316, úřední záznam k vyrozumění soudců o dodržení a dodání osoby K. do VTOS na č. l. 2317, sdělení o pátrání osoby na č. l. 2318, sdělení o pátrání osoby na č. l. 2319, sdělení o pátrání osoby na č. l. 2320, žádost o zrušení osoby – M. K. na č. l. 2321, úřední záznam o vyrozumění soudce o osobě M. K. na č. l. 2322-2323, úřední záznam o dočasném odložení trestu na č. l. 2324, souhlas s dočasným odložením trestního stíhání na č. l. 2325, zrušení příkazu k zatčení OS Česká Lípa na č. l. 2326, odvolání příkazu k zatčení OS v Nymburce na č. l. 2327, odvolání příkazu k dodání do VTOS OS Xxx – M. K. na č. l. 2328, výpis z CEO na osobu M. K. na č. l. 2330-2331, výpis z policejní evidence na č. l. 2332-2333, návrh na uložení spisu – M. K. na č. l. 2334, evidence – M. K. na č. l. 2335-2353.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající zjištěným událostem v časové ose a skutečností, které jednoznačně plynou z listinných důkazů. Obžalovaný K. v systémech Policie ČR nelustroval, tak ani nemohl vědět, že je v pátrání, popř. dovědět se další jiné skutečnosti k této osobě.

Soud hodnotí výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako nevěrohodnou. Podstatné jsou rozpory ve svědecké výpovědi P. R. ze dne 10. 10. 2014 u hlavního líčení a čtenou výpovědi K. ze dne 05.06.2013. K. vypověděl, že mu R. nedal konkrétní informaci o tom, že je policií rozpracován, dále to, že o tom, že je na něj vyhlášeno pátrání, že se dozvěděl od

přítečyně N., která to zjistila na internetu. Svědek zejména popřel, že by věděl o plánovaných prohlídkách v areálu firmy BEKON v Hrádku nad Nisou.

Soud uvádí, že čtenou výpověď svědka K. je obtížné hodnotit, neboť svědek v podstatných pasážích své výpovědi odepřel vypovídat, neboť se týkala jeho trestního stíhání pro drogovou trestnou činnost. Tam, kde se ke skutku vyjadřuje, jej soud hodnotí jako věrohodného, a to vzhledem k souladu jeho tvrzení a zjištění plynoucí z listinných důkazů (prezentace pátrání na internetové síti atd.).

Soud hodnotí výpověď svědka T.a a F.a k tomuto skutku jako věrohodnou. Z těchto výpovědí dále vyplývá, že se úkony trestního řízení byly zahájeny v důsledku požáru v ulici Proboštská, kdy to vypadalo už podle fotek, že tam docházelo k varu pervitinu s tím, že o K. policisté věděli, že je to zloděj aut, ale že nevěděli, že umí vařit pervitin.

K množství důkazů soud uvádí v rámci hodnocení následující.

Únik informací z policejního prostředí v souvislosti s připravovanou realizací skupiny kolem M. K. kvůli výrobě a distribuci návykových a omamných látek se nepodařilo zjistit. Domovní prohlídka v objektu obývaném obviněnými K. a M. a prohlídka jiných prostor v objektu BEKON v Hrádku nad Nisou, vedly k zajištění varny metamfetaminu a byl zajištěn i již vyrobený metamfetamin. M. K. byl také při této realizaci vypátrán a umístěn přímo do výkonu trestu odnětí svobody.

K případu proběhla součinnostní schůzka s XXX, kde obecně přišla řeč také na P. R.. Ohledně něho jim XXX přislíbila pomoc, nikoli však hned. Bylo to na podzim roku 2010. Žádný ze jmenovaných policistů si nevybavuje, že by osobně někoho z XXX informoval o probíhajících či plánovaných úkonech.

Spisový materiál vedený na SKPV Xxx pod sp. zn. Č.j. KRPL-107093/TČ-2011-180571, byl do 20.1.2012 veden na neznámého pachatele, tak obžalovaný ani nemohl vědět, že pachatelem je osoba K..

Okresní soud V Liberci vydal dne 23.11.2011 příkaz k dodání K. do VTOS pod sp. zn. 6 T 81/2011 (č.l. 2309). Pátrání bylo dne 9.1.2012 zveřejněno na internetu (č.l. 2310). Dne 5.1.2012 byl vydán příkaz k zatčení Okresním soudem v Nymburce na K. (č.l. 2315), dne 13.1.2012 byl vydán příkaz k zatčení Okresním soudem v České Lípě na K. (č.l. 2316). Po vydání zatykačů byly příslušné soudy kontaktovány policií s tím, aby z taktických důvodů (plánovaná realizace BEKON – akce „SKOKAN“) bylo posečkováno se zadržením osoby K. (č.l. 2321-2325). Dne 13.2.2012 byl K. dodán do VTOS (č.l. 2317) a o tom byl vyrozuměn Okresní soud v Nymburce a Okresní soud v České Lípě (č.l.2318-2319) a příkazy k zatčení byly odvolány. Shora uvedené listiny potvrzují výpověď svědka K., že o vyhlášení pátrání na svou osobu se mohl dozvědět z internetu.

V průběhu dokazování nebylo prokázáno, zda obžalovaný disponoval informacemi, které měl údajně v rámci tohoto skutku vyzradit a jak se k těmto informacím dostal. V řízení

bylo prokázáno, že je technicky nemožné, aby se k těmto informacím územního odboru Xxx obžalovaný oficiálně ze své pracovní pozice dostal. V této souvislosti lze plně odkázat na výpověď pracovníka ÚZČ (Útvar zvláštních činností PČR) Ing. B. (viz. níže č.l. 62-63 rozsudku), který při hlavním líčení ze dne 4. 12. 2014 popsal podrobně systém zabezpečení odposlechů a výslovně vyloučil, že by se k jakýmkoli informacím týkajícím se odposlechů jiných útvarů mohl obžalovaný dostat. Z výpovědí jednotlivých svědků vyplynulo, že pracovníci XXX nebyli informováni o konkrétních úkonech ze strany SKPV Xxx.

K časové ose skutku bylo z listinných důkazů zjištěno, že příkazy k domovním prohlídkám na bydliště K. byly vydány příslušným soudem dne 23.12.2011, pracovníky SKPV Xxx byly převzaty 27.12.2011, příkazy k prohlídkám nebytových prostor firmy BEKON byly vydány dne 26.01.2012, a že ze svazku informátora je patrné, že jedinou schůzku v prosinci 2011 měl obžalovaný s P. R. dne 23.12.2011 a tak i z toho je patrné, že obžalovaný nemohl P. R. sdělovat informace, se kterými nedisponoval.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku III/3. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný, přičemž provedené důkazy ve svém výsledku směřují k jedinému závěru, že se skutek nestal. Soud tedy na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem III/3, pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Ke skutku IV. obžaloby:

Obžalovanému je kladeno za vinu, že:

- 1) v blíže nezjištěné době v listopadu či v prosinci 2010 v cukrárně v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání předložil P. R. fotografii muže, ve kterém P. R. poznal svého kamaráda A. S., a fotografii ženy, jejíž totožnost P. R. neznal, a k těmto osobám obviněný uvedl, že onen muž vozí té ženě léky na výrobu pervitinu do Varnsdorfu a že oba jsou rozpracováni policií a mají odposlouchávané telefony, a také, že telefonní číslo užívané P. R. bylo zaznamenáno v průběhu odposlechů ve spojení s některou z uvedených osob, kdy získané informace o zájmu policie a o monitoringu telefonů P. R. téhož dne ve svém bydlišti na adrese Xxx, předal A. S., nar. xxx, trvale bytem Xxx, který na základě těchto informací okamžitě přerušil telefonické i osobní kontakty s uvedenou ženou, která byla posléze ztotožněna jako Z. J., nar. xxx, trvale bytem xxx, a k níž bylo zjištěno, že dne 30. 3. 2010 proti ní policejní orgán XXX, expozitury Ústí nad Labem, pod č.j. XXX-20/TC-2010-209DKR-E3 zahájil úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a, c), odst. 4 písm. c) tr.zákoníku, a na její mobilní telefonní stanici č. xxx vydal Okresní soud v Ústí nad Labem dne 30. 9. 2010 pod č.j. V 122/2010 (40 Nt 422/2010/V-6) příkaz k odposlechu

a záznamu telekomunikačního provozu na období od 30. 9. 2010 do 30. 1. 2011, která byla následně dne 18. 1. 2011 prodloužena Krajským soudem v Ústí nad Labem pod č.j. V 11/2011 (48 Nt 1511/2011-4) na období od 31. 1. 2011 do 31. 5. 2011, přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení vydané v této věci byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,

- 2) v blíže nezjištěné době ke konci roku 2011 v cukrárně v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání vyzradil P. R. informace o tom, že se o něho zajímá kriminální policie v xxx a že jím užívaná telefonní čísla jsou odposlouchávána a doporučil mu, aby na těchto číslech omezil komunikaci a aby v žádném případě tato čísla nepoužíval v kontaktu s ním, P. R. pak na základě těchto informací počátkem roku 2012 zakoupil dva mobilní telefony s předplacenými SIM kartami operátora Vodafone výlučně pro účely komunikace s obviněným; informace sdělené obviněným se přitom zakládaly na pravdě, neboť policejní orgán Územního odboru Xxx, SKPV - xxx ode dne 5. 9. 2011 vedl pod č.j. KRPL-10793/TČ-2011-180571 trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, z jehož spáchání byli podezřelí M. K., nar. xxx, P. R. a další osoby, a dne 27. 9. 2011 vydal Okresní soud v Liberci pod č.j. V 98/2011 (č.j. 0 Nt 2748/2011) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mimo jiné na mobilní telefonní stanici č. xxx na období od 27. 9. 2011 do 25. 1. 2012, a dne 9. 12. 2011 pod č.j. V 140/2011 (č.j. 0 Nt 2769/2011) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mimo jiné na mobilní telefonní stanici č. xxx na období od 9. 12. 2011 do 6. 4. 2012, kdy v obou případech se jednalo o telefonní čísla užívaná P. R., přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení týkající se těchto úkonů byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,
- 3) v blíže nezjištěné době v období od března do května roku 2012 v prostoru Centra Černý Most v Praze 9 při osobním jednání vyzradil P. R. informace o tom, že policií je v souvislosti s drogami rozpracována osoba J. Š. a také, že telefonní číslo užívané P. R. bylo zaznamenáno v průběhu odposlechu této osoby, kdy získané informace o zájmu policie a o monitoringu telefonů P. R. ve shora uvedené době na nezjištěném místě osobně předal J. Š., nar. Š., bytem trvale Xxx, s doporučením, aby jmenovaný přestal používat svůj telefon ke komunikaci týkající se jeho nelegálních aktivit; informace sdělené obviněným se přitom zakládaly na pravdě, neboť policejní orgán Územního odboru Jablonec nad Nisou SKPV – OOK ode dne 17. 4. 2012 vedl pod č.j. KRPL-40318/TČ-2012-180471-NG trestní řízení ve věci podezření ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopouštět neznámý pachatel a dne 2. 5. 2012 vydal Okresní soud v Jablonci n.N. pod č.j. V 5/2012-5 (č.j. 0 Nt 255/2012) příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na mobilních telefonních stanicích č. xxx a č. xxx, užívaných J. Š. a to na dobu od 2. 5. 2012 do 25. 8. 2012, přičemž veškeré podněty, žádosti, příkazy a

vyhodnocení příslušných orgánů činných v trestním řízení týkající se těchto úkonů byly vedeny v režimu utajení ve stupni „VYHRAZENÉ“ ve smyslu § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti,

čímž přímo či zprostředkovaně obeznámil nepovolané osoby s informacemi z policejní činnosti, která se jich týkala, v důsledku čehož těmto osobám umožnil přijmout opatření směřující ke znemožnění či ztížení odhalení a zadokumentování jejich trestné činnosti a takto jednal v rozporu s ust. § 45 odst. 1 písm. b, c) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, podle nichž je příslušník povinen zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména zneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a dále zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl při výkonu služby, a dále v rozporu s ust. § 115 odst. 1 zák.č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, dle kterého je policista a zaměstnanec povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; v případě informací o realizaci soudem nařízených odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu na mobilních telefonních stanicích užívaných podezřelými se přitom jednalo o utajované informace vedené v režimu „vyhrazené“ podle § 4 písm. d) zák.č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, a jejich sdělením osobě, která nesplňovala podmínky přístupu k utajovaným informacím navíc porušil povinnost zachovávat o utajované informaci mlčenlivost a zákaz umožnit přístup neoprávněné osoby k této informaci, jak ukládá ust. § 65 odst. 2 cit. zákona, a uvedené informace předával P. R. za účelem přijetí odpovídajících konspirativních opatření k tomu, aby nevystavil nebezpečí případného trestního stíhání jak sebe pro závažnou trestnou činnost na úseku nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů, tak obviněného pro protiprávní postupy v rámci spolupráce s informátorem.

Dílčí skutek IV/1.:

Obžalovaný ke skutku IV./1 vypověděl, že nemohl vyzradit něco, co neexistuje. Odposlechy osoby S. v té době nebyly. Podnět k odposlechu osoby S. byl dán až 5. 1. 2011 na dosud neustanovenou osobu a uvádí, že on se o nich dozvěděl až 2. 2. 2011, kdy mu byl předán úřední záznam od pracovníků ústecké expozitury, kteří prováděli rozpracování osoby J.. V listopadu a prosinci 2010 osoba S. nebyla odposlouchávána. Původně byla řešena ve 4 odstavci s mezinárodním prvkem, ale později se ukázalo, že se o tak závažnou činnost nejedná. Bylo rozhodnuto, že spis bude předán na SKPV Rumburk podle místní příslušnosti. Dohodli se na tom, že pracovníci ústecké expozitury budou získávat informace k S. a J., protože S. má být ve spojení s osobou D., která má dodávat léky s obsahem pseudoefedrinu. Informace dostal proto, že se vědělo, že má informátora v Xxx kraji a že by mohl být do budoucna využit. Bylo mu dáno na vědomí, aby zatím žádné skutečnosti informátorovi nepředestíral. Dále uvedl, že dne 15.2. jel na schůzku s P. R., neukazoval fotografie a nemohl

mu vyzradit informace vyhrazeného charakteru ohledně odposlechu J., protože 14. 2. 2011 byly tyto informace utajeny. Proto nemohlo dojít ke spáchání skutku. Od 1. 4. 2011 byl pověřen vedením expozitury v Ústí nad Labem, kde byli i T., T. a K.. Protože odcházeli na ÚOOZ bylo třeba se vypořádat s poznatkovým fondem a proto se dohodli, že ukáže P. R. fotografie. P. R. řekl, že se jedná o lidi, kteří by měli odebírat léky od nějakého P., který má v xxx garáž, kde jsou uskladněny léky k výrobě pervitinu. Na předložené fotografie reagoval P. R. e-mailem až 25. 4. a uvedl, že ke garáži bude něco vědět zítra nebo pozítří. Je nelogické už jenom to, aby mu fotografie ukazoval v listopadu nebo prosinci a P. R. na to odepisoval až v dubnu. Dále poukazuje na fakt, že pokud by P. R. fotografie ukazoval v listopadu nebo prosinci 2010, tak by ještě 30. ledna 2011 neprobíhaly schůzky a telefonáty sS..em a J.. Důvod, proč S. ukončil spolupráci s J., vyplývá z rozpracování, které tam bylo, že J. údajně neměla prostředky na nákup léků. Důvod také mohl být ten, že J. léky nepotřebovala, protože při domovní prohlídce bylo zajištěno asi 600 000 tablet. Závěry GIPSU vyhodnotil jako chybné, protože S. se sám odvolává, jak v podání vysvětlení, tak ve svědecké výpovědi, na to, že P. R. mu to do odposlouchávaného telefonu řekl. Je pravda, že po té co byly přetěženy odposlechy mezi P. R. a S., tak takový hovor nezazněl, ale nejvíce se tomu blíží hovor ze dne 18.2, kdy P. R. chce, aby k němu S. přijel a následně je patrný zlom v komunikaci. Když nahlédl do spisu, v rámci seznámení se s výsledky vyšetřování, zjistil, že nic z toho není pravda. Navíc obžalovaný poukázal, že ve spise je P. R. vedený jako možný odběratel léků od S.. Kdyby měl P. R. krýt, nebylo by nic jednoduššího, nežli mu říci, že kšeftuje s léky. Dále uvedl, že když P. R. nepřinesl info o garáži, tak bylo číslo jednacích postoupeno na SKPV Xxx. Pokud by chtěl krýt trestnou činnost P. R., tak by nepostupoval spis. K fotografiím může uvést, že byly faxové a dostal je od pracovníků ústecké expozitury. P. R. mu k fotografiím řekl, že ženskou nezná a chlapa zná. Také poukazuje na nesrovnalosti ve výpovědi P. R., který nejdříve v procesním postavení svědka 27. 7. 2012 (výslech jako neodkladný úkon), uvedl, že mu to měl říci na konci roku 2011. Následně 28. 2. provedl Kopal z inspekce vytěžení svědka S.tanise, který uvedl, že by se mohlo jednat o ženu, se kterou se obžalovaný stýkal, že je z Varnsdorfu a že to bylo koncem roku 2011. Podání vysvětlení S. někdo rukou přepsal z 2011 na 2010, aniž by tam uvedl parafu, proč to bylo děláno. O akci STAR nebyl informovaný a před 2. únorem o J. vůbec nevěděl, protože pracovníci expozitury mu nejsou podřízeni. Nezajímal se o věc, protože o ní nevěděl. Od 2. února měl informace pro případ jednání s P. R., kdyby o tom začal mluvit. Informace se mohly jenom získat. Ohledně garáže uvedl, že zaúkolování dostal v dubnu 2011, kdy předložil P. R. fotografie a dokonce mu ani neřekl, jak se ten P. jmenuje, jenom, že tyto dvě osoby od něho mají brát léky a následně z něj vyrábět pervitin. V případě, že je potřeba ověřit totožnost osob, o kterých se mluví a nejsou ověřeny jiným způsobem, je možné to ověřit u informátora tím, že se mu předloží fotografie. Tyto konkrétní fotografie byly zvětšené dokladové formáty, které byly vystřižené.

Svědék **P. R.** ke skutku pod bodem IV./1 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že jel za obžalovaným, který mu ukázal dvě fotografie. Jedna byla nějaká žena, kterou neznal a druhá byla fotka jeho přítele S.. Obžalovaný mu neřekl jméno, ale řekl, že se zabývá tím, že prodává prášky do Rumburku. Obžalovaný se ho zeptal, jestli je zná, řekl, že ženu nezná a že ten druhý je jeho přítel S.. Konkrétně svědek R. uvedl, že než jel za S., tak mu řekl do telefonu, že se smát nebude, až s ním bude mluvit. Pak za ním přijel a řekl mu, co se dozvěděl a dodal,

že u té schůzky nikdo nebyl. Je to jeho kamarád asi 10-12 let. Za S.m jel hned a určitě mu tuto informaci sdělil do 24 hodin. U té schůzky, kdy to S.ovi sdělil, nikdo nebyl. Co se týká té garáže, ta byla jednoho P. a on věděl, že se tam vozí ve velkém nějaké prášky. Obžalovaný mu řekl, že si s tím nevědí rady, jak se z Cirusu vytahuje pseudoefedrin. On oslovil K. a Ř.e, že chce vědět, jak se to z toho dostává. Poté co se to dozvěděl, tak tuto informaci sdělil obžalovanému. Poté se dozvěděl, že ten P. hledá novou garáž, ale nevěděl, zda chce přesídlit nebo naplnit novou garáž. To vše sdělil obžalovanému.

Svědék A. S. u hlavního líčení uvedl, že před lety zřejmě probíhalo nějaké sledování lidí, následně byl kontaktován P. R., že mu plukovník řekl, že jeho telefon je odposlouchávaný a že mu ukazoval jeho fotku. Tuto informaci mu P. R. sdělil u P. R. doma, kde bydlel se svou přítelkyní A.. U jejich rozhovoru s P. R. nikdo jiný nebyl. P. R. mu řekl, že byl „plukovníkem“ tázan na jeho osobu a že P. R. ukázal jeho fotku. O žádných jiných osobách s P. R. nehovořili. P. R. zná 12 let, mají společné zájmy, počítače. To, že měl P. R. kontakty na policii věděl, ale nikdy ho to nějak nezajímalo, takže se P. R. neptal. S P. R. vedli čistě filosofické hovory, co, proč a s kým co dělá, to v žádném případě. Čím se P. R. živil, ho nezajímalo. Nikdy nebyl trestně stíhán a odposlouchávaný telefon měl na základě toho, že se stýkal s lidmi, na které probíhalo nějaké šetření a on byl do toho zamotán jako jeden z potencionálních pachatelů. Po informaci, že je jeho telefon odposloucháván, se s těmi lidmi přestal definitivně stýkat. D.ze B.a zná asi 5 let a seznámil ho s P. R., ale to že od něj kupoval léky na výrobu drog, není pravda. P. R. naposledy viděl dnes ráno. Pořád se s P. R. stýká. V drogovém prostředí se pohyboval v době, když provozoval několik klubů.

Svědčce Z. J. u hlavního líčení uvedla, že se domnívá, že obžalovaného nikdy neviděla. P. R., S., N. M. ani M. K. nezná. Nyní je trestně stíhána pro nedovolenou výrobu a držení omamných a psychotropních látek a jedů. Případem se zabývá OS Děčín, spisovou značku si nepamatuje. Snaží se jí prokázat prodej pervitinu.

Svědék J. T. u hlavního líčení uvedl, že do služebního poměru k policii nastoupil v roce 1991 a dne 1. 3. 1993 nastoupil na Národní protidrogovou centrálu, kde se také seznámil s obžalovaným. Od června 2011 působí na Generální inspekci bezpečnostních sborů zařazen v Ústí nad Labem. Když pracoval s obžalovaným na stejném oddělení, kdykoliv se na obžalovaného mohl obrátit a obžalovaný mu kdykoliv velice rád a ochotně pomohl. Obžalovaný zná velice dobře nařízení a předpisy, a je velice sečtělý. S osobou P. R. se nikdy nesetkal, ale je mu to jméno povědomé. V rámci realizace osob, bylo obžalovanému předáno několik fotografií, které pak byly následně, i za pomoci obžalovaného, identifikovány. Svědek si myslí, že to byly fotky A. S. a D. Fotografie byly obžalovanému předány z důvodu pomoci identifikace osob. Jméno Z. mu nic neříká. Konzultace s vedením XXX nebo přímo s obžalovaným probíhaly průběžně. U operativní činnosti je běžné a standardně, že se ukazují fotky. Osobu Č. zná, byl rozpracován ještě se skupinou osob, která byla v kontaktu s policií, která pro ně měla dělat lustrace osob a měla pro ně dělat sledování nějakého člověka. V rámci těchto úkonů, bylo zachyceno, že Č. měl kontakty i na Xxx inspekci. Jestli došlo k realizaci té osoby z inspekce, tak to neví.

Svědék J. K. u hlavního líčení uvedl, že pracuje u bezpečnostních složek Policie ČR, v současné době je zařazen xxx, kde působil i v roce 2010-2011. Obžalovaného zná z doby,

kdy působil v xxx jako náhradní pověřený vedoucí. V Praze spolu s obžalovaným příliš nespolupracovali. P. R. zná jen v souvislosti s obžalovaným, jinak P. R. nezná, fyzicky ho neviděl a ani s ním nikdy nemluvil. Spis STAR byl zahájen na základě právní pomoci z německé strany, kdy bylo sděleno, že Z. J. a další osoby se podílejí na výrobě a prodeji OPL osobám německého původu. Obžalovaný o téhle akci nevěděl. Osoba S. se vyskytla na jedné ze schůzek a S. vystupoval ještě v jedné věci, z tohoto důvodu byl osloven obžalovaný, protože měl mít kontakt na někoho, kdo uměl zjistit a potvrdit informace týkající se S.. Spisu STAR byly součástí i fotografie a je dost možné, že tyto fotografie byly předány ke ztotožnění osoby obžalovanému. Osoba, se kterou obžalovaný spolupracoval, však nebyla nebo se neměla k tomu, aby jim tyto informace poskytla. Akce STAR skončila neúspěchem, jelikož se nepodařilo najít výrobní či zajistit nějaké větší množství nějaké psychotropní látky. P. R. v této akci neprobíhal. Cítění obžalovaného pro pracovní činnost je obrovské, z pohledu svědka je to člověk, který policejní práci velice moc obětoval a on osobně si obžalovaného váží. Co se týče osoby Č., byl obviněn z vydírání a omezování svobody a v rámci akce na Č. vytěžoval spis STAR. Bylo tam nalezeno propojení Č. napříč bezpečnostními složkami, kdy jím spolupracující osoby z těchto složek zjišťovali a podávali informace týkající se civilních osob, případně informací týkající se spisu. Zazněly tam i objednávky týkající se zdiskreditování policistů.

Svědčce **D.H.** u hlavního líčení uvedla, že s P. R. se seznámila na svatbě jejich společných kamarádů. Ve společné domácnosti s P. R. žila od prosince 2011 do července 2012. Nejdříve nevěděla čím se P. R. živí, poté ale vypožadovala, že jí P. R. začal některé věci říkat. Hodně často jezdili do Prahy, kde měl P. R. schůzky, většinou to bylo na Černém mostě. Údajně se měl P. R. scházet s obžalovaným, ale nikdy ho neviděla, vždy během schůzky čekala v autě. Schůzky se údajně měly týkat předávky informací. P. R. vždy věděl věci dopředu, které normální člověk neví. P. R. se asi živil prodejem drog, drogy viděla, pervitin. Ona sama užívala pervitin šňupáním, který měla od P. R.. P. R. také občas šňupal pervitin a kouřil trávu. Ona sama již rok drogy neužívá. P. R. měl kontakty na policii, ona sama zná jména K. V., pak K. a P. R. pak měl další kontakty na policii, jak z Prahy, tak Xxx. Ví, že občas měl pan P. R. informace, co se má dít kolem něj a lidí se kterými se stýká a říkal jím dopředu, že má o ně třeba policie zájem. Odměnu za spolupráci P. R. nedostával. P. R. jí párkrát řekl, že obviněného podplácí, aby měl informace, ale kolik měl P. R. obviněnému dávat, to neví. P. R. tvrdil, že nad ním obviněný vytvořil jakousi ochranu, že na P. R. žádní policisté nemůžou. Ochrana měla být nad panem P. R. a lidmi se kterými měl spolupracovat. Co se týče A. S. ví, že P. R. jí říkal, že se o něj zajímá policie, že mu obviněný ukazoval S. fotku. Následně, když pak byla s P. R. u S., tak ho P. R. varoval.

Soud postupem podle § 211 odst. 6 přečetl protokol o podaném vysvětlení M.a T.. **M. T.** vypověděl, že pracoval na XXX expozitura Ústí nad Labem jako policista-operativec. Na akci STAR spolupracoval s kolegy V., T. a K.. V dubnu 2011 nastoupil jako pověřený vedoucí na expozituru XXX v Ústí nad Labem obžalovaný a tak se svědek dozvěděl, že má nějakého informátora z Xxx a tohoto chtěli využít ke zjištění informací k osobě S.. Ve spisu byly fotografie, ale svědek již neví, zda byly poskytnuty obžalovanému. Žádost o výtěžení informací z informátora byla iniciativa jejich, nikoli obžalovaného.

Soud postupem podle § 211 odst. 6 přečetl protokol o podaném vysvětlení J. V., který od 1.3.2003 do 31.11.2011 sloužil na expozituře XXX v Ústí nad Labem. J. V. se v podaném vysvětlení vyjádřil k akci STAR, v rámci níž byly získány a prověřovány poznatky o neztotožněných osobách ze šluknovského výběžku, které vyrábějí z léků pervitin a prodávají jej do Německa. Později ustanovili dvě osoby – Z. J. a asi M. R.. Ve věci bylo nasazeno hodně operativních úkonů, o průběhu prověřování předkládali zprávy a vyhodnocení nadřízenému i na centrálu XXX. U spisu byly patrně také fotografie některých osob. Zda nějaké informace předal přímo plk. V. si nevzpomíná. Ten s nimi, ale akci řešil a měl přístup ke spisu. Prověřovaná trestná činnost se pak prokázala, avšak bez mezinárodního prvku. Proto věc po realizaci předali na SKPV do Rumburku. Akcí procházela i osoba jménem A. S., pokud ví, šlo o člověka z Xxx, který měl dodávat léky na výrobu pervitinu. Byl asi dvakrát na schůzce s J., ale dále se jejich spolupráce nerozvíjela.

Soud u hlavního líčení přehrál záznam telefonních hovorů ze zálohovaných datových souborů akce XXX s názvem „STAR_14“ týkající se odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu telefonního čísla xxx uživatele A. S. a P. R. ze dne 18. 2. 2011.

K tomuto dílčímu skutku bylo u hlavního líčení předloženo postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu množství listinných důkazů vedených ve spisovém materiálu na č.l. 1556-1689.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající zjištěným událostem v časové ose a skutečnost, které jednoznačně plynou z listinných důkazů a výslechu svědků V., T., K. a T.

Soud hodnotí výpovědi svědka P. R., svědka S. a H. k tomuto skutku jako nevěrohodné. Každý z těchto svědků líčí situaci odlišně. Pokud soud porovná výpověď P. R. v hlavním líčení dne 10. 10. 2014 s výpovědí svědka A. a S. a svědkyně D. H. u hlavního líčení před soudem, jsou zde podstatné rozdíly. Konkrétně svědek P. R. uvádí, že jel za S.m, a řekl mu do telefonu, že se smát nebude, až s ním bude mluvit. Pak, že za ním přijel a řekl mu, co se dozvěděl a dodal, že u té schůzky nikdo nebyl.

Nicméně svědek S. uvedl v rámci hlavního líčení, že mu P. R. volal, aby se u P. R. doma stavil a řekl mu: „Až pojeděš odsud, tak nebudeš mít takovou náladu, jako máš teď“, a dodal, že za P. R. jel S. domů. Potvrdil dále, že ve vztahu k té ženě fotografií se nehovořilo, že má odposlouchávaný telefon a že šlo hlavně o něj. U této schůzky nikdo nebyl.

Svědkyně D.H. v rámci hlavního líčení ze dne 08.09.2014 vypověděla, že byli s P. R. u S. v xxx a že ho P. varoval a ptal se ho, co kde vyvádí.

Soud hodnotí výpovědi svědků V., T., K. a T. jako věrohodné. Tyto jsou ve vzájemné shodě a ve shodě s listinnými důkazy.

Soud hodnotí výpověď svědkyně J. jako nevěrohodnou, neboť tato svědkyně je stíhána pro drogovou trestnou činnost týkající se její výpovědi a vypovídá účelově.

K hodnocení odposlechů telefonních hovorů v rámci akce odposlechů STAR 14 lze uvést, že v hovorech nezazněla věta, na kterou důrazně poukazuje jak P. R., tak S. v rámci svědeckých výpovědí u hlavního líčení.

K hodnocení listinných důkazů lze uvést následující. Z provedených listinných důkazů k akci STAR vyplývá, že dne 05.01.2011 byl vydán příkaz k odposlechu telefonního čísla xxx a to na dosud neustanoveného uživatele (č.l. 1557-1558), nikoli na S.. Tento příkaz byl předán na specializovaný útvar policie dne 07.01.2011, dne 17.01.2011 byl pracovníky expozitury XXX SKPV Ústí nad Labem vypracován úřední záznam o ztotožnění osoby, která užívá mobilní telefonní číslo xxx, jakožto osoby A. S. (č.l. 1559-1560, 1569-1571). Dne 01.02.2011 byl pracovníky expozitury XXX SKPV Ústí nad Labem vypracován úřední záznam o provedené operativně pátrací činnosti ve směru k osobě P. D. B. alias D., který by měl být dodavatelem léků s obsahem pseudoefedrinu osobě S.. Tento úřední záznam byl obžalovanému předán 02.02.2011, kdy dne 14.02.2011 došlo ke změně právní kvalifikace a k odtajnění materiálů ve směru k J. a spisový materiál byl předán na SKPV Rumburk, čímž rozpracování akce „STAR“ bylo ze strany XXX ukončeno.

Ze spisového materiálu je patrné, že teprve dne 15.02.2011 – tedy po odtajnění materiálu ve směru k J. obžalovaný provedl lustraci v systémech PČR ve směru k osobám J. a S., dne 15.02.2011 pak proběhla schůzka mezi obžalovaným a P. R.; již jen prostou časovou sousledností je zřejmé, že obžalovaný nemohl vyrazovat informace, které byly v režimu „VYHRAZENÉ“.

U tohoto skutku obhajoba důvodně poukazovala na nelogičnost, která z vymezení tohoto skutku v obžalobě vyplývá. Kdyby totiž obžalovaný chtěl P. R. něco vyrazovat, tak by mu neukazoval fotografie, ale přímo by mu řekl, že je v kontaktu s S.m - je nelogické ukazovat fotografie S. a J. a ptát se, jestli je P. R. zná, když obžalovaný z předaného úředního záznamu věděl, že je musí znát. Navíc, kdyby chtěl obžalovaný P. R. krýt, přímo by mu například řekl, že on má být údajně jedním z odběratelů od S..

Z vyhodnocení všech důkazů provedených u hlavního líčení lze uvést, že obžalovaný byl ke dni 01.04.2011 pověřen vedením expozitury XXX v Ústí nad Labem. V tuto dobu byla na tomto pracovišti mimo jiné i pracovní skupina sloužená z policistů T., T. a K., kteří v rámci své operativně pátrací činnosti prověřovali informace k osobě S., který měl od jistého občana Polské republiky D. B. odebírat větší množství léku s obsahem pseudoefedrinu sloužící k výrobě pervitinu, kdy tento B. má léky ukrývat v blíže nezjištěné garáži v Liberci, kdy část těchto informací procházela z trestního spisu „STAR“ – viz. Č.j.: 3-133/2010-XXX-DE3 ze dne 19.04.2011. Vzhledem k tomu, že jmenovaní pracovníci v tuto dobu měli již žádosti o přeložení na ÚOOZ a bylo nutné jednotlivá č.j., které zpracovávali nějakým způsobem vyřešit, požádali obžalovaného o němž věděli, že má informátora z drogového prostředí z oblasti Xxx, že v rámci schůzkové činnosti předloží informátorovi fotografie S. a J. s tím, že se jedná o osoby, které mají od uvedeného P. odebírat léky s obsahem pseudoefedrinu s tím, že tento má v xxx garáž a je potřebné k této garáži získat nějaké

informace. Od kolegy T. obžalovaný obdržel tyto fotografie a za již uvedeným účelem je předložil R.ovi.

Sled uvedených informací, totiž že obžalovaný dohledával předmětnou garáž, vyplývá i z e-mailu ze dne 25.4.2011 - jedná se o reakci na schůzku z dubna ve směru k zaúkolování ke garáži – cit.: xxx

Skutečnost, že obžalovaný ztotožňoval předmětnou garáž vyplývá ze svědecké výpovědi plk. K. ze dne 13. 11. 2013, z podání vysvětlení bývalého příslušníka PČR - M. T. a J.a V., které byly čteny jako důkaz v rámci hlavního líčení. I svědek T. při hlavním líčení ze dne 6. 10. 2014 vypověděl, že obžalovanému byly předávány předmětné fotografie za účelem ustanovení těchto osob a dohledání garáže a potvrdil, že v rámci operativní činnosti je tento postup předkládání fotografií zcela běžný a standardní.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku IV/1. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný, přičemž provedené důkazy ve svém výsledku směřují k jedinému závěru, že se skutek nestal způsobem v obžalobě uvedeným pod bodem IV/1. Soud tedy na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem IV/1. pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku IV/1. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Dílčí skutek IV/2.:

Obžalovaný ke skutku IV./2 vypověděl, že ke skutku, ke kterému mělo dojít na konci roku 2011, nikdy nedošlo. Jedná se o odposlech jiné součásti PČR, ke kterým nemá přístup. Trestní řízení bylo zahájeno na neznámého pachatele. Pokud by přístup k informacím měl, tak by neřekl, že tahle telefonní čísla jsou odposlouchávána, ale řekl by, že jeho telefonní číslo je odposloucháváno, protože se to týká i příkazu, ve kterém bylo doposloucháváno SKPV Xxx. Nechápe, proč telefonní číslo, které měl ke kontaktu s P. R., bylo uvedeno v příkazu jako uživatelské číslo P. R.. Je pravdou, že P. R. skutečně zakoupil dva mobilní telefony, které mu předal, ale informace mohl mít od někoho jiného. Obžalovaný poukazuje na obsah e-mailové komunikace z ledna 2012 asi ze 4.1, kde mu P. R. píše, aby nepsal na toto telefonní číslo, má ho převážně vypnuté. Neví, proč by měl vyrazit skutečnost, že jeho telefonní číslo je odposloucháváno. Časově se doba, kdy měl informaci P. R. vyrazit, kryje s dobou uváděného e-mailu. Přitom odposlech byl někdy 9. 12. 2011 a k výměně telefonů došlo koncem ledna 2012. Dále pak ještě po celou dobu třeba dvou měsíců P. R. otálel s tím, aby se nové telefony používaly, i když nové telefony byla jeho iniciativa.

Svědka **P. R.** ke skutku pod bodem IV./2 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že on sám byl přesvědčený, že jelikož byl s obžalovaným ve styku, tak ho obžalovaný nějakým způsobem kontroloval. Tudíž si myslel, že je odposloucháván. Mluví tady o více telefonních číslech, ne pouze o tom jednom. Obžalovaný mu sdělil, že má omezit určitou komunikaci, aby se o určitých věcech s obžalovaným nebavil. Obžalovaný se bál, aby nedošlo k tomu, že

mu jeho případ někdo přebere, z důvodu že ty hovory může odposlouchávat i jiný policejní subjekt. Za účelem komunikace s obžalovaným došlo dvakrát na výměnu telefonu. První podnět k výměně si již nepamatuje, ale druhý podnět byla situace s tím S.m. To bylo někdy 2011 nebo 2010 už si to přesně nepamatuje. Na začátku mu obžalovaný sdělil, že vezme nějaký jeho spis z Xxxka a odveze ho do Prahy. Nikdy mu obžalovaný neřekl, tohle nedělej, sem nejedz, jde po tobě policista.

Svědék J. V. ke skutku pod bodem IV./2 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že od roku 2001 je na odboru obecné kriminality Krajského ředitelství v Liberci. Dělá drogovou kriminalitu, předtím dělal autokriminalitu. P. R. zná celou dobu co je u policie, služebně se s ním setkal někdy v roce 1997, kdy ho prověřoval coby podezřelého. Během těchto let se z pouličního dealera dostal na organizátora. Někdy v roce 2010, 2011 byly zahájeny úkony v trestním řízení. Byla to celá skupina pachatelů, kteří vyráběli pervitin, v průběhu se zjistilo, že P. R. tuto věc minimálně organizoval. V květnu 2012 P. R. zadrželi, provedli domovní prohlídky, nebytovky. P. R. od začátku říkal, že co po něm chtějí, za co ho stíhají, že páchal trestnou činnost pro PČR. V tu dobu to nijak neřešili, vyšetřovatel dával možná nějakou zprávu na generální inspekci. P. R. říkal jméno V., ale jemu to nic neříkalo. Úkony byly zahájeny na územním odboru. Oni z pozice vyšší složky to nějakým způsobem dozorovali. Na P. R. byly zcela určitě nasazeny nějaké úkony. Při realizaci se tam našla celá varna. Dá se to rozdělit na dobu před tím, než to převzali a potom co to převzali. Předtím se tam našlo 100g pervitinu a nějaká technika a vozidla a potom se u P. R. zadrželo desítky gramů, už si to nepamatuje přesně, také nějaké mobily, auta a kradený motocykl. Pervitin se vyráběl z léčiv s obsahem pseudoefedrinu, dovážených z Polska. P. R. to dohadoval a pak následně prodával, K. a K. to vařili. Pozici P. R. v té skupině určili na základě výpovědí obviněných a spolupracujícího obviněného. P. R. se přiznal až ke 100 kg s tím, že to vše páchal pro Policii ČR. Osobně by mu moc nevěřil, a to z důvodu, že P. R. v této pozici, kdy mu hrozí taková trestní sazba, se může hájit čímkoliv, tudíž může i lhát. P. R. měl kontakty i na jiné policisty například na V., jelikož P. R. přes V. pomohl objasnit vraždu taxikáře z roku 2011. Jestli u P. R. proběhla prohlídka ze strany Generální inspekce, to neví, ale pamatuje si, že soud nechtěl vydat povolení s tím, že to již povolil jinému orgánu. Až po nějakých tahanicích docílili povolení. Snaha P. R. ovlivňovat svědky tam byla, konkrétně svědka H., který dvakrát sdělil, že je na něj činěn nátlak. Po dobu co byl svazek u nich a měl to pod sebou, k žádnému úniku informací nedošlo. Bylo pro něj překvapivé, že P. R. byl propuštěn z vazby. Obžalovaného poznal až tento rok na IMZU. To že byl P. R. informátorem XXX nevěděl, ale tušil. Na základě podkladů z tohoto trestního řízení byly zahájeny trestní řízení proti všem osobám, které tam byli.

K tomuto dílčímu skutku bylo u hlavního líčení předloženo postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu množství listinných důkazů vedených ve spisovém materiálu na č.l. 2063-2246.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající zjištěným událostem v časové ose a skutečnost, které jednoznačně plynou z listinných důkazů a výslechu svědků V., K. a K. (viz. níže na č.l. 61 rozsudku).

Soud hodnotí výpověď svědka P. R., k tomuto skutku jako spíše vyhýbavou, v zásadě svědek uvádí, že odposlech telefonu si domyslel.

Soud hodnotí výpověď svědka V. jako věrohodnou, tato je ve shodě s listinnými důkazy.

K hodnocení listinných důkazů lze dodat, že přes značné množství listin zařazených ve spisovém materiálu, žádná z nich neprokazuje skutek popsany a vymezený v obžalobě.

V rámci dokazování nebylo prokázáno, jak se údajně měl obžalovaný k odposlechům provádějícím jinou složkou – SKPV Xxx, dostat. Lze poukázat na to, že v případě, že pokud někdo někdo něco v tomto směru sdělil P. R., tak to nebyl obžalovaný, ale úplně jiná osoba a v této souvislosti lze odkázat výpovědi policistů o únicích informací z policejního prostředí na Xxxku (kauza Č. a spol.)

Pokud je obžalovanému kladeno za vinu, že zakoupil dva mobilní telefony s předplacenými SIM kartami operátora Vodafone výlučně pro účely komunikace s obžalovaným, je třeba poukázat na to, že někteří slyšení svědci z řad policistů potvrdili, že výměna spojení je zcela běžnou praxí v rámci práce s informátorem. Navíc, mobilní telefony byly zakoupeny dne 26.01.2012 (viz. svazek informátora), avšak k užívání těchto mobilních telefonů mohlo dojít prokazatelně nejdříve dne 26.04.2012, kdy byla poprvé aktivována SIM karta s telefonním číslem xxx, uživatele P. R..

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku IV/2. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný, přičemž u hlavního líčení nebyl proveden jediný důkaz, který by osvědčoval, že se stal skutek vymezený v obžalobě pod bodem IV/2. Soud tedy na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem IV/2. pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku IV/2. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Dílčí skutek IV/3.:

Obžalovaný ke skutku IV./3 vypověděl, že poukazuje na skutečnost, že skutek je z trestního řízení P. R.. Uvádí, že to dělal Jablonec. Sám policista, který spis zpracovával, uvedl, že nikoho z drogovky nezná a že neměl nalogovaný přístup a nikdo nevěděl informace týkající se spisu. Ani zpracovatel spisu nevěděl, že osoba, která by mohla dodávat Š. pervitin je P. R.. Na tuto skutečnost přišel až po realizaci Š.. Vůbec neví, jak by se on mohl dozvědět o zachyceném telefonickém kontaktu mezi P. R. a Š.. Příkazy byly ve stupni „vyhrazené“ kam

přístup neměl a spis byl veden na neznámého pachatele. Z vyhodnocení spisu je patrné, že po celou dobu odposlechů nebyly vyměněny telefony, na mobilech probíhala normální komunikace. Poukazuje na to, že P. R. se v žádném své výpovědi nezmiňuje o Š.. Také poukazuje na skutečnost, že 30. 8. je vypracováno usnesení o rozšíření trestního stíhání na Š. a je doručeno 7. 9. do AK Rýdl, Rýdlová a 10.10. Š. na dotaz inspekce, zda mu P. R. neříkal něco o odposlechu, uvádí odpověď, že mu P. R. říkal, ať mění telefony, že je má profláknutý a že to P. R. musel vědět od toho vysoce postaveného policajta z Prahy. Následně jde inspekce za P. R. a na dotaz na osobu Š., P. R. odpovídá, že mu říkal, že je odposloucháván. Obžalovaný uvádí, že se skutek nestal. Nemohl ho spáchat, protože informace nemohl vědět, nemohl se k nim dostat a neměl proto co vyzradit. Poukazuje na skutečnost, že všechny tyto informace jsou ze spisového materiálu svědka P. R. a ani jeden únik informací není ze spisu XXX, kde probíhalo nespočetné množství odposlechů a sledování. Ani jednu informaci z této činnosti P. R. neměl. Informace, které měl P. R. poskytnout, neměl, protože k nim neměl přístup, a tak mu je ani přece nemohl říci. Svědectví P. R. chápe jako jeho účelovou obhajobu. Všechny osoby, kterým měl umožnit přijmout opatření směřující ke znemožnění nebo ztížení odhalení jejich trestní činnosti, byly trestně odstíhané a z podání vysvětlení jednotlivých pracovníků policie nevyplyvá, že by došlo ke změně jejich chování nebo stylu jejich práce. Poukazuje na to, že kdyby vyzradil domovní prohlídku u K., nikdy by se tam nenašla varna ani pervitin. Obžalovaný uvedl, že nechápe nic z toho, co je mu v obžalobě kladeno za vinu, neměl žádný důvod pro takové jednání, u policie je 30 let a jako operativec pracuje 21 let. Nikdy nevynesl žádnou informaci z činnosti policie. Dělal hodně s informátory, ale tohle je první případ, kdy měl něco vyzradit. P. R.ův motiv spatřuje v jeho účelové obhajobě, protože skutky jsou z jeho spisu. Zaráží ho však určité nestandardnosti ze strany inspekce, na které již poukazoval. E-mailovou komunikaci hodnotí ze strany P. R. jako protichůdnou. Celé toto trestní řízení považuje za účelové. P. R. měl kontakt na pana Č., který byl dost intenzivně v kontaktu s xxx kriminálkou. P. R. disponoval konkrétními informacemi, konkrétně z prostředí realizace osob a konkrétně ohledně osoby J. se vyjádřil tak, že tuto informaci měl od Č., kdy ten jí dostal od xxxké kriminálky. Mimo jiné i P. R. říkal, že totožnost Z., mu řekl Č. na základě toho, co mu vzkazují lidé z xxxké kriminálky. Jsou dva druhy blokace otevřená a skrytá. Skrytá je proto, aby nedošlo k ohrožení informátora. Když dojde k souběhu blokad tak rozhoduje ředitel kriminální policie. Uvedl, že P. R. odměňoval, což je součástí svazku informátora. Jde o motivační odměnu. Dával mu ji K. i on. Odměna se dává ze zvláštních finančních prostředků, které schvaluje nadřízený. Pokud P. R. uvádí, že žádné peníze nedostával, je to jeho účelová obhajoba.

Svědka **P. R.** ke skutku pod bodem IV./3 obžaloby u hlavního líčení uvedl, že Š. zná, občas mu prodával drogy, které pak Š. prodával. Tohle byla ta samá situace jako se Z.. Obžalovaný mu neřekl žádné informace ke Š.. Obžalovaný se zmínil, že P. R. byl ve východočeském kraji nebo něco takového. Jelikož jediný, kterého odtud zná, byl Š., tak se obžalovaného zeptal, zda jde o něj. Obžalovaný mu potvrdil, že asi o Š. jde. Osobu Š. zmínil první on, obžalovaný mu to pouze potvrdil. Obžalovaný se zajímal, co dělá s nakoupenou drogou a i mu to psal v e-mailech, že to prodává Š., B. atd. Za spolupráci s XXX nikdy nic nebral. Motivace začít pracovat s XXX měl z důvodu, že poprvé když se na něj obrátila XXX, tak se ho ptali na nějaké věci a i na Š., kterého on nemá rád a dluží mu peníze. Pak se to začalo vyvíjet tím směrem, kterým se to vyvíjelo. On sám nikdy nikoho o spolupráci nežádal. Z případu Š., na kterém spolupracoval s K., neměl žádný finanční profit. Jestli někdy prodal

nebo koupil drogu, aniž by informoval obžalovaného, na to odpovídat nebude, jelikož je to těžké. Uvádí, že to je způsob života. Při domovních prohlídkách bylo u něj hodně lidí, ale jestli se toho účastnil někdo z GIBSu, tak to neví. Několikrát někomu řekl, že obžalovaného podplácí, jelikož to znělo v podsvětí zajímavě a budí to dojem. Nikdy však obžalovanému žádné peníze nedal.

Soud postupem podle § 211 odst. 6 přečetl protokol o podaném vysvětlení A. S.. A. S. uvedl, že v dané době pracoval jako policista zařazený na SKPV v Jablonci nad Nisou. Uvedl, že jako operativce dělal na Š. kvůli distribuci drog. Probíhaly zde úkony vedené ve vyhrazeném režimu, jimiž byly zjištěny další skutečnosti, nikoli však dodavatel, jelikož se jim nepodařilo ustanovit číslo, které Š. podle všeho využíval pro komunikaci s ním. Asi týden před realizací věc konzultovali s kolegou V.em z Xxx. S XXX nikoli. O tom, že jedním z dodavatelů mohl být P. R. se dozvěděl až po realizaci.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek J. Š., který uvedl, že právě je ve výkonu trestu odnětí svobody ve xxx kvůli drogám. Je tam již 15 měsíců a výstup má 30. 5. 2015. Není proti němu vedeno žádné další trestní stíhání. P. R. zná z Jablonce asi 4 roky. On sám od P. R. bral drogy, pervitin. Vše řešili po telefonu, čísla telefonů měnili třeba každý měsíc, protože se báli odposlechů policie. O člověku na policii se P. R. zmínil, ale nikdy nepadlo žádné jméno, ani z jaké části policie by ten člověk měl být. Nikdy se k němu od P. R. nedostala žádná informace, že by on měl být odposlouchávaný, to že byl odposlouchávaný P. R. věděl, jelikož mu to sám P. R. řekl.

U hlavního líčení byl přečten znalecký posudek z oboru elektronika specializace mobilní telefony, ze kterého bylo zjištěno, že Š. měl v telefonu kontakt na P. R..

Soud ke skutku předložil dle § 213 odst. 1 tr. řádu listinné důkazy na č.l. 2417-2426, 2451-2457.

Ke skutku se rovněž vztahuje rozsudek Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013, který byl u hlavního líčení předložen jako listinný důkaz.

Tolik provedené důkazy u hlavního líčení k tomuto dílčímu skutku. Soud poté hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení z hlediska založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, jednotlivě i v jejich souhrnu, podle § 2 odst. 6 tr. řádu.

Soud hodnotí výpověď obžalovaného jako věrohodnou a logicky odpovídající zjištěným událostem v časové ose a skutečnostem, které jednoznačně plynou z listinných důkazů a výslechu svědka S. a Š..

Soud hodnotí výpověď svědka P. R., k tomuto skutku jako nevěrohodnou a účelovou. Z odůvodnění rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013 vyplývá, že „obžalovaný P. R. se opět hájí tím, že jednal s vědomím pplk. V.“ (prodej pervitinu Š. – skutek II/2 rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013 č.l. 39).

Soud hodnotí výpověď svědka Š. jako věrohodnou, tato je ve shodě s listinnými důkazy, zejména rozsudkem Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013.

Soud hodnotí výpověď svědka S. jako věrohodnou, tato je ve shodě s listinnými důkazy.

Z listinných důkazů vyplývá, že úkony trestního řízení zahájené policejním orgánem SKPV Jablonec nad Nisou vedené pod Č.j. KRPL-40318/TČ-2012-180471-NG, byly zahájeny dne 17.4.2012 na neznámého pachatele – je tedy vyloučeno, že obžalovaný mohl poznat, že se jedná o osobu Š. a že má nějakou návaznost na P. R..

V řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný měl k podnětům, návrhům, jakož i k příkazům k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na telefonní čísla užívané Š. a vedené ve spisovém materiálu SKPV Jablonec nad Nisou pod Č.j. KRPL-40318/TČ-2012-180471-NG, které byly vedeny ve stupni utajení „VYHRAZENÉ“, přístup. Tento přístup neměl ani po technické stránce věci.

Z dokazování vyplynulo (výpověď A. S. z SKPV Jablonec nad Nisou ze dne 08.02.2013, která byla čtena jako důkaz v rámci hlavního líčení), že samotní zpracovatelé případu SKPV Jablonec nad Nisou vedeného pod Č.j. KRPL-40318/TČ-2012-180471-NG neznali totožnost možného dodavatele OPL Š., kterým by mohl být P. R., kdy k tomuto závěru došli až po samotné realizaci Š., přičemž k jeho zadržení došlo dne 21.08.2012 a k zadržení P. R. došlo již dne 11.08.2012. Obžalovaný proto nemohl vyrazovat P. R. vyhrazené informace o tom, co bylo časově zjištěno po zadržení P. R..

Lze dále poukázat na to, že se jedná o skutek, resp. osobu, která je součástí spisového materiálu P. R., kdy v souvislosti s touto osobu je P. R. souzen (viz. rozsudek Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013, skutek II/2).

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování ke skutku IV/3. soud musí uvést, že byly provedeny všechny dostupné důkazní prostředky, které mohly sloužit k objasnění, zda skutek se stal, a zda jej spáchal obžalovaný. Po celkovém zhodnocení dokazování lze uzavřít, že důkazy svědčící o tom, že se stal skutek vymezený v obžalobě pod bodem IV/3 nebyly provedeny a důkazy provedenými u hlavního líčení skutek nebyl prokázán. Soud tedy na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se stal skutek uvedený v obžalobě pod bodem IV/3. pro který je obžalovaný stíhán. Soud tedy obžalovaného zprostil ze skutku IV/3. obžaloby z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu.

Pro úplnost soud dodává, že u skutků uvedených v obžalobě pod bodem IV. je obžalovanému kladeno za vinu, že informaci utajovanou podle jiného právního předpisu úmyslně vyrazil nepovolané osobě a že jako úřední osoba v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Pojem utajované informace vymezuje zákon č. 412/2005 Sb. tak, že utajovanou informací se rozumí „informace v jakékoli podobě zaznamenaná na jakémkoli nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyjádření nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné a která je uvedena v seznamu utajovaných informací“ s tím, že seznam utajovaných informací vydává vláda svým nařízením. Dokazováním u hlavního líčení nebylo prokázáno, kdy a jakým způsobem se

obžalovaný ke konkrétním utajovaným informacím specifikovaným u skutků obsaženým pod bodem IV. obžaloby měl vůbec dostat a v tomto kontextu nebylo prokázáno, že obžalovaný těmito informacemi disponoval, jakým způsobem si je opatřil, přičemž obžaloba je v tomto smyslu neurčitá.

Soud v rámci dokazování u hlavního líčení vyslechl množství dalších svědků, zejména policistů služebně zařazených na Národní protidrogové centrále, specializovaných pracovištích PČR a svědků z okolí svědka P. R..

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **F. B.**, který uvedl, že od listopadu 2009 je zařazen na XXX jako zástupce xxx, jeho nadřízený je obžalovaný, který je xxx. Co se týče informátorů, informátor je jedna ze stěžejních činností každého operativce. Informátor je podpůrný pátrací prostředek a činnost s ním je upravena závazným pokynem policejního prezidenta. Vždy je veden svazek informátora, který je rozdělen do dvou částí. První část svazku informátora je identita informátora a veškeré lustrace a věci s ním spojené, druhá část svazku informátora je seznam úředních záznamů schůzek a věci s tím související. Každý policista chodící na schůzky s informátorem, informuje o všem svého nadřízeného. Informátora P. R. nabrali od kolegy z 1. odboru a bylo rozhodnuto, že ho povede obžalovaný, to bylo někdy v roce 2010. Všechny informace, které od P. R. obžalovaný získal, byly předávány, tak jak měly a zapisovány do spisu informátora. Někdy na podzim roku 2010 se ozvali kolegové z Xxx, že mají nějaké poznatky, tudíž se tam zastavil a dodržel standardní postup. Informátor je osoba chráněná informačním systémem a jeho totožnost je chráněná. Osoba P. byla rozpracována v jejich trestním spise, ten spis jako takový vznikl z informace od obžalovaného. Informaci o P. měl obžalovaný asi od P. R.. V rámci této policejní akce bylo získáno spousta vzorků a o mnohých z nich se s obžalovaným bavili. Každý policista, který je zařazen na službě kriminální policie, by měl mít informátora. Také každý informátor, který přináší nějaké informace, se musí v tom prostředí pohybovat. Je jasně nastavené, že pakliže se ví, že páchá trestnou činnost, musí se činnost přerušit a zaujmout k tomu nějaká opatření. Nikdy se nesetkal s tím, že by informátor sám na sebe informoval, že páchá trestnou činnost. Pokud by se dozvěděl, že informátor páchá trestnou činnost, tak by ihned zahájil úkony trestního řízení, ale jak již uvedl, každý říká, že někdo něco páchá, ale skutečnosti jsou takové, že jedna paní povídala. Také bylo vidět, že kolegové z Xxx neměli na P. R. žádné konkrétní a jisté informace na základě kterých by zahájili úkony trestního řízení.

U hlavního líčení byla vyslechnuta svědkyně **A. N.**, který uvedla, že v době, kdy se měl P. R. údajně stýkat s obžalovaným, bydlela s P. R. v jedné domácnosti a byli partneři. S P. R. byla necelých 10 let. O spolupráci P. R. s obžalovaným si pamatuje minimum, pamatuje si, že se P. R. s obžalovaným scházel, ale proč si již nepamatuje. P. R. s obžalovaným komunikoval buď pomocí e-mailu nebo pomocí mobilního telefonu. Ona sama drogy neužívala, pouze je párkrát vyzkoušela. P. R. občas drogy užíval. Myslí, že P. R. se živil prodejem drog, domyslela si to podle lidí se kterými se P. R. stýkal. U předání drog nikdy nebyla. Jestli obžalovaný chodil k P. R. domů je možné, ale ona sama ho tam nikdy neviděla.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **T. K.**, který uvedl, že od roku 2009 je náměstkem pro výkon a trestní řízení ředitele Národní protidrogové centrály. Obžalovaný je

do roku 2008 nebo 2009 zařazen jako xxx, tudíž svědek je jeho přímý nadřízený. O osobě krycím jménem „xxx“, se poprvé dozvěděl od kolegy K., který ho přebíral od kolegů z SKPV Jablonec, myslí, že to bylo někdy v roce 2009. Pamatuje si, že s ním kolega K. nějakou dobu schůzkoval, pak se rozhodlo, že tohoto informátora převezme obžalovaný, to bylo někdy v roce 2010. Podle jeho názoru probíhala standardní schůzková činnost a byly prováděny periodické kontroly svazku informátora. On osobně kontroluje tu část svazků, která se týká schůzkové činnosti, jelikož nechce znát identitu těch informátorů, jelikož operativní pracovníci jsou radši, když co nejméně osob zná identitu informátorů. Je to lepší i pro tu samotnou práci. Když vezme celý ten průběh od začátku toho roku 2010, co informátora řídil obžalovaný, tak ty jeho informace byly takové poziční, obžalovaný měl na dosah osoby, které obchodují s efedrinem. Jediné nestandardní bylo, že jednou obžalovaný přišel z informativní schůzky s tím, že prý se o něj zajímá inspekce. Jinak ani ve vztahu k OPL vzorkům zde nebyla nějaká nestandardní činnost. Několikrát dával obžalovanému na zvážení míru rizika, která mu vzniká touto schůzkovací činností s člověkem, který je známý jako dlouholetý pachatel v drogové oblasti. Později se dozvěděl, že P. R. v 90. letech nějakou drogovou činnost páchal a tyhle lidi jsou schopni poté na svoji obhajobu použít cokoli. Obžalovaný je policista tělem i duší a málo lidí má takový tah na branku a dotahují věci do konce jako obžalovaný. Nikdy nezažil, že by nějaký informátor na sebe řekl, že páchá trestnou činnost. Asi tak 20% informátorů plní bezchybně jejich zadání, zbytek se snaží ze spolupráce profitovat, ať už finančně či nějakými pofiderními výhodami.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **P. P.**, který uvedl, že k policii nastoupil v roce 2009, v roce 2010 nastoupil na Národní protidrogovou centrálu. Nejdříve byl rok v Praze, poté se uvolnilo místo na expozituře v Ústí nad Labem, kam nastoupil jako policejní rada. Když nastoupil v roce 2010 k centrále, tak šel na druhý odbor, kde byl obžalovaný vedoucím. Předtím zhruba 8 let působil na drogách v České Lípě a zde se poprvé setkal se jménem P. R., mohlo být někdy v roce 2008. O tom, že byl P. R. informátorem XXX a že s ním obžalovaný schůzkoval, ví. Několikrát obžalovaného na schůzkách zajišťoval. P. R. poskytl informace, díky kterým se mohl zahájit spis ATAK. Zahájit úkony trestního řízení bylo možno jen díky činnosti obžalovaného. Svědek to považuje za největší spis v kariéře. S tímto spisem bylo zrealizováno asi 10 obžalovaných. Obžalovaný ho téměř vždy bezprostředně po schůzce s P. R. telefonicky kontaktoval a informoval ho o skutečnostech, které se dozvěděl. Druhý den vždy byla ranní porada a obžalovaný seznámil i ostatní se získanými informacemi. O všech skutečnostech co se obžalovaný dozvěděl, psal úřední záznamy, které se pak ocitly ve spisu. Bez činnosti obžalovaného by spis ATAK vůbec nevznikl. Jednalo se o velkovýrobce metamfetaminu, který se dovážel z Nizozemska. Dokud s tím obžalovaný nepřišel, nikdo o tom nevěděl.

U hlavního líčení byl vyslechnut svědek **J. B.**, který uvedl, že je xxx, který má široké spektrum činností. Jde především o technické zabezpečování odposlechů a distribuce informací. Jejich pracoviště mají charakter režimových pracovišť, takže pohyb osob je striktně omezen. Informace přicházejí po vyhrazených linkách od operátorů. Záznamy z těchto linek jsou poté distribuovány na koncové servery jednotlivých útvarů a v rámci těchto útvarů dle jejich organizačního členění, podle zadání toho konkrétního odposlechu. Přístup je řízen systémem „hard lock“, což je osobní HW klíč, který má jednotlivý policista s jedinečným identifikátorem. Pokud má HW klíč, má povolení k tomu konkrétnímu případu

a k těm záznamům. O „hard lock“ žádá ten určitý vyšetřovatel, který prvotně přijde se soudním rozhodnutím a ten případ u nich založí. Tento vyšetřovatel má pověření od určité organizační složky, ze které pochází. Je to konkrétní osoba, která odpovídá za vyšetřování. Není možné, aby se informace dostaly od nich ke třetí osobě. Informace jsou vázány na konkrétní počítač, u kterého sedí ten konkrétní člověk s tím konkrétním „hard lockem“ a přihlašuje se jedinečným čtyřmístným PINem. Aby tyto informace mohla sdílet i jiná osoba, musela by mít delegovaný přístup na majitele jiného „hard locku“. Policista svůj „hard lock“ vrací až v případě, že opouští řady policie. Data se posílají po drátě v zašifrované podobě a při použití „hard locku“ se v operační paměti počítače otevře ten konkrétní záznam. Lze si ho poslechnout a potom se ta zašifrovaná kopie toho záznamu maže nebo přemazává dalším záznamem. V úložišti jsou ty soubory šifrované. Co se děje potom se záznamem, je otázka té policejní složky. Po ukončení té konkrétní akce se ty záznamy archivují na medium (CD, DVD), s nějakou protokolací a jsou tam v otevřené podobě potom, aby se s nimi dalo pracovat. Záznam se přenáší online, je to jakási forma skryté konference. Poté je potřeba záznamy zpracovat, jelikož s obsahem té komunikace chodí i nějaká podpurná data. Nepracuje na tom žádný člověk, zpracovává to automaticky řada aplikací. Pokud jsou nějaké dva případy propojené, tak oni tuto informaci nikomu nesdělují. Archivační lhůta záznamů je asi pět let. Nejde se napojit na akci, na kterou ta osoba nemá nalogován přístup. Aby si někdo mohl poslechnout odposlech, tak musí být připojen na intranet PČR nebo na Hermés, což je interní síť PČR a poté musí mít správný „hard lock“ a PIN. V rámci preposílání dat to chodí pod krycím názvem akce. Obžalovaný by se mohl dostat k odposlechům někoho jiného, pokud by byl součástí nějakého týmu, např. celníci hodně spolupracují s XXX, ale musí tam být pokyn od zadavatele. Přes jejich oddělení by se k těm informacím pracovník XXX nedostal v žádném případě.

Výpovědi výše uvedených svědků B., K., N., P., K. a B. soud hodnotí jako zcela věrohodné.

V rámci dokazování u hlavního líčení bylo provedeno množství listinných důkazů nad ty, které jsou jako důkazy významné uvedeny u jednotlivých skutků, jedná se zejména úřední záznamy PČR o úkonech trestního řízení, interní akty řízení práce PČR a podobně.

Hodnocení výpovědi obžalovaného a svědka P. R.:

Nalézací soud považuje za vhodné zdůraznit skutečnost, že podaná obžaloba stojí, ve všech dílčích skutcích, na výpovědi svědka P. R.. Tuto klíčovou výpověď, měly dle žaloby doplňovat, v jednotlivých dílčích skutcích, další důkazní prostředky. K těmto dalším důkazům se soud podrobně vyjádřil v odůvodnění dílčích skutků obžaloby.

Oproti výpovědi hlavního svědka obžaloby, stojí výpověď obžalovaného, rovněž, dle obhajoby, podporována, v jednotlivých dílčích skutcích, dalšími důkazními prostředky. K těmto dalším důkazům se soud podrobně vyjádřil v odůvodnění dílčích skutků obžaloby.

V rámci zásady volného hodnocení důkazů soud hodnotil věrohodnost výpovědi svědka P. R. a výpovědi obžalovaného. Lze dodat, že za situace, kdy proti sobě stojí protikladné výpovědi obžalovaného a poškozeného svědka, soud vychází nejen z hodnocení

věrohodnosti obou vyslýchaných, nýbrž i z dalších dostupných a ve věci řádně procesně provedených a zhodnocených důkazů.

K výše uvedenému soud musí uvést, že hodnocení výpovědi obžalovaného, svědka P. R. a většiny ostatních svědků soud prováděl po jejich slyšení v jednací síni u hlavního líčení, zcela v souladu se zásadou ústnosti a bezprostřednosti.

Zásada ústnosti záleží v tom, že soud v hlavním líčení rozhoduje na základě ústně provedených důkazů a ústních přednesů, proto soud řídí jednání ústně, má ústní styk se stranami a ostatními účastníky procesu, ústně vyhlašuje rozsudek i jiná rozhodnutí jím učiněná. Obžalovaní, svědci a znalci musí zpravidla vypovídat ústně a soud tak bezprostředně vnímá jejich projev, a to i v kontextu hodnocení důkazních prostředků. To souvisí i se zásadou veřejnosti, neboť veřejný proces, aby mohl splnit svůj účel, musí být proveden v ústní formě. Ústním provedením soudního procesu se vytváří optimální předpoklady pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pro naplnění zásady bezprostřednosti a pro uplatnění práv stran.

Zásada bezprostřednosti záleží v tom, že soud rozhoduje na základě důkazů před ním provedených, tedy na základě svého bezprostředního dojmu z provedeného řízení a soud má čerpat důkazy z pramene, pokud možno co nejbližšího zjišťované skutečnosti. Bezprostřední dojem z provedeného řízení umožňuje, aby se soud osobně seznámil s důkazy, aby za pomoci ostatních účastníků byla přímo před soudci vysvětlena stanoviska stran, odstraněny případné rozpory či nejasnosti, a aby si tak každý soudce mohl utvořit bezprostřední a správný názor na každou významnou skutečnost v projednávané věci a tím i celkový bezprostřední obraz o celém projednávaném případě. Soud smí přihlížet jen ke skutečnostem, které byly probrány v hlavním líčení, a opírat se o důkazy, jež strany předložily a provedly, případně které sám doplnil.

Výše uvedená kritéria řádného procesu soud uplatnil i při výpovědi obžalovaného u hlavního líčení. Obžalovanému přiznává zákon právo hájit jakýmkoliv způsobem, který uzná za vhodný, není povinen vypovídat (§ 33 odst. 1 trestního řádu). Soud hodnotí výpověď obžalovaného u hlavního líčení jako věrohodnou, tato výpověď měla oporu v ostatních důkazních prostředcích, na které poukazovala obhajoba a které byly u hlavního líčení provedeny. Lze poukázat na to, že výpověď obžalovaného u hlavního líčení byla v průběhu celého trestního řízení konsistentní a neměnná, současně přesná a logická, a v jednotlivých skutečích s odkazem na konkrétní ostatní provedené důkazní prostředky. Navíc zcela shodně jako u hlavního líčení v souzené věci, vypovídal také obžalovaný v procesním postavení svědka, v trestní věci P. R. (řízení Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013), kdy byl ze strany procesního soudu zákonně poučen, že musí vypovědět úplnou pravdu a nic nezamlčet. Pokud soud zhodnotil výpověď obžalovaného jako věrohodnou, učinil tak na základě jednotlivého i souhrnného hodnocení ostatních důkazních prostředků, a to svazku informátora, výslechů ostatních svědků, listinných důkazů a odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a záznamu emailové komunikace. Vyjádření obžalovaného k jednotlivým dílčím skutkům obžaloby měla vždy oporu a konkrétní vazbu na listinné důkazy, zejména svazek informátora či listiny z kriminálních či trestních spisů. Vyjádření obžalovaného či konkrétní tvrzené skutečnosti obžalovaný udával přesně v časových a prostorových souvislostech s odkazem na konkrétní důkazní prostředky, listiny či svědky.

K výše uvedenému soud dodává, že hodnocení věrohodnosti a pravdivosti důkazů soud činí na základě analýzy poznatků o prameni důkazů, o závažnosti skutečností vyplývajících z důkazů, o jejich souvislosti a návaznosti na jiné skutečnosti a důkazy, o jejich souladu s poznatky praxe a vědy se získává obraz skutečnosti, která je předmětem dokazování.

Ve vztahu k věrohodnosti výpovědi svědka se obecně věrohodností rozumí soulad obrazu události, tak jak byla popsána svědkem, s tím, jak se událost skutečně stala v hmotném jsovcu v souvislosti a návaznosti na jiné skutečnosti a důkazy. Pokud jsou tedy rozpory mezi popsáním situace a jejím prokázaným skutečným průběhem, jde o výpověď nevěrohodnou. Drobné dílčí rozpory však mohou vzniknout různou pozicí svědků na místě činu, různou schopností vnímat, vstřípit si, a následně reprodukovat vnímaný skutkový děj. Výpověď každého svědka je třeba hodnotit individuálně, a to, jak jednotlivě, tak i v souhrnu s ostatními důkazními prostředky, v trestní věci provedenými. Soud však hodnotí výpověď svědka nejenom obsahově, komparací tvrzeného děje v souvislosti a návaznosti na jiné skutečnosti a důkazy již prokázané a provedené, ale soud hodnotí svědkovu výpověď i na základě způsobu, jakým svědek před soudem svá tvrzení podává, tedy na základě jeho vyjadřování a chování při hlavním líčení. I to je odrazem zásady ústnosti a bezprostřednosti ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů.

Trestní řád v § 2 odst. 6, při vyjádření zásady volného hodnocení důkazů, ale ani v žádných jiných ustanoveních, totiž nestanoví žádná pravidla, pokud jde o míru důkazů potřebných k prokázání určité skutečnosti, ani váhu či důkazní sílu jednotlivých důkazů (tedy míru jejich věrohodnosti). Soud hodnotí důkazy, aniž by byl vázán zákonnými pravidly, tedy podle svého volného (tj. zákonem nevymezeného) uvážení.

Pokud jde o celkové zhodnocení svědecké výpovědi P. R. soud uvádí následující. P. R. podal, jak přípravném řízení, tak u hlavního líčení, značně rozsáhlou svědeckou výpověď, v níž se vyjádřil, jak obecně k předchozí spolupráci s policií, ke genezi, způsobu i formám spolupráce s obžalovaným, tak podrobně k jednotlivým dílčím skutkům uvedeným v obžalobě. Tuto svědkovu výpověď, ohledně její věrohodnosti, od počátku oslabuje skutečnost, že svědek začíná policii poskytovat informace o obžalovaném v tu chvíli, kdy je na něj uvalena vazba pro zvlášť závažnou trestnou činnost spočívající ve výrobě a distribuci drog (první procesně použitelnou výpověď v tomto smyslu činí u vazebního zasedání ve kterém je rozhodováno o jeho vzetí do vazby.) Dle zjištění učiněných k osobě P. R., byl tento dosud sedmkrát soudně trestán, mimo jiné pro drogovou trestnou činnost. Aktuálně je trestně stíhán společně s dalšími osobami pro skutky kvalifikované jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c, odst. 4 písm. c) tr.zákoníku. Na argumentu, že tuto trestnou činnost páchal na objednávku a pod dohledem policie, si staví ve svém trestní řízení svou obhajobu. Nicméně je uznán vinným a odsouzen k trestu odnětí svobody ve výměře 15 let nepodmíněně, přičemž odsuzující rozsudek dosud nenabyl právní moci a je předmětem rozhodování odvolacího Vrchního soudu v Praze. Výpověď svědka P. R. byla nalézacím soudem vyhodnocena jako nevěrohodná, a to nejenom ve vztahu k výše uvedené okolnosti, ale zejména vzhledem k rozporům ve vlastní výpovědi tohoto svědka před soudem a způsobu, jak tento svědek vypovídal. Vyjádření svědka ke konkrétním skutečnostem, ve vztahu k jednotlivým dílčím skutkům, byla protichůdná, nepravděpodobná a nelogická. Soud má za to,

že tento svědek vypovídal úmyslně nepravdivě, veden motivací se vyvinut z vlastního probíhajícího trestního řízení. Vzhledem k tomu, že osoba svědka P. R. prostupuje všechny skutky uvedené v podané obžalobě, je vyhodnocení nevěrohodnosti výpovědi tohoto svědka zásadní okolností, která vedla soud ke zprošťujícímu rozhodnutí.

Svědka byl ve fázi přípravného řízení opakovaně, různou procesní formou vyslýchán, přičemž ve spise se nachází celkem 12 svědeckých výpovědí, celkově na několika stech stranách. Svědek byl vyšetřujícím orgánem trestního řízení opakovaně přeslechnut ohledně stejných skutků. Obžalovaný žádal soud o paušální přečtení všech těchto předchozích výpovědí za účelem poukázání na rozpory v těchto výpovědích, na které i obžalovaný průběžně v průběhu hlavního líčení poukazoval. Vzhledem k tomu, že soud svědka podrobně u hlavního líčení vyslýchá, bylo připuštěno přečtení pouze některých výpovědí z řízení přípravného, jejichž čtení soud shledal důvodným v důsledku zásadních rozporů ohledně tvrzení svědka u hlavního líčení (viz. důkazy k dílčím skutkům výše). Soud hodnotil věrohodnost svědka v kontextu zásady ústnosti a bezprostřednosti, zejména a prvořadě na základě jeho výpovědi u hlavního líčení. Pokud se svědek v podstatných bodech odchýlil od svých dřívějších výpovědí, soud či strany trestního řízení, mu příslušné části předešly postupem dle § 212 tr. řádu (například u skutku I. poškozenému svědkovi byla předešlena část jeho výpovědi z přípravného řízení ze dne 11. 6. 2013).

Po celkovém zhodnocení výpovědi svědka soud dospěl k závěru, svědek P. R. je jako svědek zcela nevěrohodný a u hlavního líčení vypovídal účelově. K závěru o věrohodnosti, resp. nevěrohodnosti svědka P. R. soud s odkazem na výše odůvodněné dílčí skutky soud opakuje:

1) k bodu I. obžaloby svědek podává nejméně dvě až tři verze skutkového děje; jinak vypovídá v řízení přípravném, u hlavního líčení částečně zpochybňuje svou výpověď z přípravného řízení a v procesní postavením obžalovaného u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Xxx uvádí zcela odlišnou variantu skutkového děje.

2) V bodě II/1 je výpověď svědka pro soud naprosto nevěrohodná, a to vzhledem k tomu, jak svědek vypovídal u hlavního líčení ve smyslu jeho chování v jednacích síních a jím sdělovaných obsahů, svědek P. R. v rámci svých svědeckých výpovědí a podání vysvětlení vypovídá odlišně a jeho výpovědi jsou i vnitřně rozporné. Soud hodnotí výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako zcela smyšlenou. V bodě II/2 soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako nevěrohodnou, jím sdělené informace o dovozu efedrinu z Holandska a dalšího prodeje efedrinu mimo území ČR se přes rozsáhlou operativně pátrací činnost včetně odposlechů a sledování nepodařilo ani potvrdit, natož důkazně zadokumentovat, a jeho tvrzení se odlišují od výpovědí ostatních svědků. V bodě II/3 soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako spíše nevěrohodnou, jím sdělené informace o pohybu osoby D. a popis údajného prodeje drogy od osoby H. není pro soud věrohodný a to vzhledem k tomu, jak svědek vypovídal u hlavního líčení ve smyslu jeho chování v jednacích síních a jím sdělovaných obsahů ohledně předání peněz a pohybu a osob na místě činu. V bodě II/4,5,6 soud hodnotí výpověď svědka P. R. jako zcela nevěrohodnou, P. R. výpověď je v rozporu s výpověďmi svědků, a neshoduje se s emailovou korespondencí, časovou osou atd.

3) V bodě III/1 je výpověď svědka měněna ve vztahu k tvrzením z přípravného řízení, tvrzení u líčení vyznívají rozporuplně, spíše ve prospěch obhajoby; v bodě III/2 soud hodnotí výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako zcela nevěrohodnou. Svědek P. R. v rámci svých svědeckých výpovědí a podání vysvětlení vypovídá o tomto skutku různě a jeho výpovědi jsou vnitřně rozporné. I v rámci svědecké výpovědi P. R. při hlavním líčení ze dne 10.10.2014 je řada nesrovnalostí. V bodě III/3 soud shledal výpověď svědka P. R. k tomuto skutku jako nevěrohodnou. Podstatné jsou rozpory ve svědecké výpovědi P. R. ze dne 10. 10. 2014 u hlavního líčení a čtenou výpovědi K. ze dne 05.06.2013. K. vypověděl, že mu R. nedal konkrétní informaci o tom, že je policií rozpracován, dále to, že o tom, že je na něj vyhlášeno pátrání, že se dozvěděl od přítelkyně N., která to zjistila na internetu. Svědek zejména popřel, že by věděl o plánovaných prohlídkách v areálu firmy BEKON v Hrádku nad Nisou. Tvrzení P. R. stojí osamoceně proti závěrům plynoucím z ostatních důkazů.

4) V bodě IV/1 soud hodnotí výpovědi svědka P. R., svědka S. a H. k tomuto skutku jako nevěrohodné. Každý z těchto svědků líčí situaci odlišně. Pokud soud porovná výpověď P. R. v hlavním líčení dne 10. 10. 2014 s výpovědí svědka A.a S. a svědkyně D. H. u hlavního líčení před soudem, jsou zde zásadní rozdíly v popisu údajného skutkového děje. Tvrzení svědka se neshoduje s přehranými záznamy telefonních hovorů; v bodě IV/2 soud hodnotí výpověď svědka P. R., k tomuto skutku jako spíše vyhýbavou, v zásadě svědek uvádí, že odposlech telefonu si domyslel; v bodě IV/3 soud hodnotí výpověď svědka P. R., k tomuto skutku jako nevěrohodnou a hlavně účelovou. Pro totožný skutek byl svědek odsouzen a z odůvodnění rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013 vyplývá, že „obžalovaný P. R. se opět hájí tím, že jednal s vědomím pplk. V.“. (prodej pervitinu Š. – skutek II/2 rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013 č.l. 39). Tvrzení P. R. stojí osamoceně proti závěrům plynoucím z ostatních důkazů a je mimo reálnou časovou osu.

Svědka P. R. opakovaně vypověděl, že „vše dělal na pokyn nebo s vědomím“ obžalovaného, jakožto příslušníka XXX SKPV Praha a že v tomto smyslu nemůže být trestně stíhán. Lze poukázat na to, že svědek P. R. byl jako informátor opakovaně poučován ze strany řídicích policistů, K. i obžalovaného, že nesmí páchat trestnou činnost. Tato skutečnost vyplývá také ze svazku informátora. Obžalovaný totiž nebyl prvním řídicím pracovníkem svědka P. R.. Před tím jím byl svědek K., který u hlavního líčení (ale i v přípravném řízení) popřel, že by slíbil svědkovi P. R. beztrestnost. Svědek K. vypověděl u hlavního líčení, že svědka P. R. také poučoval, že nesmí páchat trestnou činnost. Přesto svědek P. R. v rámci trestního řízení vypověděl, že nakoupil několik kg efedrinu od pana Š. s vědomím pana K.. Svědek K. tuto výpověď u líčení odmítl. Z provedených listinných důkazů vyplynulo, že svědek P. R. v rámci svého trestního řízení při hlavním líčení u Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 9.7.2013 vypověděl, že panu K. sdělil, že bude muset přistoupit k tomu, aby páchal trestnou činnost a že mu bylo K. řečeno, že na to zákon pamatuje, že to bude v souladu se zákonem. Soud zdůrazňuje, že kritérium motivace svědka P. R. je podstatné pro hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi. Jeho výpověď totiž zcela jistě ovlivnil jeho vlastní zájem - uložení co nejnižšího trestu v rámci jeho trestního stíhání ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 57 T 3/2013. V tomto smyslu lze zmínit, že tvrzení o policejní provokaci Krajský soud v Ústí nad Labem neuvěřil a P. R. uložil pro zvlášť závažný

zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a s psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 4 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání 15 let.

Pokud obžaloba argumentuje, že „P. R. výpověď nelze považovat za způsob obhajoby v trestním řízení vedeném proti němu Krajským soudem v Ústí nad Labem, pob. Xxx, neboť skutky pro něž je P. R. stíhán a ty, o nichž svědčí, se nikterak neprolínají“, k tomu soud uvádí, že spolu s P. R. byli odsouzení obžalovaní M. K. a M. K. a v kauze rozsáhlého prodeje OPL v jednotlivých skutcích uvedených v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 57 T 3/2013 vystupují J. Š., P. G. a D. B.. Z popisu skutků uvedených ve výroku o vině a z časového a místního určení skutků (květen 2010 až červen 2012, bydliště P. R., areál BEKON atd.) bez pochybností vyplývá spojitost, přičemž nelze nezmínit samotné odůvodnění rozsudku Krajského soudu Ústí nad Labem sp. zn. 57 T 3/2013 a obsah protokolu o výsledku obžalovaného P. R., který byl u hlavního líčení přečten. Svědek J. V. u hlavního líčení uvedl, že „v květnu 2012 P. R. zadrželi, provedli domovní prohlídky, nebytovky. P. R. od začátku říkal, že co po něm chtějí, za co ho stíhají, že páchal trestnou činnost pro PČR.“ Z výše uvedeného soud činí závěr, že pokud svědek/obžalovaný P. R. u obou soudů uvádí, že vše činil na pokyn nebo s vědomím PČR v osobě obžalovaného V., jedná se o způsob jeho obhajoby a jedná se o účelová tvrzení. K tvrzení takto motivovaného svědka je třeba přistupovat velmi obezřetně a to ještě za situace, kdy jiné důkazy nejsou, případně se jedná výhradně o takové důkazy, jako jsou tímto svědkem psané emailové zprávy.

Soud si v tomto smyslu dovolí několik úvah k vlastní motivaci svědka P. R. vykonávat činnost informátora policie. Tato motivace může být různá, jak vypověděli i svědci, případně se může v čase měnit. Svědkovi P. R. spolupráce s policií a to konkrétně se svědkem K. posloužila dle P. R.ova tvrzení k odplatě jako v případě Š., dalším důvodem může být snaha získat od policie nějaké informace, které by bylo lze použít v drogovém prostředí či likvidace konkurence. Za hlavní motivační faktor soud považuje skutečnost, že informátor věří, že spoluprací s policií získá informátor jakousi ochranu před policejní represí. Z některých obsáhlých emailů P. R. je zřejmé, že se stylizoval do role jakéhosi „policejního agenta“ a snažil se vzbudit dojem, že je schopen poskytnout významné informace o obchodu s OPL. Přesto byly jím poskytované informace spíše kusé, mnohdy neověřitelné (s výjimkou realizovaných akcí ATAK a LEŽÁK).

Soud dále považuje za nutné krátce poukázat na skutečnost, že valná většina ze svědků, kteří ve věci vystupují, jsou policisté. To samozřejmě vyplývá ze skutečnosti, že soud se zabývá trestní kauzou z policejního prostředí. Obecně lze uvést, že z judikatury vyplývá, že policistu lze považovat za nestranného svědka tehdy, není-li žádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědeckví vedlo k určitému výsledku daného řízení. (To např. znamená, že pochybnost o nestrannosti policisty jako svědka může vzniknout tehdy, je-li policista hodnocen, a to přímo nebo nepřímo, skrytě či oficiálně, podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky nebo jiná protiprávní jednání. Je-li tedy chválen či odměňován v případě, že se mu daří zjistit a odhalit vysoký či nadprůměrný počet přestupků, anebo je naopak kritizován či penalizován, nedaří-li se mu to.)

V souzené věci nebyly zjištěny vlivy mající dopad na nestrannost policistů vystupujících ve věci jako svědci. Soud si je samozřejmě vědom určité profesní loajality a také skutečnosti, že obžalovaný byl či je pro některé svědky kolegou z jednoho pracoviště. Výpověď svědků

policistů bylo možno vždy porovnat s důkazy listinnými z jednotlivých policejních spisů a nebyly zjištěny rozpory. Hodnocení jednotlivých svědků je uvedeno výše u jednotlivých dílčích skutků.

Soud dále uvádí, že významným listinným důkazem byl svazek informátora, který je veden jako utajená příloha spisu pod sp. zn. V58/2009-XXX. V odůvodnění rozsudku je u jednotlivých dílčích skutků na informace plynoucí z tohoto svazku poukazováno, ale z důvodu trvalého utajení bez konkrétnějších podrobností a čísel listů. Vzhledem k nutnosti zařazení do časové osy skutku, soud někde uvádí datum schůzky. Spis informátora je však součástí trestního spisu a obě strany trestního řízení jej měli k dispozici v rámci studia spisu a současně bude jako součást spisu případně k dispozici vyšším soudům. K tomuto lze v souhrnu uvést, že svazek informátora, který obžalovaný pod dohledem a kontrolou svého nadřízeného vedl, resp. skutečnosti v něm obsažené, korespondují s výpovědí obžalovaného a soud dospěl k závěru, že tento spis byl veden v souladu s příslušnými resortními předpisy.

Pro účely tohoto trestního řízení vydala D.H., přítelkyně P. R. mobilní telefon a notebook, které P. R. užíval při telefonické a e-mailové komunikaci s obžalovaným a současně udělil souhlas se zjištěním údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu, obsažených v jejich paměti.

Znalcem z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza byl následně zadokumentován obsah paměti vydané výpočetní a komunikační techniky. Takto byla získána kompletní e-mailová komunikace mezi P. R. a obžalovaným za období od 10.10.2010 do 26.6.2012. E-mailovou komunikaci k jednotlivým skutkům soud u hlavního líčení postupem podle § 213 odst. 1 tr. řádu předložil.

Cestou soudního příkazu byly pak opatřeny výpisy o telekomunikačním provozu na e-mailových adresách xxx (obžalovaný) a xxx (P. R.) a telefonních stanicích č. xxx a xxx užívaných obžalovaným a poškozeným k vzájemné komunikaci.

Ze spisů zapůjčených NPC a KŘP Libereckého kraje č.j. NPC-20/TČ-2010, NPC-1/TČ-2011, NPC-39/TČ-2011; KRPL-10793/TČ-2011, KRPL-40318/TČ-2012, KRPL-56913/ČJ-2011 byly pořízeny kopie písemností vztahujících se k jednotlivým skutkům.

Z údajů získaných z informačního systému BLOKACE bylo zjištěno, že obžalovaný měl coby řídící policista k P. R. (IKP „XXX“) zavedenou tzv. „skrytou blokadu“. Princip a použití této formy blokadu byl u hlavního líčení na základě výsledku obžalovaného, svědků a provedení listinných důkazů podrobně zjištěn a soud uvádí, že se jedná o standardní postup ohledně policejní práce s informátorem.

Závazný pokyn policejního prezidenta 193 z roku 2008 ze dne 18.12.2008 v článku 3

„Evidence informátorů“ v bodu 1) stanoví: „*Informátor musí být skrytě blokován v systému BLOKACE a zaveden do jeho subsystému INFO*“. Blokační režim poté upravuje velmi podrobně Závazný pokyn policejního prezidenta 192 z roku 2008 ze dne 17.12.2008. V rámci dokazování nebylo prokázáno, že by obžalovaný tento institut neoprávněně použil a skutečnost, že došlo, v souladu se závazným pokynem, k zavedení „skryté blokace“, nemůže být přičítána obžalovanému k tíži, neboť jednal dle interních aktů řízení.

K celkovému hodnocení listinných důkazů lze dodat, že přes značné množství listin zařazených ve spisovém materiálu, žádná z nich neprokazuje skutky popsané a vymezené v obžalobě. Ve vztahu k hodnocení dokazování soud uvádí, že pro rozhodnutí soudu byly nejdůležitější výpovědi obžalovaného a svědků ve smyslu zásady ústnosti a bezprostřednosti, přičemž znalecké posudky a listinné důkazy měly pouze podpůrnou úlohu.

V rámci celkového hodnocení provedeného dokazování soud musí uvést, že byla provedena většina dostupných důkazních prostředků, které mohly sloužit k objasnění, zda skutky se staly a zda je spáchal obžalovaný. Návrhy obžalovaného na doplnění dokazování soud dle § 216 odst. 1 tr. řádu zamítl jako nadbytečné.

Soud dále uvádí, že zásadní pochybnosti, které vyvstaly z výsledku samotného poškozeného P. R., nebyly nijak rozptýleny provedením výsledků ostatních svědků a množstvím ostatních provedených listinných důkazů. Naopak, pochybnosti soudu po provedení dalších důkazů, ještě zesílily. Vina obžalovaného musí být prokázána nad veškerou pochybnost, tedy s praktickou jistotou.

Soud na základě hodnocení dokazování uzavírá, že nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obžalovaný stíhán, dílem skutky nejsou trestnými činy. Soud tedy obžalovaného obžaloby zprostil a to z důvodu podle § 226 písm. a) tr. řádu ze skutků uvedených pod body I., III., IV. obžaloby a z důvodu podle § 226 písm. b) tr. řádu ze skutku pod bodem II. obžaloby. S ohledem na výše uvedené soud dodává, že důvod zproštění je důsledkem zásady presumpce neviny, podle níž má neprokázaná vina stejný význam jako prokázaná nevina.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **l z e p o d a t** odvolání do **o s m i** dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Odvolání podané osobou oprávněnou a včas **m á** odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě

škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 11. prosince 2014

Mgr. P. Hovorka v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
K. P.